

KONTRA

Πετρελαιοκλιδα στο Σαρωνικό

**Μόνο το πολιτικάντικο
παιχνίδι τους
ενδιαφέρει**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Εθνικισμός,
κοσμοπολιτισμός και
πολιτικό παίγνιο**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Ιδού τα δάση στην
έκταση Ελληνικού -
Αγίου Κοσμά**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Να μην περάσει
ο αντεργατικός
τσαμπουκάς της
Γεροβασίλη**

ΣΕΛΙΔΑ 13

Προσφυγικό

**Ανθρωπιστές με
ματωβαμμένα χέρια**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Ο ρωσοκινέζικος
άξονας απλώνεται στην
κορεατική χερσόνησο**

ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

21ος χρόνος - αρ. φύλλου 931 - 23 Σεπτέμβρη 2017

www.eksegersi.gr

**Ενώ ο Τσίπρας
κολυμπάει
χαρούμενος...**

**Λιτότητα, κινεζοποίηση
και ιμπεριαλιστική
επιτροπεία επ' αόριστον**

Scripta... Verba...

Δεν έχω πρόβλημα με κανέναν επιχειρηματία, όσο ο επιχειρηματίας περιορίζεται στην επιχειρηματική του δράση. Εκεί που αρχίζουν τα προβλήματα είναι όταν επιχειρηματίες θεωρούν ότι μπορούν ή πρέπει να αγοράζουν Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, προκειμένου, με αυτόν τον τρόπο, να υπερασπιστούν τα επιχειρηματικά τους συμφέροντα. Εκεί αρχίζω κι έχω πρόβλημα.

Κυριάκος Μητσοτάκης

Εκτός αν ο επιχειρηματίας που αγοράζει ΜΜΕ (και όχι μόνο) ονομάζεται Βαγγέλης Μαρινάκης.

Η έξοδος από τα μνημόνια θα είναι αναμφισβήτητη ένα θετικό γεγονός και θα δημιουργήσει νέες δυνατότητες σε όλα τα επίπεδα. Προφανώς θα υπάρχουν μορφές ελέγχου της οικονομίας, σαφώς. Όμως, ηπιότερες και λιγότερο παρεμβατικές.

Πάνος Σκουρλέτης

Αρχισε το «μασάζ» ο Τσακαλώτος, συνεχίζει ο Σκουρλέτης.

[Αρχές των εφημερίδων του Συγκροτήματος είναι] η αξιοκρατία, η πνευματική και οικονομική πρόοδος, η χωρίς εθνικιστικές φανφάρες μαχητική προάσπιση των δικαιωμάτων της χώρας μας και η συνεχής προσπάθεια για την ισότιμη συμμετοχή της στην Ευρώπη.

Βαγγέλης Μαρινάκης

Τι του γράφουν για να πει ο άνθρωπος;

Με τις επισκέψεις [στα εργοστάσια] ο Αλέξης Τσίπρας έδειξε ότι αφήνει πίσω του τη σκονισμένη ιδεολογική άποψη της κλασικής Αριστεράς για το επιχειρείν.

Γιάννης Τριάντης

Ο άλλοτε «καθαρευουσιάνος αυριανιστής» στην υπηρεσία του «νέου» ΣΥΡΙΖΑ, από τις στήλες της βαξεβανοφυλλάδας.

Προϊόντος του χρόνου και με δεδομένα τα δημοσιονομικά αποτελέσματα τα οποία φαίνεται ότι και εφέτος θα είναι πολύ καλά, θα μπορούσαμε να προβούμε στις ενέργειες μείωσης κάποιων φορολογικών συντελεστών.

Νίκος Παππάς

Αυτά τα προβλέπει επακριβώς το (άτυπο) τέταρτο Μνημόνιο για μέτρα και αντίμετρα το 2019-2020, όμως ο Παππάς τους δίνει χαρακτήρα εμπορίου ελπίδων.

Δεν συμφωνώ ότι εκφράζει ακραίες θέσεις [ο Αδωνις Γεωργιάδης]. Μπορεί να έχει πει καμιά κουβέντα παραπάνω, αλλά δεν θεωρώ ότι είναι ακραίος.

Κυριάκος Μητσοτάκης

Αμα δεν παινέψεις το σπίτι σου, θα πέσει να σε πλακώσει.

ΡΙΠΕΣ

◆ Προς Τζανακόπουλο ◆ Αν ο κρατικός μηχανισμός, που τον διευθύνει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, αντέδρασε με τον «πλέον βέλτιστο τρόπο» στην περίπτωση της βύθισης του «Αγία Ζώνη II», τι θα είχε συμβεί αν είχε αντιδράσει με τον... «λιγότερο βέλτιστο τρόπο»; ◆ Βουτήξτε άφοβα στις ακτές του Σαρωνικού είπε ο Κουρουμπλής ◆ Απαγορευτικό έβγαλε το υπουργείο Υγείας! ◆ Ο Κυριάκος είναι το μέλλον, ο Τσίπρας είναι παρελθόν, δήλωσε η Ντόρα ◆ Και γέλασε το σύμπαν ◆ Γιατί άπαντες γνωρίζουν ότι η κυρία θεωρεί παρελθόν και τον αδερφό της ◆ Και μέλλον μόνο τον γιο της ◆ Ο Παπαπαναγιώτου εκστασιάστηκε επειδή ο Κούλης στη ΔΕΘ απαξίωσε τον Τσίπρα μην αναφέροντας το όνομά του ◆ Τον αγνόησε, έγραψε με υπερηφάνεια ο... καλός δημοσιογράφος ◆ Θέλει η πουτάνα να χαρεί... ◆ Ο Κωνσταντινόπουλος λέει

ότι απορρίπτει τα αρχηγικά κόμματα ◆ Λογικό, αφού δεν έχει καμιά ελπίδα να εκλεγεί αυτός αρχηγός ◆ Απορρίπτει και τους μηχανισμούς ◆ Το παιδί των μηχανισμών! ◆ «Έχω ένα όραμα» είπε ο Κούλης στη Θεσσαλονίκη, παριστάνοντας τον... Μάρτιν Λούθερ Κινγκ του ελληνικού νεοφιλελευθερισμού ◆ Ας τα προσέξουν αυτά οι ίματζ μείκερ, γιατί δεν αργεί η απόλυτη γελοιοποίηση ◆ Μετά τον Πιτσιόρλα, και ο Μπάμπης Παπαδημητρίου θυμήθηκε τον Δημήτρη Μπάτση ◆ Εγραψε βιβλίο με τίτλο «Η βαριά βιομηχανία στην Ελλάδα», άρα θα ήταν υπέρ της Eldorado Gold! ◆ Εννοείται πως ο σπαρταριστός συνομιλητής του πορδοσάλτε ούτε το έχει ξεφυλλίσει το βιβλίο του Μπάτση ◆ Αμα ο Καμμένος είναι «πατριωτική κεντροδεξιά» (Τσίπρας), γιατί να μην είναι και ο Μπουμπούκος... μη ακραίος (Κούλης); ◆ Ο κ. Τσίπρας σκυμμένος, μου-

ντός, αδύναμος και κουρασμένος» ◆ Με κάτι τέτοιες ανακοινώσεις που βγάζει η ΝΔ γελάνε και τα μουστάκια (που δεν έχει) του Τσίπρα ◆ Σε πρωινάδικα εκπαιδεύτηκαν οι επικοινωνιολόγοι του Κούλη; ◆ Παπαράτσι κυνηγούσαν τον πρόεδρο Πάνο στο Λονδίνο ◆ Τον φωτογράρισαν να βγαίνει με ψώνια από το Selfridge's όπου πήγε με Jaguar ◆ Και οι φωτογραφίες δημοσιεύτηκαν (οποία έκπληξη!) σε Μέσα του Μαρινάκη ◆ Και πού θέλατε να κάνει τα ψώνια του κοτζάμ πρόεδρος; ◆ Στην Αγιαβαρβάρρα; ◆ Πλάκα θα έχει, πάντως, να τους κατηγορήσει ο πρόεδρος για... λαϊκισμό! ◆ Το Μαξίμου πάντως κατηγορήσε τον Μητσοτάκη σαν «επικίνδυνο λαϊκιστή»! ◆ Ρε, πώς αλλάζουν οι καιροί! ◆ Γίνεται ταυτόχρονα «νεοφιλελεύθερος» και «λαϊκιστής»; ◆ Αμα κάνεις προπαγάνδα με ηχηρές λέξεις, όλα γίνονται ◆ Τι να μας πει τώρα ο Τσακαλώτος;

◆ Βγήκε ο κυρ-Αλέκος και τον τάπωσε ◆ «Αφού αντέξαμε στη δεύτερη αξιολόγηση, η τρίτη θα είναι αρκετά ευκολότερη» ◆ Να 'ούμ' ◆ Όλα τα είχε η επίσκεψη Κούλη στη Θεσσαλονίκη ◆ Και τσάρκες στην Αριστοτέλους και συνάντηση με οννεδίτες που παρίσταναν τους φερέλπιδες νέους ◆ Α, να μην το ξεχάσουμε, «συνομίλησε και με περαστικούς - έναν οδοκαθαριστή, ένα λαχειοπώλη και άλλους»! ◆ «Η Κεντροαριστερά είναι ο κοιμώμενος γίγαντας της πολιτικής σκηνής» δήλωσε η Φώφη ◆ Ρε, πείτε της να μην αντλεί συνεχώς παραδείγματα από παραμύθια ◆ Φτιάχτε της ένα μενού με ατάκες από λογοτεχνία και ποίηση να 'χει να λέει ◆ «Θα φύγετε με ελικόπτερα» λέει η τώως πρόεδρος Ζωή στους Τσιπραίους ◆ Μέσω twitter φυσικά ◆ «Είναι δίκαιο και θα το κάνουμε πράξη» συνέχισε ◆ Κοριτσιίστικο πείσμα ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Πάντως, τα καλά νέα για πολλούς είναι ότι ο έλληνας πρωθυπουργός είναι πλέον πιο πραγματιστής, αφού αποδέχεται περισσότερο τις πολιτικές ενίσχυσης της ελεύθερης αγοράς, ανακοινώνοντας ότι θα εστιάσει ο ίδιος προσωπικά το ταμείο ξένων επενδύσεων καθώς είναι το κλειδί για την ανάκαμψη της οικονομίας και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. [...] Σε αντίθεση όμως με τους προκατόχους του, ο Τσίπρας έχει λάβει πρωτοφανή υποστήριξη από συναδέλφους του ηγέτες της ΕΕ. Οι τελευταίοι γνωρίζουν ότι μόνο ένας αριστερός θα μπορούσε να περάσει την εξοντωτική λιτότητα που ζητήθηκε από τους Έλληνες και τώρα είναι απελπισμένοι να αποδείξουν ότι, πέρα από την αδυσώπητη παρακμή, η Ευρώπη επιστρέφει - με το πιο αδύναμο μέλος της ακόμα στις τάξεις της». Από τον βρετανικό Guardian, χωρίς δικό μας σχολιασμό (γιατί είναι περιττός).

Κ Εδώ ήρθε και μοστράρισε σαν μεγάλος δημοκράτης και αναμορφωτής. Στη Γαλλία, ακόμα και ο αστικός Τύπος τα έχει πάρει με την πάρτη του. Τον κατηγορεί για βοναπαρισμό και αμερικανιά, καθώς τη μια βγάζει διάγγελμα από τις Βερσαλλίες, την άλλη προσπαθεί να καθιερώσει επίσημο πόστο «πρώτης κυρίας» για τη γυναίκα του και την παράλλη φωνάζει τις κάμερες για να

τον απαθανατίσουν να υπογράφει νομοσχέδια, πράγμα που (όπως και τα προηγούμενα) ουδείς πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας (ούτε καν ο «στρατόγκαβλος» Ντεγκόλ) έχει κάνει στο παρελθόν.

Κ «Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ παλεύει μόνη της έναντι όλων, στο "γήπεδο" της ανομίας, κάτω από ανεξέλεγκτους όρους» δήλωσε κάποιος Κώστας Δέρβος,

πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ, που -απολύτως λογικό για ανθρώπους σαν αυτόν- προσπαθεί να χτίσει την πολιτική καριέρα του γλείφοντας τον αρχηγό Κούλη. Όμως να εμφανίζεται η ΔΑΠ ως «πολέμιος της ανομίας» μόνο σαν καλαμπούρι ακούγεται. Ηρθε και η ιστορία με τη μαζική πώληση εργασιών στο Πανεπιστήμιο της Πάτρας κι έκανε το καλαμπούρι ξεκαρδιστικό.

Κ Ρωτήθηκε ο Σκουρλέτης (RealNews) αν θέλει τον Φίλη στην κυβέρνηση στον επόμενο ανασχηματισμό.

Πρώτα είπε το καθιερωμένο: «Όπως καλά γνωρίζετε, δεν φτιάχνω εγώ την κυβέρνηση, ούτε φιλοδοξώ να το κάνω». Μετά συμπλήρωσε: «Αν με ρωτήσει ο πρωθυπουργός, θα του πω τη γνώμη μου». Δε σταμάτησε εκεί, όμως. Πριν πει τη γνώμη του στον πρωθυπουργό, αν τον ρωτήσει, την είπε σε όλους μας, δημόσια: «Θα επαναλάβω και εγώ την απάντηση που σας είχα δώσει παλιότερα: "τον Νίκο και άλλους"». Είναι προφανές ότι ο Σκουρλέτης προκαλεί τον Τσίπρα, εν γνώσει του ότι αυτός δεν έχει τη δύναμη να του κάνει τίποτα.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ο κ. Κουρουμπλής έκανε αυτό που έπρεπε, κινητοποίησε τον μηχανισμό με τη μέγιστη δυνατή ταχύτητα και νομίζω ότι η διαχείριση της κατάστασης επιχειρησιακά είναι η βέλτιστη. Η κινητοποίηση του Λιμενικού και του υπουργείου Ναυτιλίας ήταν άμεση. Το σχέδιο έκτακτης ανάγκης μπήκε σε εφαρμογή 16 λεπτά μετά το συμβάν και κινητοποιήθηκαν όλες οι διαθέσιμες δυνάμεις.

Δημήτρης Τζανακόπουλος

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

23/9: Ημέρα αμφισεξουαλικότητας, Σαουδική Αραβία: Ημέρα ενότητας (1932) 23/9/1974: Νομιμοποίηση του ΚΚΕ μετά από 27 χρόνια παρανομίας 23/9/1976: Καθιέρωση του βιβλιαρίου υγείας για παιδιά στην Ελλάδα 23/9/2003: Θανάσιμος πυροβολισμός του 18χρονου Αλβανού Βούλντ Μπίτιτσι από συνοριοφύλακες στην Κρυσταλλοπηγή 24/9: Ημέρα καρδιάς 24/9/1943: 150 ταγματасφάλιτες επιτίθενται στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, δύο νεκροί φοιτητές και δέκα τραυματίες 24/9/1990: Η Ανατολική Γερμανία αποχωρεί από το Σύμφωνο της Βαρσοβίας 25/9: Ρουάντα: Ημέρα συνέλευσης, κυβέρνησης 25/9/1972: Βόμβες της ΔΑ και του ΔΑΣ στα διυλιστήρια της Εσσο Πόμπας και στα γραφεία της ΓΣΕΕ 25/9/1973: Δι-

αδήλωση χιλίων φοιτητών στο κέντρο της Αθήνας μετά από απαγόρευση συγκέντρωσης κατά των στρατεύσεων από τη σύγκλητο του πανεπιστημίου. Βίαιη διάλυσή της στο ύψος της Κλαυθμώνος και συλλήψεις 25/9/1974: Επανακυκλοφορεί νόμιμα μετά από 27 χρόνια η εφημερίδα «ΡΙ-ζοσπάστης» 26/9: Ημέρα αντισύλληψης, ημέρα ναυτιλίας, ευρωπαϊκή ημέρα γλωσσών, Υεμένη: Ημέρα επανάστασης (1962) 26/9/1944: Συμφωνία της Καζέρτα 26/9/1945: Αιματηρές συμπλοκές ΕΑΜιτών και μοναρχικών σε Αθήνα και Πειραιά 26/9/1968: Εκρηξη βόμβας της κεντροαριστερής οργάνωσης "Δημοκρατική Ένωση" έξω από διεύθυνση του υπου-

ργείου Εξωτερικών, την ώρα που ο υπουργός Προεδρίας Γεώργιος Παπαδόπουλος μιλούσε στους ξένους ανταποκριτές για το χουντικό σύνταγμα 26/9/1968: Φωτεινά "όχι" ανάβουν στον λόφο της Καισαριανής και στην πλατεία Καραϊσκάκη 27/9: Ημέρα τουρισμού 27/9/1989: Εκτέλεση Παύλου Μπακογιάννη (17N) 28/9: Ημέρα κατά λύσσης, ημέρα Ινδιάνων Αμερικής 28/9/1941: Συγκροτείται το ΕΑΜ 29/9: Ημέρα γλωσσών, Μπρουνέι: Ημέρα συντάγματος 29/9/1972: Κυκλοφορεί παράνομα το πρώτο φύλλο της εφημερίδας «Πανουδασιική», όργανο της αντιδικτατορικής Αντι-ΕΦΕΕ 29/9/1990: Ο Στυλιανός Παττακός αποφυλακίζεται για νοσηλεία στο σπίτι του «προς αποφυγήν ανηκέστου βλάβης της υγείας του».

Μόνο το πολιτικάντικο παιχνίδι τους ενδιαφέρει

Όσο περνούν οι μέρες τόσο γίνεται πιο καθαρό πως αυτό που εκτυλίσσεται γύρω από την καταστροφική ρύπανση του Σαρωνικού είναι ένα πολιτικάντικο παιχνίδι ανάμεσα στην κυβέρνηση και την αντιπολίτευση, τη ΝΔ κυρίως. Και οι μεν και οι δε αδιαφορούν πλήρως για τα αίτια της καταστροφής, για τη γρήγορη αντιμετώπισή της, για την πρόληψη παρόμοιων καταστροφών στο μέλλον. Η αντιπολίτευση βρήκε την κυβέρνηση με την πλάτη στα σκoiνιά και τη σφυροκοπά ανελέητα, ενώ η κυβέρνηση αμύνεται απεγνωσμένα, μετρώντας το χρόνο μέχρι να ξεχαστεί κι αυτό.

Δεν ξέρουν η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ τι συμβαίνει στον Πειραιά με τα σαπιοκάραβα, το εμπόριο και το λαθρεμπόριο καυσίμων; Φυσικά και ξέρουν. Όπως ξέρουν ότι τρανταχτά ονόματα του «επιχειρηματικού τζετ σετ» φτιάχτηκαν με αυτό το λαθρεμπόριο. Δεν ήξεραν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ αυτή την κατάσταση, όταν ανέλαβαν τα κυβερνητικά ηγνία; Φυσικά και ήξεραν. Παριστάνουν τώ-

ρα τους αιφνιδιασμένους, ανακαλύπτουν «κενά» στη νομοθεσία, «αρρυθμίες» στον κρατικό μηχανισμό, με μοναδικό σκοπό να αποσείσουν τις ευθύνες τους, να τη βγάλουν καθαρή μέχρι «να περάσει η μπόρα». Κι ο Κουρουμπλής με τον Σαντορινιό έσωσαν τις καρέκλες τους, γιατί ο Τσίπρας αναγκάστηκε να τους «υιοθετήσει» και αν τους διώξει τώρα (κατόπιν εορτής) θα επιβεβαιώσει την κριτική της αντιπολίτευσης.

Σκεφτείτε μόνο τι σχεδιάζει να κάνει η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων. Να πάρει την αρμοδιότητα από την Επιθεώ-

ρηση Εμπορικών Πλοίων και να τη δώσει στους Νηογνώμονες. Δηλαδή, σε ιδιωτικές εταιρίες που μόλις δουν λίγο «λάδι» εκδίδουν πιστοποιητικά αξιοπλοΐας για το χειρότερο σαπάκι!

Η καταστροφή του Σαρωνικού οφείλεται από τη μια στην απληστία του εφοπλιστικού κεφαλαίου, που δε λογαριάζει ούτε περιβάλλον ούτε ανθρώπινες ζωές, και από την άλλη στην άθλια πολιτική των κυβερνήσεων (όλων ανεξαιρέτως, και της σημερινής), που κάνει πλάτες στους εφοπλιστές και παίζει στα ζάρια το περιβάλλον και τη δημόσια υγεία, μη διαθέτοντας ούτε έναν στοιχειώδη μηχανισμό άμεσης αντιμετώπισης τέτοιων καταστροφών.

ΥΓ. Χαρακτηριστική του πολιτικάντικου παιχνιδιού που παίζεται είναι η μούγκα των Οικολόγων Πρασίνων. Όταν συμμετέχεις στην κυβέρνηση κι απολαμβάνεις παχυλότερα κρατικά πόστα, δείχνεις... ανοχή στις «αναποδιές». Αλλωστε, η οικολογία αυτού του τύπου ήταν πάντοτε ένα όχημα για πολιτική καριέρα και «μασούλημα» κονδυλίων.

Στριμωγμένος στα σκoiνιά

Ολημερίς το χτίζανε το βράδυ γκρεμιζόταν. Τον θρύλο του γεφυριού της Άρτας θυμίζει ο προπαγανδιστικός σχεδιασμός του Τσίπρα και των επιτελών του. Πάνω που πάνε να στήσουν κάτι που θα τους βγάλει από τη γωνία, έρχονται πλευρές της πολιτικής τους ή και τυχαία περιστατικά να τους ξαναβάλουν στην ίδια θέση. Μπορεί η «Αυγή» να κραυγάζει από το πρωτοσέλιδό της ότι υπάρχει «ανοιχτό πολιτικό παιχνίδι», διότι «ρευστό πολιτικό σκηνικό δείχνουν οι δημοσκοπήσεις» (μεγάλη πλάκα είχε και το τεράστιο γράφημα με το κόκκινο βέλος να τείνει ορμητικά προς τα πάνω και το γαλάζιο ορμητικά προς τα κάτω), όμως η συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου, που συγκάλεσε άρον-άρον ο Τσίπρας την περασμένη Δευτέρα, φωνάζοντας τις κάμερες για να μεταδώσουν την εισηγητική ομιλία του, είναι η ασφαλέστερη απόδειξη για την ανησυχία (για να μην πούμε πανικό) που μαστίζει το μέγαρο Μαξίμου.

Είχαν στήσει ωραία την προπαγάνδα του αναπτυξιακού success story, με την επίσκεψη Μακρόν και γάλλων καπιταλιστών και μετά με την ομιλία στη Θεσσαλονίκη και ήρθε το ιταμό τελεσίγραφο των καναδών χρυσωτήρων της Eldorado Gold να τους χαλάσει τη «φτιάξη», καθώς τροφοδότησε τον αντιπολιτευτικό λόγο με «επιχειρήματα» για την «αντιαναπτυξιακή» ιδεολογία του ΣΥΡΙΖΑ (σ' αυτό έβαλε το χεράκι του κι ο Καρα-

νίκας). Είχαν στήσει ωραία την προπαγάνδα για την επερχόμενη έξοδο από τα Μνημόνια και βγήκε ο ίδιος ο Τσακαλώτος, φορώντας τη μουτσούνα του «υψηλόβαθμου παράγοντα του υπουργείου Οικονομικών», και προειδοποίησε ότι μπορεί να χρειαστούν και νέα μέτρα για το 2018, ενώ η «καθαρή έξοδος» από τα Μνημόνια μάλλον θα είναι λίγο... μουν-τζουρωμένη.

Και σαν να μην έφταναν αυτά, ήρθε και η βύθιση του σαπιοκάραβου στην καρδιά του Σαρωνικού να τριτώσει το κακό. Ο Κουρουμπλής έλεγε ότι το 95% του πετρελαίου αντλήθηκε από το βυθισμένο σαπιοκάναβερ και την ίδια ώρα η πετρελαιοκηλίδα μεγάλωνε και όσο μεγάλωνε τόσο οι άνεμοι την εξαπλώναν σε όλο το δυτικό παραλιακό μέτωπο της Αττικής. Ο Σαντορινιός έλε-

γε πως σε είκοσι μέρες οι ακτές θα είναι καθαρότερες από πριν και οι ειδικοί προειδοποιούσαν ότι θα χρειαστούν χρόνια για να αναταχθεί η καταστροφή. Ο Κουρουμπλής έλεγε πως ο μηχανισμός αντιρρύπανσης κινήθηκε αστραπιαία και αποδεικνυόταν πως ακόμα και τη βοήθεια του ευρωπαϊκού μηχανισμού ESMA τη ζήτησε με τέσσερις μέρες καθυστέρηση, ενώ οι δήμοι δε διέθεταν στοιχειώδη μέσα, όπως τα πλαστικά φράγματα που μπορούν να συγκρατήσουν το μαζούτ εμποδίζοντάς το να φτάσει στην ακτή.

Μιλάμε πάντοτε για το παιχνίδι προπαγάνδας, που τόσο ενδιαφέρει τα αστικά κόμματα. Μέσα σε λίγες μέρες οι Τσιπραί-οι έχασαν ό,τι είχαν προσπαθήσει να χτίσουν μετά το κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης, με

τα επαχθέστατα μέτρα. Οπότε ο Τσίπρας έπρεπε να βγει μπροστά μπας και καταφέρει να μαζέψει την κατάσταση. Δεν πήγε βέβαια να κάνει αυτοψία και να «επιβλέψει» στα έργα περιορισμού της ρύπανσης, μολονότι οι πρωθυπουργοί και οι αρχηγοί κομμάτων το συνηθίζουν. Δεν ήθελε να υπάρχει φωτογραφία του με κάδρο την πετρελαιοκηλίδα. Αντ' αυτού, συγκάλεσε το υπουργικό συμβούλιο και έβγαλε on camera το λογύδριό του, ξεκινώντας φυσικά από τη θαλάσσια ρύπανση.

Αδειασε με τακτ το δίδυμο Κουρουμπλή-Σαντορινιό (έχασε την ευκαιρία να τους διώξει από την αρχή, οπότε είναι αναγκασμένος να τους «φορτωθεί», ακόμα κι αν προσθέτουν νέες μακακίες σε καθημερινή βάση) και έδωσε τις συνήθειες υποσχέσεις. Μετά προσπάθησε να διαλύσει τα νέφη που προκάλεσαν οι off the record δηλώσεις του Τσακαλώτου, αλλά δυο μέρες μετά ήρθε ο «πολύς» Βίζερ του EWG να τα πει χειρότερα από τον Τσακαλώτο (γράφουμε αναλυτικά στη σελίδα 16). Τέλος, παίρνοντας το ύφος του αυστηρού πρωθυπουργού που τα ελέγχει όλα και δε συγχωρεί καθυστερήσεις, ο Τσίπρας απήλυνε προειδοποιήσεις προς τους υπουργούς του, μάλλον προαναγγέλλοντας ανασχηματισμό. Όπως είπε, «η ευθύνη που έχουμε και την έχουμε αναλάβει συλλογικά, δεν συγχωρεί ανεπάρκειες, δεν συγχωρεί ολιγωρίες, δεν συγχωρεί παραβλέψεις».

Πόσο θα «κοστίσει» η βίζιτα του Τσίπρα στον Τραμπ;

Όταν πηγαίνει ένας υπουργός στις ΗΠΑ, με αποστολή να κλείσει ταξίδι του έλληνα πρωθυπουργού και συνάντησή του με τον αμερικανό πρόεδρο, είναι σίγουρο πως η διπλωματική οδός -που σίγουρα προηγήθηκε- αποδείχτηκε ατελέσφορη. Οπότε, μπορούμε -χωρίς κανέναν κίνδυνο υπερβολής- να θέσουμε το ερώτημα: τι «έδωσε» ο εξ απορρήτων υπουργός για να κλείσει την επίσκεψη;

Το ερώτημα αυτή τη στιγμή είναι ρητορικό. Καμιά πλευρά δε θα μας πει. Την απάντηση θα την μάθουμε όταν πραγματοποιηθεί το ταξίδι κι ακούσουμε (έστω και σε τίτλους) τις συμφωνίες που θα κλειστούν. Μπορούμε να προβλέψουμε ότι αυτές θα αφορούν εξοπλιστικά προγράμματα, το μόνο που ενδιαφέρει την αμερικανική πολιτική αυτή την περίοδο (οι αμερικανικές ιδιωτικές επιχειρήσεις, που έτσι κι αλλιώς παρουσιάζουν χαμηλό επενδυτικό ενδιαφέρον) κλείνουν μόνες τους τις δουλειές.

Υπάρχει αμφιβολία ότι ο Παππάς πήγε στις ΗΠΑ για ένα τέτοιου είδους παζάρι; Τότε για τι άλλο θα πήγαινε; Οι επίσημες ανακοινώσεις είναι σκέτη κοροϊδία. Ο Παππάς είναι υπουργός Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης. Με ποια ιδιότητα συναντήθηκε με τη σύμβουλο Ασφάλειας του αντιπροέδρου των ΗΠΑ (όχι του προέδρου), Τζόαν Ο' Χάρα; Συζητήσαν, λέει, «ζητήματα που άπτονται των θεμάτων ασφαλείας της περιοχής». Αυτά, όμως, είναι αρμοδιότητας υπουργού Εξωτερικών και όχι υπουργού Ψηφιακής Πολιτικής. Και συζητούνται στο Πεντάγωνο, με τον αμερικανό ΥΠΕΞ, και όχι σε κάποιο γραφείο του Λευκού Οίκου με μια σύμβουλο του αντιπροέδρου. Όμως, όπως ο ίδιος ο Παππάς δήλωσε, με τη σύμβουλο συζητήσαν επίσης «θέματα διμερών οικονομικών σχέσεων οι οποίες βρίσκονται σε διαρκή πορεία βελτίωσης». Αυτά, όμως, είναι αρμοδιότητας υπουργείων Οικονομικών, Οικονομίας, άντε και του Φλαμπουράρη που έχει την αρμοδιότητα για τις μεγάλες επενδύσεις. Στην αρμοδιότητα του Παππά, πάντως, δεν είναι ούτε οι οικονομικές σχέσεις, όπως δεν είναι και τα ζητήματα ασφαλείας στην ευρύτερη περιοχή μας.

Έδωσε και συνέντευξη στο Bloomberg ο Παππάς. Όταν τον ρώτησαν για το σκοπό του ταξιδιού του στις ΗΠΑ, απάντησε ότι υπήρξε πρόσφατα αυξημένο επενδυτικό ενδιαφέρον από αμερικανικές επιχειρήσεις για έργα υποδομών, τον τουριστικό τομέα και άλλους τομείς της ελληνικής οικονομίας και ότι ο ίδιος πήγε στην Ουάσινγκτον «για να ενισχύσει αυτή την τάση». Πήγε ο παντελώς αναρμόδιος και όχι οι αρμόδιοι υπουργοί... Πάντως, από υπουργούς τον μόνο που κατάφερε να δει ήταν ο υφυπουργός Εμπορίου, Ισραελ Ερνάντες. Τόσο μεγάλη σημασία έδωσαν οι Αμερικανοί στην επίσκεψή του που ανέθεσαν σ' έναν ασήμαντο υφυπουργό να τον δει για λίγο, προκειμένου να τηρηθεί το πρωτόκολλο.

Είναι φανερό ότι ο Παππάς πήγε μόνο και μόνο για να διαπραγματευθεί μια επίσκεψη του Τσίπρα στον Λευκό Οίκο. Οι σχέσεις των δύο έχουν αποκατασταθεί (αν διασαλεύτηκαν ποτέ και αν ο παροπλισμός του Παππά δεν ήταν παρά μια κίνηση τακτικής, προκειμένου να ξεχαστεί το κάζο με τις τηλεοπτικές άδειες), ο Τσίπρας στη Θεσσαλονίκη δε δίστασε να πει ότι αισθάνεται... δικαιωμένος για το νόμο Παππά και ο «κολλητός» του ήταν ο πλέον κατάλληλος για να πάει και να διαπραγματευθεί το ζήτημα της επίσκεψης (ο άλλος που θα μπορούσε να κάνει αυτή τη δουλειά, ο Φλαμπουράρης, ούτε αγγλικά ξέρει ούτε μπορεί να κάνει τόσο κουραστικά ταξίδια, άσε που έχει και «τραχανά απλωμένο» και πρέπει να «βουρδουλιάσει» αρχαιολόγους και δασολόγους για να παραδώσουν το Ελληνικό εν λευκώ στους πλιατσικολόγους καπιταλιστές).

Όταν ο Παππάς ρωτήθηκε για την πιθανότητα επίσημης επίσκεψης του Τσίπρα, δεν αρνήθηκε να απαντήσει, επιβεβαιώνοντας έτσι ότι αυτός ήταν ο μοναδικός σκοπός της αποστολής του. Δήλωσε ότι «και οι δύο πλευρές επιθυμούν την επίσκεψη και εργάζονται συστηματικά προς μια τέτοια κατεύθυνση, με στόχο όχι μια συνάντηση εθιμοτυπίας, αλλά με απτά και αμοιβαίως επωφελή αποτελέσματα». Δεν είναι βέβαια ο ίδιος αρμόδιος να απαντήσει για λογαριασμό της αμερικανικής προεδρίας, από το περιεχόμενο της απάντησής του, όμως, αντιλαμβανόμαστε ότι το θέμα δεν έχει κλείσει, αλλά είναι ακόμα στα παζάρια. Αυτό σημαίνει η αναφορά σε «απτά και αμοιβαίως επωφελή αποτελέσματα». Το «αμοιβαίως επωφελή» είναι, βέβαια, ο καθιερωμένος ευφημισμός που χρησιμοποιούν όλες οι αστικές κυβερνήσεις. Δε χρειάζεται να εξηγήσουμε ποιος επωφελείται από τους τεράστιους όγκους οπλικών συστημάτων που οι αμερικανοί μπερλιεστές πωλούν στην Ελλάδα, που έχει φτάσει να έχει τον μεγαλύτερο κατά κεφαλήν πολεμικό προϋπολογισμό στο ΝΑΤΟ.

Ο Τσίπρας θέλει να εντάξει και μια συνάντηση με τον Τραμπ στο πορτρέτο του «διεθνούς ηγέτη» που του φιλοτεχνούν τα παραγαλάκια του (πάμε μήπως για εκλογές μέσα στο 2018;) και οι Αμερικανοί θα του το «πουλήσουν» ακριβώς αυτό, όπως κάνουν με όλους τους πρωθυπουργούς της ελληνικής μπανανίας.

Στις προσταγές της Eldorado

Την ώρα που οι χρυσωτήρες της Eldorado Gold ανακοίνωσαν ότι «δίνουν χρόνο» στην ελληνική κυβέρνηση, δηλώνοντας «πολύ ικανοποιημένοι με τον εποικοδομητικό διάλογο που βρίσκεται σε εξέλιξη με το υπουργείο Περιβάλλοντος», 21 κάτοικοι της Ιερισσού, κατηγορούμενοι με βαρύτατα κακουργήματα, μετά από μήνυση του πολιτικά και κοινωνικά άθλιου Πάχτα, αθωνώνταν ομόφωνα από το Μεικτό Ορκωτό Δικαστήριο Θεσσαλονίκης.

Πρόκειται, φυσικά, για μια νίκη σ' έναν μακρύ αγώνα, που έχει πολλές φάσεις καταστολής (σε προηγούμενη δίκη, επιβλήθηκαν ποινές ενός έτους με αναστολή σε τέσσερις κατοίκους για τη συμβολική κατάληψη του δημαρχείου Ιερισσού). Όμως ο αγώνας δεν έχει ν' αντιμετωπίσει μόνο την καταστολή. Έχει ν' αντιμετωπίσει τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που στο πατασκήνιο «τα βρίσκει» με τους χρυσωτήρες, με τη βοήθεια και της καναδικής κυβέρνησης και των Βρυξελλών. Τζάμπα νομίζετε δηλώνουν «πολύ ικανοποιημένοι» οι χρυσωτήρες;

Ο ρωσοκινέζικος άξονας απλώνει τα χέρια του στην κορεατική χερσόνησο

Η επιβολή κυρώσεων από το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ στη Βόρεια Κορέα (με ομόφωνο ψήφισμα όλων των μελών του, συμπεριλαμβανομένων της Ρωσίας και της Κίνας) δείχνει να ενισχύει την άποψη ότι το βορειοκορεατικό καθεστώς βρίσκεται αντιμέτωπο με σύσσωμη τη «διεθνή κοινότητα», η οποία υποτίθεται ότι όρθωσε το ανάστημά της «σα μια γροθιά» για να αντιμετωπίσει τον «τρελάρα Κιμ» που δεν εννοεί να καταλάβει ότι το παιχνίδι των πυρηνικών είναι ένα παιχνίδι που παίζεται μόνο από μεγάλα παιδιά και όχι μπουλνδες σαν του λόγου του.

Η αλήθεια όμως είναι ότι η απόφαση που πάρθηκε στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ δεν ήταν προϊόν μιας κοινής στάσης των μεγάλων δυνάμεων απέναντι στη Βόρεια Κορέα, αλλά ενός παζαριού που κατέληξε σε μια συμβιβαστική λύση που δεν είναι δα και τόσο καταστροφική για το καθεστώς της Πιονγιάνγκ.

Όπως αποκαλύπτουν οι Τάιμς της Ασίας, οι κυρώσεις είναι όντως βαριές. Περιλαμβάνουν τη μείωση κατά 30% των εξαγωγών πετρελαίου και πετρελαιοειδών προϊόντων (βενζίνες κτλ) στη Βόρεια Κορέα, απαγόρευση εξαγωγών φυσικού αερίου, απαγόρευση εισαγωγών όλων των προϊόντων υφαντουργίας από τη Βόρεια Κορέα (που της απέφεραν ένα ποσό γύρω στα 760 εκατ. δολάρια κατά μέσο όρο την τελευταία τριετία) και παγκόσμιο πάγωμα όλων των νέων αδειών εργασίας στους πολίτες της Βόρειας Κορέας που εργάζονται στο εξωτερικό (γύρω στους 90.000).

Όμως, τα παραπάνω απέχουν παρσάγγας από αυτά που ζητούσαν οι ΗΠΑ. Αυτό φάνηκε από το προσχέδιο ψηφίσματος που διέρρευσε λίγες

μέρες πριν από την ψηφοφορία. Το προσχέδιο αυτό προέβλεπε μέτρα ανάλογα με αυτά που πάρθηκαν παλαιότερα κατά του Ιράκ: απαγόρευση εξόδου από τη χώρα και πάγωμα όλων των περιουσιακών στοιχείων στο εξωτερικό, ανώτερων αξιωματούχων συμπεριλαμβανομένου του ίδιου του Κιμ Γιονγκ Ουν, απόλυτος έλεγχος όλων των βορειοκορεατικών πλοίων ακόμα και σε διεθνή ύδατα και πετρελαιοειδή εμπόρευμα.

Μπροστά σε αυτό το προσχέδιο, η Ρωσία και η Κίνα στύλωσαν τα πόδια τους αναγκάζοντας τους εμπνευστές του (ΗΠΑ) να το πάρουν πίσω υπό την απειλή βέτο. Ο ίδιος ο Πούτιν εμφανίστηκε σαν ανθρωπιστής υποστηρίζοντας ότι «το σταμάτημα της παροχής πετρελαίου στην Βόρεια Κορέα μπορεί να βλάψει ανθρώπους στα νοσοκομεία και άλλους καθημερινούς πολίτες», ενώ ο υπουργός Εξωτερικών της Ρωσίας, Σεργκέι Λαβρόφ, δήλωσε ξεκάθαρα στον αμερικανό ομόλογό του ότι θα βάλει βέτο σε ένα τέτοιο ψήφισμα.

Αλλο είναι το πότε η Κίνα θα «τραβήξει το αυτί» της Βόρειας Κορέας για να κάσει στ' αυγά της (όπως έχει κάνει και στο παρελθόν) κι άλλο να συντάσσεται με τους Αμερικανούς που θέλουν την ανατροπή του καθεστώτος. Όμως, οι αντιπρόσωποι της Κίνας και της Ρωσίας στο Συμβούλιο Ασφαλείας ξεκαθάρισαν ότι είναι αντίθετοι στην πτώση του καθεστώτος και στη γρήγορη επανένωση. Για την ώρα, οι κινέζικες πιέσεις περιορίστηκαν μόνο στην απαγόρευση ανοίγματος νέων τραπεζικών λογαριασμών των βορειοκορεατών πολιτών στα υποκαταστήματα των κινέζικων τραπεζών.

Από την άλλη, η Μόσχα συμφώνησε στο Βλαδιβοστόκ με τη Νότια Κορέα

(τον θανάσιμο εχθρό του Κιμ) σε μία τριμερή εμπορική πλατφόρμα που θα εμπλέκει και τη Βόρεια Κορέα, με στόχο το εμπόριο όλης της κορεατικής χερσονήσου με τη ρωσική Απω Ανατολή. Η Βόρεια Κορέα από τη μεριά της, διά στόματος του πρωθυπουργού, Μουν Τζαε Ιν, πρότεινε στη Μόσχα την οικοδόμηση εννέα γεφυρών συνεργασίας στους τομείς αερίου, σιδηροδρόμων, διαδρόμου Βόρειας Θάλασσας, ναυπηγικής, αγροτικής οικονομίας κτλ. Όσο για την τριμερή συνεργασία, ο βορειοκορεατής υπουργός Εξωτερικών Οικονομικών Υποθέσεων, Κιμ Γιονγκ Τζάε, δήλωσε ότι δεν αντιτίθεται στη συνεργασία με Ρωσία και Νότια Κορέα αλλά όχι προς το παρόν, αφήνοντας να εννοηθεί ότι θα πρέπει πρώτα να καρποφορήσουν οι διαπραγματεύσεις 5+1 (Βόρεια Κορέα, Κίνα, Ρωσία, Ιαπωνία, Νότια Κορέα και ΗΠΑ), που ο ρωσοκινέζικος άξονας έχει προτείνει να γίνουν σε ουδέτερη περιοχή, και μετά να γίνει η συνεργασία.

Η Ρωσία, όπως και η Νότια Κορέα, θέλει να κατασκευαστεί σιδηροδρομι-

κή γραμμή που θα ενώνει την κορεατική χερσόνησο με τη Ρωσία, πράγμα που ο Πούτιν φαίνεται να θέλει «με χίλια», επιζητώντας την οικονομική διείσδυση στην κορεατική χερσόνησο με τρεις τρόπους: παροχή φυσικού αερίου μέσω αγωγών σε όλη την Κορέα, παροχή ρεύματος με ένωση των ηλεκτροφόρων γραμμών και επέκταση του σιδηροδρομικού δικτύου της Ρωσίας στην κορεατική χερσόνησο.

Οι Αμερικάνοι, λοιπόν, δεν παίζουν μόνοι τους στην περιοχή. Πίσω από την Πιονγιάνγκ κρύβεται ο ρωσοκινέζικος άξονας που θέλει να αποκτήσει το πάνω χέρι στην αυλή του. Γι' αυτό και η σύγκρουση είναι πολύ μεγαλύτερη από τη σύγκρουση με έναν «τρελάρα», όπως θέλουν να την παρουσιάσουν τα ΜΜΕ. Όσο υπάρχει ιμπεριαλισμός, αυτό θα γίνεται. Τα ωραία λογάρια περί διεθνούς ειρήνης και συνεργασίας είναι καλά για να αποκοιμίζουν τον κόσμο. Πίσω από αυτά κρύβεται ο λυσσαλέος ανταγωνισμός των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων για τις σφαίρες επιρροής, στην προκειμένη περίπτωση των ΗΠΑ και της Ιαπωνίας από τη μία

πλευρά και της Ρωσίας με την Κίνα από την άλλη. Κανείς δε μπορεί να προβλέψει πότε και πόσο θα βαθύνει η σύγκρουση μεταξύ τους. Αυτό που για την ώρα φαίνεται σαν «αδύνατο», αύριο μπορεί να είναι γεγονός.

Οι ΗΠΑ δείχνουν τα δόντια τους

Επίδειξη δύναμης ήταν η άσκηση με πραγματικές βόμβες που έκαναν μαχητικά από τις ΗΠΑ, την Ιαπωνία και τη Νότια Κορέα την περασμένη Κυριακή. Στην άσκηση συμμετείχαν δύο αμερικανικά μαχητικά από τη ναυτική βάση Γκούαμ στον Ειρηνικό Ωκεανό, άλλα τέσσερα από τη βάση των ΗΠΑ στην Ιαπωνία, τέσσερα νοτιοκορεατικά μαχητικά και άλλα τέσσερα γιαπωνέζικα. Κατά τη διάρκεια της άσκησης τα μαχητικά πέταξαν πάνω από την κορεατική χερσόνησο και έριξαν πραγματικές βόμβες σε στρατιωτική ορεινή περιοχή της Νότιας Κορέας, την οποία χρησιμοποιούν οι Αμερικάνοι ως πεδίο στρατιωτικών δοκιμών.

Λίγες μέρες αργότερα, ο Τραμπ από το βήμα της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ απείλησε ότι θα «καταστρέψει ολοσχερώς» τη Βόρεια Κορέα αν χρειαστεί, προκειμένου να υπερασπιστεί την «άμυνα» των ΗΠΑ ή των συμμάχων τους (!), ενώ ο υπουργός Πολέμου των ΗΠΑ, Τζιμ Μάτις, άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο στρατιωτικής δράσης. Αυτό όμως δεν είναι κάτι που μπορεί να γίνει εύκολα, δεδομένου ότι ο ρωσοκινέζικος άξονας δε θα καθήσει με σταυρωμένα τα χέρια. Εδώ δεν είναι Ιράκ, αλλά η ίδια του η αυλή, γι' αυτό και Ρωσία και Κίνα έσπευσαν να στείλουν το δικό τους μήνυμα πραγματοποιώντας στρατιωτικά γυμνάσια στην περιοχή.

ΗΠΑ: Στρατιωτικοποίηση στο φουλ

Μπορεί η λιτότητα να χτυπά τις κοινωνικές δαπάνες στις ΗΠΑ, φτάνοντας στο σημείο να σκέφτονται να περικόψουν έως και κατά 30% τις δαπάνες για την Υπηρεσία Περιβαλλοντικής Προστασίας (σύμφωνα με τον προϋπολογισμό που κατατέθηκε τον περασμένο Μάη, αλλά δεν έχει εγκριθεί ακόμα), όταν όμως πρόκειται για τις πολεμικές δαπάνες, τα πράγματα αλλάζουν άρδην. Την περασμένη Δευτέρα, η αμερικανική Γερουσία υπερψήφισε με 89-8 την αύξηση των στρατιωτικών δαπανών των ΗΠΑ κατά 700 δισ. δολάρια για τον επόμενο χρόνο (βλ. <http://www.chicagotribune.com/news/nationworld/ct-defense-policy-bill-20170918-story.html>).

Η Γερουσία ενέκρινε περισσότερες δαπάνες ακόμα κι από αυτές που ζητούσε το Πεντάγωνο και σε ορισμένες περιπτώσεις πολύ περισσότερα χρήματα από αυτά που ο ίδιος ο Τραμπ έλεγε ότι θα ξοδέψει. Για παράδειγμα, το νομοσχέδιο προβλέπει ότι θα ξοδευτούν 10.6 δισ. δολάρια για ένα μαχητικό, για το οποίο ο Τραμπ ζητούσε λιγότερα από τα μισά! Προβλέπει μάλιστα 25 δισ. δολάρια για τη ναυπήγηση 13 πολεμικών πλοίων, ποσό που είναι κατά 5 δισ. δολάρια μεγαλύτερο από αυτό που ζητούσε ο Τραμπ (ο οποίος ζητούσε πέντε πλοία λιγότερα).

Την ίδια στιγμή, οι ΗΠΑ κατασκευάζουν -για πρώτη φορά στην ιστορία επίσημα- μόνιμη στρατιωτική βάση στο Ισραήλ. Μέχρι τώρα, οι ΗΠΑ περιορίζονταν σε κοινές στρατιωτικές ασκήσεις με τους σιωνιστές και τα αμερικανικά στρατεύματα που συμμετείχαν σ' αυτές διέμεναν στις στρατιωτικές εγκαταστάσεις του Ισραήλ. Τώρα όμως, η νέα αεροπορική βάση θα είναι αμερικανική και θα εγκατασταθεί στο κέντρο της ερήμου Νεγκέβ.

Η ανακοίνωση για την κατασκευή της βάσης έγινε από τον ίδιο τον αρχηγό της πολεμικής αεροπορίας του Ισραήλ, Χαϊμ Μοβίτς, την περασμένη Δευτέρα. Ο Χαϊμ Μοβίτς δήλωσε ότι η αναγκαιότητα της αεροπορικής «άμυνας» έγινε καθαρή στον πόλεμο του 2014, όταν από τη Λωρίδα της Γάζας εκτοξεύονταν βροχή οι ρουκέτες! Φυσικά και δεν είναι ο... τρόμος από τις ρουκέτες που έκανε τους Αμερικανούς να φτιάξουν τη βάση αυτή, αλλά η ολοένα και αυξανόμενη ένταση στην περιοχή με τα τόσα ανοιχτά μέτωπα (Ιράκ, Συρία, Υεμένη και λίγο πιο μακριά Λιβύη), στα οποία ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός θέλει να ανακτήσει τη δύναμη που του έχουν πάρει οι ανταγωνιστές του (με πρώτη τη Ρωσία). Ιμπεριαλισμός και στρατιωτικοποίηση είναι αναπόσπαστα δεμένα.

Απλά, χωρίς μάσκα...

Φρικόσαν οι ειρηνόφιλοι από την παρθενική ομιλία Τραμπ στη γενική συνέλευση του ΟΗΕ. Ακούς εκεί, να μιλάει μόνο για αφανισμούς, καταστροφές και πολέμους, και να μην αναφέρει ούτε μια φορά τη λέξη ειρήνη!

Όταν ο Τραμπ μίλησε για «ολοσχερή καταστροφή της Βόρειας Κορέας», ένα ηχηρό μπουρμουντράκο ακούστηκε στην αίθουσα. Ενας άνδρας από το ακροατήριο κάλυψε το πρόσωπό του με τα χέρια του, ενώ ο υπουργός Εξωτερικών της Σουηδίας, Μάργκοτ Βάλστρομ, έδειχνε την ενόχλησή της σταυρώνοντας τα χέρια της σε στάση ικεσίας. «Ήταν η λάθος ομιλία, τη λάθος στιγμή, μπροστά στο λάθος ακροατήριο» δήλωσε λίγο αργότερα στο BBC.

Ευτυχώς που υπήρξε και ο Μακρόν, ο οποίος έκανε επίσης την παρθενική του ομιλία, και χάρωσε τ' αυτιά των ακροατών του, κάνοντας σπονδές στην ειρήνη με τη γλυκύτητα και τη μουσικότητα της γαλλικής γλώσσας, χωρίς να διστάσει να εκφράσει ανοιχτά τη διαφωνία του με τον Τραμπ σε ορισμένα ζητήματα (συμφωνία των μόνιμων μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας με το Ιράν, που ο Τραμπ δήλωσε ότι δε θα ξαναυπογράψει, και συμφωνία του Παρισιού για το κλίμα).

Όταν ο Τραμπ χαρακτηρίζει το Ιράν «δολο-

φονικό καθεστώς» και επιτίθεται στη συμφωνία του 2015, την οποία ο Μακρόν χαρακτηρίζει «καλή συμφωνία», η αποκήρυξη της οποίας θα ήταν «σοβαρό σφάλμα» και «ανευθυνότητα», παίρνουμε μια μικρή γεύση για τα αντιτιθέμενα συμφέροντα του αμερικανικού και του γαλλικού ιμπεριαλισμού στην περιοχή. Όμως θα μείνουμε στο στίλ Τραμπ, που ήταν αυτό που ενόχλησε.

Αρκεί να διαβάσει κανείς τα tweets του Τραμπ για να καταλάβει ότι ο άνθρωπος αυτός δε χρησιμοποιεί περισσότερες από εκατό λέξεις. Εκτός από ένα ιμπεριαλιστικό, ρατσιστικό, φαλλοκρατικό γουρούνι, είναι και ένα αμόρφωτο ον, που δεν πρέπει να έχει διαβάσει τίποτα πέρα από κόμικ με «καλούς» υπερήρωες που κατατροπώνουν τους «κακούς». Καμιά σχέση με τη μόρφωση και τη φινέτσα ενός Ομπάμα ή ενός Κλίντον ή με την πολιτική κατάρτιση του Μπους του νεότερου (που μεγάλωσε σε μια πολιτική οικογένεια και προοριζόταν από μικρός για το ρόλο του προέδρου). Όμως, στον «μπρούταλ» μανιχαϊσμό του Τραμπ και του λογογράφου του (Στίβεν Μίλερ ονομάζεται, αλλά ήδη του έχουν κολλήσει το παρατσούκλι «Νταρθ Βέιντερ») μπορεί κανείς να δει τον ιμπεριαλισμό χωρίς τη μάσκα της ειρηνοφιλίας, της δημοκρατίας, των οραμάτων. Φυσικά, το αν θα γίνει πόλεμος ή όχι είναι άλλο ζήτημα.

Την Κυριακή 17 Σεπτεμβρίου, η Χαμάς ανακοίνωσε ότι κάνει δεκτές όλες τις κύριες απαιτήσεις του προέδρου της Παλαιστινιακής Αρχής Μαχμούντ Αμπάς προκειμένου να υπάρξει συμφωνία μεταξύ Χαμάς και Φατάχ που θα οδηγήσει στον σχηματισμό προσωρινής κυβέρνησης και τη διενέργεια εκλογών. Παράλληλα, προχώρησε στη διάλυση της διοικητικής επιτροπής που κυβερνά προσωρινά τη Γάζα, ενώ κάλεσε την κυβέρνηση Αμπάς να επιστρέψει στην περιοχή και να προετοιμάσει τα παλαιστινιακά εδάφη για εκλογές.

Παρά την ανακοίνωση της Χαμάς, πολλά ζητήματα που στο παρελθόν είχαν αποτελέσει ανυπέρβλητα εμπόδια στον σχηματισμό κυβέρνησης εθνικής ενότητας παραμένουν. Το σημαντικότερο απ' αυτά είναι το αν οι δυνάμεις ασφάλειας της Χαμάς στη Γάζα θα περάσουν υπό τον έλεγχο της ΠΑ και του Αμπάς. Στην τελευταία απόπειρα για σχηματισμό κυβέρνησης εθνικής ενότητας, τον Απρίλη του 2014, η Χαμάς είχε αρνηθεί να εντάξει τις ένοπλες ομάδες της στις πολιτοφυλακές της Φατάχ και να διαλύσει τις υπηρεσίες ασφάλειας που έχει δημιουργήσει, γεγονός που έπαιξε ρόλο στη ρήξη μεταξύ Φατάχ και Χαμάς, που ακολούθησε, και στη διάλυση της κυβέρνησης εθνικής ενότητας, μόλις μια μέρα μετά την ανακοίνωση του σχηματισμού της. Η Παλαιστινιακή Αρχή δεν έχει ανακοινώσει ακόμα τι προτίθεται να κάνει, αν και ο Αμπάς με δήλωσή του έκρινε θετικά την κίνηση της Χαμάς.

Η διαπλοκή της Χαμάς με τον πάλαι ποτέ μισητό εχθρό της, πρώην αρχηγό των υπηρεσιών ασφάλειας του Αμπάς και νυν άνθρωπο του Σίσι, Μοχάμεντ Νταχλάν, μάλλον δεν απέδωσε τα αναμενόμενα, προκειμένου

Η Χαμάς αποσύρεται από τη διακυβέρνηση της Γάζας

να υπερσκελιστεί ο Αμπάς. Ο τελευταίος συνεχίζει να είναι ο εκλεκτός των Αμερικάνων και του Ισραήλ. Το γεγονός αυτό, όμως, δείχνει για άλλη μια φορά -μεταξύ άλλων- τον αστικό χαρακτήρα της Χαμάς που θεωρεί ότι ο εχθρός του εχθρού της είναι φίλος της ασκώντας πραγματιστική πολιτική χωρίς αρχές.

Οι διαπραγματεύσεις που θα ακολουθήσουν την ανακοίνωση της Χαμάς γίνονται υπό την αιγίδα της αιγυπτιακής χούντας. Τους τελευταίους μήνες, η Χαμάς έχει αυξήσει τη φρούρηση των νοτίων συνόρων της με την Αίγυπτο, προκειμένου να περιοριστεί -όπως υποστηρίζει το καθεστώς Σίσι- η κίνηση από και προς την Αίγυπτο, μέσω της Λωρίδας της Γάζας, ανταρτών που δρουν στην περιοχή του Σινά και χτυπούν μονάδες του αιγυπτιακού στρατού. Ως αντάλ-

λαγμα γι' αυτή την κίνηση της Χαμάς παρουσιάζεται το σταδιακό χαλάρωμα του αποκλεισμού της Γάζας από τη μεριά της Αιγύπτου, στο πέρασμα της Ράφα. Η χαλάρωση του αποκλεισμού, όμως, δεν έχει γίνει ακόμα, ενώ αξιωματούχοι της Παλαιστινιακής Αρχής δήλωσαν ότι η Αίγυπτος τους έχει διαβεβαιώσει ότι δεν πρόκειται να ανοίξει το πέρασμα της Ράφα μέχρι να επιστρέψει η Παλαιστινιακή Αρχή στη Λωρίδα της Γάζας.

Μπορεί η αιγυπτιακή χούντα να πιέξει τις δυο πλευρές να υπογράψουν συμφωνία συμφιλίωσης, δεν είναι όμως ξεκάθαρο κατά πόσο ο Αμπάς επιθυμεί να προχωρήσει σε μεταβατική κυβέρνηση και ελεύθερες εκλογές που το πιθανότερο είναι ότι θα τις χάσει. Εξάλλου, η ρήξη μεταξύ Χαμάς και Φατάχ και η επακόλουθη διαίρεση των παλαιστινιακών εδαφών το

2007, μετά την απόπειρα πραξικοπήματος του Νταχλάν στη Γάζα, επήλθε λόγω της άρνησης του Αμπάς να δεχτεί το αποτέλεσμα των εκλογών της προηγούμενης χρονιάς, που έδωσαν την πλειοψηφία των εδρών στο Παλαιστινιακό Νομοθετικό Συμβούλιο, τη Βουλή της Παλαιστινιακής Αρχής, στη Χαμάς.

Δεκάδες είναι οι δημοσκοπήσεις που δείχνουν την κατακόρυφη πτώση της δημοτικότητας του Αμπάς και τη Χαμάς να κερδίζει με άνεση τις εκλογές για τα όργανα της ΠΑ και της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (PLO). Η συνεργασία ασφάλειας με τους σιωνιστές, η φυλάκιση εκατοντάδων μελών και στελεχών όλων των οργανώσεων της Αντίστασης, η άγρια καταστολή διαδηλώσεων και απεργιών, με πιο πρόσφατη αυτή των δασκάλων, η συνέργεια στην πολιορκία της Γάζας από τους σιωνιστές, έχουν αποκαλύψει πλήρως στα μάτια του παλαιστινιακού λαού τον ρόλο μαριονέτας των σιωνιστών και των Αμερικάνων που παίζει ο Αμπάς. Αυτό θα το πληρώσει εκλογικά, πράγμα που το γνωρίζει καλά και ο ίδιος, γι' αυτό και τόσα χρόνια κυβερνά χωρίς εκλογές ως δικτατορικός. Ο μόνος λόγος που βρίσκεται ακόμα στην εξουσία είναι η στήριξη των Αμερικάνων και των σιωνιστών.

Ταυτόχρονα, η Χαμάς βρίσκεται σε δυσχερή θέση. Ο δραστηστικός περιορισμός της ηλεκτροδότησης της Γάζας, ο περιορισμός της εισαγωγής φαρμά-

κων στον πολιορκημένο θύλακα και η απαγόρευση -ύστερα από απαίτηση του Αμπάς- πρόσβασης ασθενών από τη Λωρίδα της Γάζας σε νοσοκομεία της Δυτικής Οχθης και του Ισραήλ, έρχονται να προστεθούν σε δέκα χρόνια πολιορκίας και τρεις εισβολές των σιωνιστών στη Γάζα, που η μια μετά την άλλη κατέστρεψαν συστηματικά τις έτσι κι αλλιώς απαρχαιωμένες υποδομές του πολιορκημένου θύλακα, σπρώχνοντας την κατάσταση σε ανθρωπιστική κρίση.

Η ανακοίνωση της Χαμάς αποτελεί έναν ελιγμό από τη μεριά της, προκειμένου να αποσοβήσει, έστω και μερικώς, την πίεση που δέχεται από τον αποκλεισμό και να δείξει σε προπαγανδιστικό επίπεδο ότι δεν έχει γαντζωθεί στην εξουσία όπως ο εξουσιομανής Αμπάς, γνωρίζοντας όμως ότι στις επικείμενες εκλογές -όταν γίνουν- έχει τις περισσότερες πιθανότητες να κερδίσει. Μόνο η παρουσία του Μαρουάν Μπαρούθι στην ηγεσία της Φατάχ μπορεί να αλλάξει τους πολιτικούς και εκλογικούς συσχετισμούς. Ο Αμπάς και οι σιωνιστές γνωρίζουν πολύ καλά ότι η Χαμάς δεν πρόκειται να δεχτεί να αφοπλιστεί, ενώ η ΠΑ δεν μπορεί να εξαπολύσει στη Λωρίδα της Γάζας το όργιο συλλήψεων μελών και στελεχών της Χαμάς που εξαπέλυσε στη Δυτική Οχθη την τελευταία δεκαετία, υπονομεύοντας τη λειτουργία της οργάνωσης και της Αντίστασης γενικά.

Δεν αποκλείεται, λοιπόν, ο Αμπάς να υπονομεύσει αυτήν και οποιαδήποτε μελλοντική προσπάθεια σχηματισμού κυβέρνησης εθνικής ενότητας, με στόχο να σύρει στα γόνατα τη Χαμάς πίσω από τις απαιτήσεις του, αν μέχρι τότε δεν τον γκρεμίσει από την εξουσία ο ίδιος ο παλαιστινιακός λαός.

Ιρακινό Κουρδιστάν

Ανοίγει ο δρόμος για την απόσχιση

Ο δρόμος για το δημοψήφισμα για την ανεξαρτησία του Ιρακινού Κουρδιστάν έχει ανοίξει και αν η Βαγδάτη δεν προσέλθει άμεσα στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων (πράγμα που για την ώρα φαίνεται μάλλον αδύνατο), την ερχόμενη Δευτέρα (25/9), οι τρεις κουρδικές επαρχίες του Ιράκ θα ψηφίσουν αν θέλουν ανεξαρτησία ή να παραμείνουν ως αυτόνομη περιοχή στο Ιράκ.

Ο πρόεδρος του ιρακινού Κουρδιστάν, Μασούντ Μπαρζανί, έδωσε τρεις μέρες διορία στη Βαγδάτη για να φτάσει σε συμφωνία μαζί του πάνω στο θέμα της ανεξαρτησίας του Ιρακινού Κουρδιστάν. Αν το κάνει αυτό, τότε το δημοψήφισμα δε θα γίνει. Ομως η Βαγδάτη απέρριψε κάθε συζήτηση για ανεξαρτησία του Ιρακινού Κουρδιστάν και μέχρι τώρα έχει κρατήσει σκληρή στάση, κάνοντας τα πάντα για να εμποδίσει το δημοψήφισμα.

Στις 12 Σεπτεμβρίου, το ιρακινό κοινοβούλιο απέρριψε την πρόταση για δημοψήφισμα και δύο μέρες μετά απολύθηκε ο κυβερνήτης του Κιρκούκ που το υποστήριζε. Την περασμένη Δευτέρα (18/9), το ανώτατο δικαστήριο του Ιράκ εξέδωσε διάταγμα με το οποίο απαγορεύει το δημοψήφισμα

θεωρώντας το «αντισυνταγματικό». Από τη μεριά του ο Μπαρζανί έχει απειλήσει ότι θα απαντήσει με βία σε οποιαδήποτε προσπάθεια εισβολής από ιρακινά στρατεύματα ή σιιτικές πολιτοφυλακές στις διαφιλονικούμενες περιοχές που τώρα βρίσκονται υπό τον έλεγχο των κούρδων μαχητών (Πεζμεργκά) και ιδιαίτερα στο πετρελαιοφόρο Κιρκούκ.

Πριν από καιρό, ο διευθυντής της υπηρεσίας αντικατασκοπίας των ΗΠΑ, αντιστράτηγος Βίνσεντ Στιούαρτ, είχε δηλώσει σε επιτροπή της αμερικάνικης Γερουσίας, ότι η απάντηση στο ερώτημα περί ανεξαρτησίας του Ιρακινού Κουρδιστάν δεν είναι το «αν» αλλά το «πότε». Δεν μπορούμε, όμως, να γνωρίζουμε αν η στιγμή έχει φτάσει, παρά την ομοφωνία που υπάρχει ανάμεσα στα κουρδικά πολιτικά κόμματα, τα οποία πριν από λίγους μήνες αποφάσισαν τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος της ερχόμενης Δευτέρας (η απόφαση πάρθηκε από μία πλειάδα πολιτικών κομμάτων

του Ιρακινού Κουρδιστάν: Δημοκρατικό Κόμμα Κουρδιστάν, Πατριωτική Ενωση Κουρδιστάν, Ισλαμική Ενωση Κουρδιστάν, «Κ» Κουρδιστάν, μέχρι και τα κόμματα των Τουρκμένων).

Οι Αμερικάνοι δε θέλουν τη δημιουργία ενός κουρδικού κράτους, ούτε οι Ευρωπαίοι. Από τη στιγμή που μια χαρά ελέγχουν τώρα το Ιράκ, γιατί να δημιουργήσουν ένα ακόμα αγκάθι που θα αποτελέσει πηγή νέων εντάσεων στην περιοχή, με την Τουρκία και το Ιράκ από τη μία πλευρά και τους Κούρδους από την άλλη; Αν δεν έλεγχαν τις χώρες αυτές, θα θυμούνταν το «δικαίωμα στην αυτοδιάθεση», όμως τώ-

ρα δεν τους βολεύει, γι' αυτό και ετοιμάζεται νέα πρωτοβουλία από Τουρκία, Γαλλία και ΟΗΕ πάνω σε εναλλακτικές προτάσεις προς τους Κούρδους του Ιράκ, προκειμένου να τους πείσουν να αναστείλουν το δημοψήφισμα.

Για μας, το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση είναι θέμα αρχών και όχι πολιτικάντικων ελιγμών. Η αυτοδιάθεση είναι ο μόνος τρόπος για να δοθεί χώρος στην ανάπτυξη της ταξικής πάλης, είναι η δυνατότητα να απεγκλωβιστούν οι καταπιεζόμενες τάξεις από την αυταπάτη του κοινού «εθνικού αγώνα» των εργατών με τους ομοεθνείς τους καπιταλιστές. Γνωρίζουμε, όμως,

ότι πραγματική ανεξαρτησία δε θα υπάρξει, γιατί η ηγεσία των Κούρδων του Ιράκ ήταν (δεκαετίες τώρα), είναι και θα παραμείνει διεφθαρμένη και αμερικανόδομη.

Ας μην ξεχνάμε ότι τα δύο μεγαλύτερα κουρδικά κόμματα του Ιράκ (Δημοκρατικό Κόμμα Κουρδιστάν, Πατριωτική Ενωση Κουρδιστάν) έσπευσαν να συνεργαστούν με τους αμερικάνους κατακτητές και ο Ταλαμπανί (έτερος ισχυρός άντρας της επαρχίας) διετέλεσε πρόεδρος του Ιράκ, υπό αμερικάνικη κατοχή, από το 2005 μέχρι το 2014. Τώρα ζητούν μεγαλύτερο μερίδιο από την πίτα σε μία περιοχή που σπαράσσεται από αντιθέσεις και θα σπαράσσεται για πολύ καιρό ακόμα, όσο δε γεννιέται μια πραγματικά εθνικοαπελευθερωτική και επαναστατική προοπτική, σε σύγκρουση με τους αντιδραστικούς φυλάρχους, τα καθεστώτα-πίονια και τους ιμπεριαλιστές πάτρωνές τους. Αν το πάρουν το μερίδιο αυτό, ενδεχομένως να κάνουν πίσω και να αναστείλουν την

«ανεξαρτησία», ακόμα κι αν γίνει το δημοψήφισμα και επικρατήσει το «ναι». Θα το χρησιμοποιούν ως διαπραγματευτικό χαρτί, εκτός κι αν ναυαγήσουν οι διπλωματικές διαπραγματεύσεις και έρθει η ώρα να μιλήσουν και εκεί τα όπλα. Ο Μπαρζανί ξεκαθάρισε ότι θα χρειαστούν δύο χρόνια μετά από το δημοψήφισμα (αν επικρατήσει το «ναι») για να αποσχιστεί το Ιρακινό Κουρδιστάν από το Ιράκ. Σε αυτά τα δύο χρόνια πολλά μπορούν να συμβούν...

ΥΓ1. Ξέρετε ποιον σύμμαχο βρήκαν οι Κούρδοι του Ιράκ για την ανεξαρτησία τους; Τους σιωνιστές, που διά στόματος του ίδιου του Νετανιάχου δήλωσαν ότι υποστηρίζουν την ανεξαρτητοποίησή του από το Ιράκ! Μάλλον θεωρούν ότι θα αποκτήσουν δικό τους έρεισμα στην περιοχή.

ΥΓ2. Ήδη δυο από τα κόμματα που αρχικά είχαν υποστηρίξει τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος (η Ισλαμική Ενωση και το Γκοράν) άλλαξαν στάση και με κοινή τους δήλωση ζητούν την αναστολή του, εξαιτίας του αβέβαιου μέλλοντος και της κρίσιμης κατάστασης που επικρατεί στην περιοχή. Αν πείσουν οι Αμερικάνοι περισσότερο, τότε θα κάνουν και άλλοι κωλοτούμπα...

στο ψαχνό

Πώς απαντάς στην πρόκληση;

Πρόκειται ασφαλώς για θράσος. Ομως χωρίς θράσος δεν πορεύεται κανείς στην αστική πολιτική και ιδιαίτερα στα ύπατα αξιώματά της. Αυτή η καριέρα δεν απαιτεί απλώς να κάνεις το μαύρο άσπρο. Απαιτεί να λες ανερυθρίαστα τα πιο «χοντρά» ψέματα, με την ελπίδα ότι κάποιος μπορεί να κλονιστούν και να αναρωτηθούν μήπως έχεις και λίγο δίκιο.

Πιστός σ' αυτή την παλιά τακτική, λοιπόν, ο Τσίπρας έστειλε μήνυμα για τα δύο χρόνια από τη δεύτερη εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ. Δε θα σχολιάσουμε τα συγχαρητήρια που μοίρασε στον εαυτό του και στο κόμμα του, για τις «δύσκολες αποφάσεις» που «πολλές φορές αναγκάστηκαν να πάρουν», χωρίς ποτέ να χάσουν «το μεγάλο στόχο: Να κρατήσουμε το τιμόνι σταθερά για να οδηγήσουμε με ασφάλεια τη χώρα σε ξέφωτο, με τις λιγότερες δυνατές πληγές για τη κοινωνική πλειοψηφία».

Προκαλούν αηδία οι τάχαμου ποιητικές αναφορές του λογογράφου του Τσίπρα, που αυτή τη φορά άφησε τις πλεύσεις σε φουρτουνιασμένη θάλασσα και την παράκαμψη του κάβου και επέλεξε την... κολύμβηση σε ανοιχτή θάλασσα («Σήμερα που βρισκόμαστε στη μέση της θητείας, μπορούμε πια να βλέπουμε καθαρά τον ορίζοντα. Είμαστε ακόμη στο νερό και κολυμπάμε, αλλά το κεφάλι μας είναι έξω. Παίρνουμε ανάσες και βλέπουμε καθαρά τη στεριά. Είναι κοντά μας»).

Η μεγάλη πρόκληση, όμως, βρίσκεται στην κατακλείδα του πρωθυπουργικού μηνύματος: «Σε ένα χρόνο από σήμερα, θα κλείνουμε τα τρία χρόνια αλλά θα έχουμε ήδη αφήσει πίσω μας τα μνημόνια. Και θα έχουμε μπροστά μας έναν ακόμη χρόνο, το πιο δημιουργικό της θητείας μας, για να υλοποιήσουμε το σχέδιο μας για μια νέα Ελλάδα»!

Εχουν ψηφίσει νέα αντιλαϊκά μέτρα για το 2019 (πετσόκομμα συντάξεων) και το 2020 (πετσόκομμα αφορολόγητου), τα οποία μάλλον θα εφαρμοστούν ένα χρόνο πιο πριν. Εχουν ψηφίσει επαχθέστατα «πρωτογενή πλεονάσματα» ύψους 3,5% από το 2018 μέχρι και το 2022, που προδιαγράφουν εφιαλτική σκληρή λιτότητα. Εχουν συμφωνήσει σε εξίσου επαχθή «πρωτογενή πλεονάσματα» ύψους πάνω από 2% μέχρι το 2060. Η σκληρή επιτροπεία των ιμπεριαλιστών θα συνεχιστεί επ' αόριστον (μέχρι να αποπληρωθούν τα δάνεια της μνημονιακής περιόδου), όπως λένε όλοι οι εκπρόσωποι των ιμπεριαλιστών δανειστών, από τον «καλό» Μοσκοβισί μέχρι τον «κακό» Βίζερ (δείτε το ρεπορτάζ στη σελίδα 16 αυτού του φύλλου) κι έχουν το θράσος να λένε αυτά που είπε ο Τσίπρας.

Είπαμε, όμως, χωρίς θράσος δεν πορεύεται στην αστική πολιτική κι ο Τσίπρας δεν είναι ο πρώτος, ούτε ο τελευταίος. Το ερώτημα είναι πώς απαντάς στην πρόκληση;

Υπάρχει η κλασική απάντηση: «τιμωρία διά της ψήφου». Δοκιμασμένη «άπειρες» φορές, αποδεδειγμένα αναποτελεσματική, λύση παράδοσης στο σύστημα (που ξέρει να εναλλάσσει τους διαχειριστές του), λύση αποδοχής της κινεζοποίησης ως «μοίρας».

Υπάρχει και μια άλλη, εξίσου κλασική απάντηση, την οποία όμως δείχνουμε να ξεχνάμε: πλήρης ρήξη με την αστική πολιτική, αποτίναξη του κοινοβουλευτικού κρετινισμού, πολιτική οργάνωση σε ταξική βάση, αγώνας για τα «μικρά», τα καθημερινά, με το μυαλό πάντοτε στα «μεγάλα», στην επαναστατική ανατροπή που θα αποτινάξει κάθε μορφή εκμετάλλευσης.

KONTPEΣ

Ποιος ψεύδεται;

Ο οδικός χάρτης για την απομείωση και τη βιωσιμότητα του χρέους προσφέρει επίσης τη σιγουριά ότι είμαστε πια σε θέση, με σταθερά βήματα, να ξεφύγουμε οριστικά από την παγίδα της επιτροπείας και της καταστροφικής λιτότητας.

Αλέξης Τσίπρας

Τα κράτη μέλη παραμένουν υπό εποπτεία μετά το πρόγραμμα εφόσον δεν έχει εξοφληθεί τουλάχιστον το 75% της χρηματοδοτικής συνδρομής που έχει ληφθεί από ένα ή περισσότερα άλλα κράτη μέλη, τον ΕΜΧΣ, τον ΕΜΣ ή το ΕΤΧΣ.

Πιερ Μοσκοβισί

Και αστοιχείωτος

«Δεν τρέφω αυταπάτες για μια κοινωνία χωρίς ανισότητες» είπε ο Κούλης στη Θεσσαλονίκη. Ως προς αυτό δεν είχαμε καμιά αμφιβολία, όμως ο Κούλης θέλησε να το παίξει και φιλόσοφος (τρομάρα του). Συνέχισε λοιπόν: «Κάτι τέτοιο είναι αντίθετο στην ανθρώπινη φύση»!

Ρε αστοιχείωτε, οι πρώτες ανθρώπινες κοινωνίες δεν είχαν καμιά ανισότητα. Ο,τι διέθετε η κάθε κοινότητα ανήκε εξίσου σε όλους. Η έννοια της ατομικής ιδιοκτησίας ήταν άγνωστη, όπως άγνωστο ήταν και το αδίκημα της κλοπής. Επομένως, δεν πρόκειται για την ανθρώπινη φύση, αλλά για τον τρόπο κοινωνικής οργάνωσης που στηρίζεται στην ατομική ιδιοκτησία. Εντάξει, υπερασπίζεσαι τον καπιταλισμό με νύχια και με δόντια (λογικό, αφού πρέπει να υπερασπιστείς και τον αμύθητο πλούτο της οικογένειάς σου), όμως μην περνάς σε χωράφια που δεν τα ξέρεις, γιατί γελοιοποιείσαι.

Και γκαφατζής

Είναι και γκαφατζής ο Κούλης. Θέλησε να παραστήσει και τον ποδοσφαιρόφιλο στη Θεσσαλονίκη. Ετσι, πλησίασε τον Ζαγοράκη (ευρωβουλευτή της ΝΔ) και του ευχήθηκε -εις επήκοον και των ραδιοτηλεοπτικών μικροφώνων- να κάνει ο ΠΑΟΚ μια εξαιρετική πορεία στην Ευρώπη.

Κι επειδή ο ΠΑΟΚ έχει αποκλειστεί, το «σύστημα Σαββίδη» έβαλε μπροστά την προπαγάνδα της... ειρωνείας! Ειρωνεύτηκε τον ΠΑΟΚ γιατί δεν μας χωνεύει! Ετσι, την επομένη ο Κούλης αναγκάστηκε να ζητήσει συγγνώμη για το λάθος του και να επαναλάβει κάμποσες φορές πόσο... φιλάθλος είναι.

Αλλαγή τακτικής;

Η απουσία οποιασδήποτε αναφοράς στον Τσίπρα κατά την ομιλία Μητσοτάκη στη ΔΕΘ έφερε το σχετικό ερώτημα στη συνέντευξη Τύπου: «Αυτό ήταν μια συνειδητή επιλογή ή δεν βρήκατε χρόνο να το κάνετε;». Η απάντηση του Μητσοτάκη δεν ήταν και πολύ καθαρή, διαφάνηκε όμως μια αλλαγή τακτικής. Είπε:

«Θέλω να μιλήσω για το μέλλον, δεν θέλω να μιλήσω για το παρελθόν. Είχα και θα έχω αρκετές ευκαιρίες να ασκήσω κριτική στον κ. Τσίπρα και στην Κυβέρνησή του. Νομίζω, όμως, ότι οι ίδιοι οι πολίτες γνωρίζουν πια το πραγματικό αποτύπωμα αυτής της Κυβέρνησης. Γνωρίζουν σε ποιο βαθμό εξαπατήθηκαν από τον κ. Τσίπρα και γνωρίζουν και τις πραγματικές του δυνατότητες. Δεν νομίζω ότι περιμένουν από εμένα να επιβεβαιώσουν αυτά τα οποία οι ίδιοι αισθάνονται. Αυτό που περιμένουν από εμένα είναι να τους πείσω ότι υπάρχει ένας άλλος δρόμος για τη χώρα. Ο,τι έχω σχέδιο, ότι έχω ομάδα και ότι έχω και τη βούληση να οδηγήσω τη χώρα στην κατεύθυνση που της αξίζει. Για αυτό και επέλεξα, χτες, στην ομιλία μου, να μην αναφερθώ στον κ. Τσίπρα. Για αυτό και προσπαθώ να περιορίσω και σήμερα στη συνέντευξη τις αναφορές μου στον κ. Τσίπρα. Διότι με ενδιαφέρει να κοιτάξω μπροστά και όχι πίσω».

Φαίνεται ότι η ομάδα προπαγάνδας κατέληξε σε δυο συμπεράσματα: πρώτο, ότι η συνεχής αναφορά στα ψέματα του Τσίπρα δεν αποδίδει, γιατί όλος ο κόσμος τα ξέρει αυτά. Δεύτερο, ότι οι συνεχείς αναφορές στα ψέματα του Τσίπρα εμφανίζουν τον Κούλη να ετεροπροσδιορίζεται και η σύγκριση σε

προσωπικό επίπεδο με τον Τσίπρα δεν τον ευνοεί (δεν είναι δα κανας χτεσινός, παλιότερος από τον Τσίπρα είναι στην αστική πολιτική). Ετσι, ρίχνουν το βάρος στον αυτοπροσδιορισμό του Κούλη ως αυριανού πρωθυπουργού που ξέρει τι λέει και πώς θα το πετύχει.

Κολπάκια της αστικής πολιτικής προπαγάνδας που εδώ και πολλά χρόνια τη διαμορφώνουν διαφημιστές (επικοινωνιολόγους τους αποκαλούν).

Αναμενόμενο

Οσο για την κάλυψη του αντιπροέδρου Μπουμπούκου, αναμενόμενη ήταν και η ερώτηση (από τον εκπρόσωπο της ΕφΣυν

Κυβέρνηση τουρλού

Ο υπουργός Εξωτερικών, Μπόρις Τζόνσον, αρθρογράφησε στην «Ντέιλι Τέλεγκραφ» υπέρ του λεγόμενου «σκληρού Brexit». Η υπουργός των Εσωτερικών, Άμπερ Ρουντ, αναφέρθηκε απαξιωτικά στον συνάδελφό της, λέγοντας ότι έχει πιο σοβαρά πράγματα να κάνει από το να ασχολείται με την προσωπική ατζέντα του Τζόνσον. Οργισμένα κατά του υπουργού των Εξωτερικών αντέδρασαν βουλευτές και στελέχη του Συντηρητικού Κόμματος.

Αυτή η κυβέρνηση-τουρλού κρατάει στα χέρια της τις τύχες του βρετανικού ιμπεριαλισμού! Είναι δυνατόν να μακροημερεύσει μια τέτοια κυβέρνηση, που έχει στο εσωτερικό της υποστηρικτές δύο αντίθετων θέσεων ως προς μια στρατηγική επιλογή του βρετανικού ιμπεριαλισμού; Είτε μακροημερεύσει είτε όχι, το βέβαιο είναι πως οι δημόσιες συγκρούσεις ανάμεσα σε κορυφαίους υπουργούς προκαλούν χαμόγελα ικανοποίησης στο Βερολίνο, το Παρίσι και τις Βρυξέλλες. Μια λάθος κίνηση του Κάμερον (η προκήρυξη του δημοψηφίσματος, επειδή πίστευε ότι θα το κερδίσει χαλαρά) βύθισε τον βρετανικό ιμπεριαλισμό σε βαθιά (και αζεπέρα-στη μέχρι στιγμής) πολιτική κρίση.

έγινε), αναμενόμενη και η απάντηση του Κούλη. Τι περίμεναν, δηλαδή, ότι δε θα κάλυπτε τον αντιπρόεδρό του; Τον κάλυψε πλήρως, λέγοντας ότι είναι δική του επιλογή και ότι δεν εκφράζει ακραίες θέσεις (απλώς «έχει τον δικό του ιδιαίτερο τρόπο να εκφράζεται» και «μπορεί καμιά φορά να έχει πει και καμιά κουβέντα παραπάνω, σε όλους μπορεί να συμβεί αυτό»).

Οι Τσιπραίοι ήθελαν αυτή την απάντηση για να χρεώνουν συνεχώς τον Μπουμπούκο στον Κούλη. Όμως, ο Μπουμπούκος είναι αρκετά πονηρός για να μην εκτεθεί από τώρα και μετά. Αλλωστε, μια βδομάδα πριν είχε φροντίσει ο ίδιος να ξεκαθαρίσει (από τις στήλες της «σοβαρής» «Καθημερινής») ότι... δεν είναι ακροδεξιός, κάνοντας μάλιστα και αυτοκριτική για κάποια στοιχεία του παρελθόντος του.

Αισιοδοξία!

Τη βεβαιότητά της ότι «μετά την εκλογή ηγεσίας και την ολοκλήρωση των διαδικασιών συγκρότησης του νέου ενιαίου πολιτικού φορέα της παράταξής μας, το πολιτικό σκηνικό στη χώρα θα αλλάξει ριζικά» εξέφρασε η Φώφη, συνεντευξιζόμενη στο «Βήμα της Κυριακής». Και συνέχισε στο γνωστό σπαρταριστό στιλ της: «Γι' αυτό και πολλοί στον ΣΥΡΙΖΑ και στη ΝΔ έχουν χάσει τον ύπνο τους!» Όταν ο δημοσιογράφος απόρησε («Γιατί, όμως, να έχουν χάσει τον ύπνο τους; Τόσο πολύ φοβούνται την Κεντροαριστερά;»), η Φώφη συνέχισε ακάθεκτη: «Χάνουν τον ύπνο τους γιατί ξέρουν ότι η μεγάλη Κεντροαριστερά όχι απλά υπάρχει αλλά είναι πλειοψηφική στην κοινωνία. Δεν είναι μόνο ένας χώρος του 10%.. Επομένως, η αναγέννηση της Κεντροαριστεράς κλείνει τον κύκλο του ΣΥΡΙΖΑ και αποτρέπει την επιστροφή της Νέας Δημοκρατίας!» Και το επανέλαβε με άλλα λόγια: «Η επιτυχία του εγχειρήματος της αναγέννησης της Κεντροαριστεράς αλλάζει τον πολιτικό χάρτη και **μετατρέπει τις επόμενες εκλογές σε ντέρμπι για τρεις!**»!

Το είπε και το κατάπιε

Επесαν πολλών (πασόκων και συμμάχων) τα μαλλιά, όταν άκουσαν τον Ραγκούση να προτείνει να στηθεί και άλλη μία κάλπη (εκτός από αυτήν για την εκλογή αρχηγού), στην οποία οι πολίτες θα ψηφίσουν τι προτιμούν: συνεργασία με κυβέρνηση Κυριάκου Μητσοτάκη ή με κυβέρνηση Αλέξη Τσίπρα;

Γιατί τους έπесαν τα μαλλιά; Γιατί αυτό που πρότεινε ο Ραγκούσης προεξοφλεί ότι το νέο κόμμα της Κεντροαριστεράς θα είναι τρίτο και θα πρέπει να μπει σε μια κυβέρνηση Μητσοτάκη ή σε μια κυβέρνηση Τσίπρα. Οπότε, τι νόημα θα έχει να το ψηφίσει κάποιος; Ανάλογα με τις προτιμήσεις του, μπορεί να προτιμήσει είτε τη ΝΔ είτε τον ΣΥΡΙΖΑ. Όχι το «κόμμα της προσκολληήσεως». Ο Ραγκούσης μάλλον κατάλαβε τι παπάρα ξεστόμισε. Γι' αυτό δεν τον ακούσαμε να την επαναλαμβάνει. Και μόνο που το είπε, όμως, δείχνει πόσο... μεγάλο πολιτικό μέγεθος είναι αυτό το ορφανό του Γιωργάκη.

Μετριοφροσύνη

Ρώτησαν τον Καμίνη γιατί να τον ψηφίσει ο κόσμος ως αρχηγό της Κεντροαριστεράς. Κι αυτός απάντησε με... μετριοφροσύνη: «Επειδή οι πολίτες με γνωρίζουν ως ηγέτη της παράταξης του Ναι στο δημοψήφισμα». Οντως, ήταν κεντρικός ομιλητής στην προεκλογική συγκέντρωση των «μενουμευρώπηδων» στην Αθήνα. Όχι όμως ως ηγέτης της παράταξής τους, αλλά ως πρόσωπο κοινής αποδοχής, για να μην ταυτιστεί η συγκέντρωση με κάποιο από τα κόμματα. Τον έβαλαν ομιλητή σαν πρόσωπο κοινής αποδοχής, για να μην παρελάσουν με τη σειρά ο Κούλης, η Φώφη και ο Σταύρος. Όμως και ηγέτης να ήταν (όπως λέει ο ίδιος), μήπως θυμάται το αποτέλεσμα; Ούτε 40% (38,3% για την ακρίβεια) δεν έπιασε η παράταξή του. Οπότε για τι ακριβώς καμαρώνει;

Μη... αρχηγικός

Ο Θεοδωράκης δεν είναι αρχηγικός. Είναι βαθύτατα δημοκρατικός και του αρέσει να μοιράζει προς τα κάτω την όποια εξουσία διαθέτει. Αλλά έχει δείξει ως αρχηγός του Ποταμιού, βέβαια, αλλά και τη μπαρούφα που πέταξε δεν ήξερε καν να τη στηρίξει. Όταν ρωτήθηκε για την ταυτότητα και το όνομα του νέου φορέα, απάντησε ότι «θα καθορισθεί εν πολλοίς από τον νικητή των εκλογών»! Εδώσε κι ένα παράδειγμα-καλαμπούρι: «Αν κερδίσει η κυρία Γεννηματά μπορεί να το πει “Δυνατός ήλιος”. Αν κερδίσω εγώ μπορεί να το πω “Αχελώο”. Αν κερδίσει ο Γιώργος να το πει “Ωραία Αθήνα”. Αν κερδίσει ο Νίκος “Νέο ΠΑΣΟΚ”. Αν κερδίσει ο Γιάννης “Μεγάλος Μωριάς”. Αστείεύομαι βέβαια, αλλά θέλω να σας δείξω ότι όλα είναι ανοιχτά. Πάμε για έναν εντελώς νέο φορέα χωρίς καμιά δέσμευση ούτε καν για το όνομα». Ο αρχηγός θα καθορίσει ακόμα και το όνομα του... μη αρχηγικού κόμματος!

Μπαρουφολογίας συνέχεια

«Δημιουργική ανυπακοή, με πολιτικές προτάσεις που θα εφαρμοστούν άμεσα και χωρίς την έγκριση των δανειστών» προτείνει το DiEM25 Ελλάδας. Το προηγούμενο «δημιουργικό» που έκανε ο Μπαρουφάκης ήταν η «δημιουργική ασάφεια», αφού πρώτα είχε συμφωνήσει την παράταση του Μνημόνιου.

Εθνικισμός, κοσμοπολιτισμός και πολιτικό παίγνιο

Αυτά που έγιναν την περασμένη Τρίτη στη Βουλή, απ' αφορμή τροπολογία που αφορούσε εμμέσως το μειονοτικό ζήτημα στη Θράκη, ήταν ένα πολιτικό παιχνίδι. Πίσω από το πολιτικό παιχνίδι, όμως, υπάρχει η ουσία και μ' αυτήν πρέπει να ασχοληθούμε.

Ο Κοντονής κατέθεσε μια τροπολογία, που θα μπορούσε να την έχει καταθέσει και η συγκυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων, γιατί επί των ημερών της βγήκαν οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου σχετικά με το δικαίωμα της Τουρκικής Ενωσης Ξάνθης να φέρει αυτόν τον τίτλο. Η τροπολογία απλώς έδινε το δικαίωμα στην ΤΕΞ να ξανακάνει προσφυγή στα ελληνικά δικαστήρια, τα οποία θα έχουν και τον τελικό λόγο. Δηλαδή, θα απορρίψουν και το νέο αίτημα (αμφιβάλλει κανείς γι' αυτό;).

Όμως, πέρα από τους νεοναζί που επιδόθηκαν σ' ένα υστερικό φασιστικό σόου, αντίθετο στην άνευ ουσίας τροπολογία Κοντονή ήταν και το κόμμα του Καμμένου. Και είχε φροντίσει να κάνει γνωστή αυτή τη θέση του, με δηλώσεις έξω από την αίθουσα της Ολομέλειας.

Το ΠΑΣΟΚ βρήκε μια καλή ευκαιρία για να χτυπήσει τον κυβερνητικό συνασπισμό. Από την αρχή της συνεδρίασης ακόμα, ο εισηγητής του Παπαθεοδώρου ξεκαθάρισε: «Αν στα άρθρα και τις τροπολογίες που εισηγηίστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συγκυβέρνησης, δεν έχετε την απαιτούμενη κυβερνητική πλειοψηφία, να γνωρίζετε ότι δεν θα βρείτε σε εμάς καμμία στήριξη ώστε να αναπληρώσετε με τις δικές μας ψήφους την ετερόκλητη συμφωνία συμφερόντων που συνδέει τη συμμαχία των δύο κομμάτων ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ. Επομένως, σας ζητάμε σήμερα να αποσύρете τις σχετικές ρυθμίσεις και αφού πείσετε τους εταίρους σας στην Κυβέρνηση να τις υπερψηφίσουν, τότε ευχαρίστως θα τις υπερψηφίσουμε κι εμείς. Εμείς, αντίθετα με τους συνεταίρους σας, πιστεύουμε ότι πρέπει να υπερψηφιστεί η συγκεκριμένη διάταξη». Στην ίδια γραμμή προσχώρησε και η ΝΔ που συνειδητοποίησε ότι πράγματι υπάρχει πολιτικό «ψωμί» σ' αυτή την υπόθεση.

Ο εισηγητής των ΑΝΕΛ Παπαχριστόπουλος, έχοντας μόλις γυρίσει φρέσκος-φρέσκος από το μπάνιο στη Βούλα (ποιο απαγορευτικό του υπουργείου Υγείας, τώρα, δεν ξέρει ο Παπαχριστόπουλος;), το έριξε στο παρακαλετό. Πρώτα προς την αντιπολίτευση, από την οποία ζήτησε να ψηφίσει τη διάταξη που δε θα ψήφιζαν οι ΑΝΕΛ («είναι σεβαστή αυτή η άποψη. Νομίζω ότι ο καθένας επιλέγει τον τρόπο που θα αντιπολιτεύεται, αλλά θα μου επιτρέψετε να πω ότι δεν θεωρώ ότι είναι αξιόπιστη επιλογή»). Μετά προς τον υπουργό: «Δεν μονοπωλούμε την αλήθεια εμείς, ούτε διεκδικούμε το αλάθητο. Ξέρουν όμως όλοι ότι έχουμε μια ευαισθησία στα εθνικά θέματα» (οι άλλοι είναι προφανώς εθνικά αναίσθητοι). Θα ήθελα να παρακαλέσω τον κύριο Υπουργό να ξαναδεί αυτό το θέμα.

Εμείς έχουμε μια ευαισθησία εκεί. Πιστεύουμε ότι αγγίζει κάποια εθνικά θέματα. Ξαναλέω ότι δεν μονοπωλούμε την αλήθεια, ούτε διεκδικούμε το αλάθητο. Είναι παράκληση αγάπης να ξαναδεί αυτήν την τροπολογία. Νομίζω ότι θα μας δώσει και εμάς την ευκαιρία να τη δούμε έτσι με πιο ώριμα μάτια. Να είστε σίγουροι πάντως ότι η Κυβέρνηση δεν πρόκειται να πέσει. Δεν

υπάρχει τέτοια περίπτωση ούτε μια στο δισεκατομμύριο».

Η ώρα περνούσε και ο Κοντονής δεν έκανε τίποτα. Μέχρι που συνειδητοποίησε ότι ΝΔ και ΠΑΣΟΚ δεν πρόκειται να ψηφίσουν την τροπολογία, αν δεν την ψηφίσουν και οι ΑΝΕΛ. Ο Θεοχαρόπουλος του το είπε κατάνουτρα: «Με την κυβερνητική πλειοψηφία, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να φέρνεται αυτήν την απόφαση και οποιαδήποτε απόφαση έχετε στην Ολομέλεια της Βουλής. Δεν είναι δυνατόν να συνεχιστεί αυτό που συνέβη στο σύμφωνο συμβίωσης, αυτό που συνέβη στο τζαμί, αυτό που συνέβη σε πάρα πολλές περιπτώσεις μέχρι τώρα, δηλαδή να μην έχετε την κυβερνητική πλειοψηφία, να έρχεστε εδώ και να ζητάτε από εμάς -να μην ζητάτε μάλλον, να θεωρείτε δεδομένο- ότι χωρίς να έχετε την κυβερνητική πλειοψηφία, θα παίρνετε στήριξη σε αυτά τα θέματα». Το ίδιο και ο Κουμουτσάκος που πήρε το λόγο μόνο γι' αυτό το ζήτημα: «Το ότι η τροπολογία αυτή έχει μειζόνες εθνικές προεκτάσεις και διαστάσεις δεν είναι μόνο δική μας ανάγνωση, είναι και του κυβερνητικού σας εταίρου, του οποίου ο εκπρόσωπος εδώ σας πρόσβαλε, κύριε Υπουργέ, κατά πρόσωπο. Διότι τι είπε; «Εμείς δεν το ψηφίζουμε, γιατί έχουμε εθνικές ευαισθησίες». Εμμέσως, λοιπόν, τι σας είπε; Οτι εσείς το φέρατε, γιατί δεν έχετε εθνικές ευαισθησίες. Και το ανέχεστε! Κύριε Υπουργέ, έχετε την κυβερνητική πλειοψηφία μαζί σας στην τροπολογία αυτή; Είναι η κυβερνητική πλειοψηφία παρούσα; Είναι πίσω από αυτή την τροπολογία; Αν δεν την έχετε, γιατί τη φέρατε; Πού επενδύετε; Επενδύετε στην υπεύθυνη στάση της Αντιπολίτευσης για να παρακάμψετε την ανεύθυνη του κυβερνητικού σας εταίρου; Πού ακούστηκαν αυτά τα πράγματα; Τέρμα αυτό το παιχνίδι. Δεν μπορεί να υπάρχουν δύο κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες, μία που θα βολεύει τον κυβερνητικό σας εταίρο και μία που δεν θα τον βολεύει, αλλά θα περνάει τα νομοθετήματα με την υπεύθυνη στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Τέρμα αυτό το παιχνίδι!».

Και τότε ο Κοντονής άρχισε να σκουίζει, κυριολεκτικά εκτός εαυτού. Ενώ η αντιπολίτευση έλεγε πως θα ψήφιζε την τροπολογία αν την ψήφιζε ολόκληρη η κυβερνητική πλειοψηφία, ο Κοντονής την κατηγορούσε ότι δεν μιλά για την ουσία. Προσπάθησε να σπεκουλάρει ακόμα και με το παραλήρημα των νεοναζί, υπαινισσόμενος ότι ΝΔ και ΠΑΣΟΚ ακολουθούν τον ίδια δρόμο. Θεώρησε απόλυτα φυσιολογικό να μην ψηφίζουν οι ΑΝΕΛ και κατηγορήσε την αντιπολίτευση για «αραγκιοζυλίκια», αντιδιαστέλλοντας τη στάση της μ' αυτήν του ΣΥΡΙΖΑ που σαν «υπεύθυνο κόμμα» είχε ψηφίσει το νομοσχέδιο Ρουπακιώτη για τα ναρκωτικά. Κυριολεκτικά εκτός εαυτού, έλεγε: «Να λέτε ότι συμφωνούμε, αλλά δεν ψηφίζουμε; Τι είσατε; Πολιτικά σχιζοφρενείς; Και το λέμε σε όλους. Δηλαδή, συμφωνούμε με αυτά που λέει η Κυβέρνηση, αλλά δεν τα ψηφίζουμε γιατί θέλουμε να δημιουργηθεί πολιτικό θέμα». Ξέχασε τη στάση του ΣΥΡΙΖΑ στην προεδρική εκλογή του Δεκέμβρη του 2014, που έλεγε ότι καταψηφίζει τον Δήμα όχι γιατί διαφωνεί με το πρόσωπο (άλλωστε, τον εξίσου δεξιό Παυλόπουλο εξέλεξε), αλλά επειδή θέλει να πέσει η κυβέρνηση και να γίνουν εκλογές.

Στο τέλος, έβαλε την ουρά στα σκέλια και ανακοίνωσε: «Εγώ, λοιπόν, ανταποκρινόμενος και στην έκκληση που έκανε ο κ.

Παπαχριστόπουλος, ο εισηγητής των ΑΝΕΛ, θέλω να πω ότι θα δοθεί αυτό το χρονικό περιθώριο μιας εβδομάδας, δέκα ημερών. Εμείς θα αποσύρουμε τα δύο αυτά άρθρα και θα έρθουν άμεσα σε ψηφοφορία στο επόμενο νομοσχέδιο».

Την τιμή του ΣΥΡΙΖΑ ανέλαβε να σώσει (λέμε τώρα) ο βουλευτής Αθανάσιος Παπαδόπουλος με τα εξής... караγκόζικα: «Και αυτά τα ζητήματα αφορούν και την αγνή σχέση μας με τους Ανεξάρτητους Ελληνες. Ο Θανάσης Παπαχριστόπουλος που τον εκτιμώ, μας είπε ούτε λίγο ούτε πολύ, αγαπητέ Υπουργέ, ότι θα πρέπει να αποσύρουμε την τροπολογία, επειδή είναι αντίθετη με τις πατριωτικές ευαισθησίες των ΑΝΕΛ. Να είμαστε καθαροί. Σε ζητήματα που είναι θέματα αρχών, κάνουμε κι εμείς έκκληση και στον Πρόεδρο των ΑΝΕΛ και στην Κοινοβουλευτική τους Ομάδα. Γιατί ο Πρόεδρος των ΑΝΕΛ, ο κ. Καμμένος, είπε ότι “θα πάμε μαζί για να δώσουμε τη μάχη του έργου που κάνουμε στις επόμενες εκλογές”. Αυτό, όμως, με τέτοια τερτίπια, δεν πάει πολύ. Και νομίζω ότι αυτή η προειδοποίηση πρέπει να απευθυνθεί. Οι καθαρές κουβέντες κάνουν και τους καθαρούς φίλους».

Η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου σ' αυτά τα ζητήματα διαπνέεται από την ιδεολογία του κοσμοπολιτισμού. Δεν έχει πρόβλημα να αποφανθεί υπέρ των ανθρωπινων δικαιωμάτων (έτσι τα χαρακτηρίζει, όχι εθνικά δικαιώματα) των Τούρκων της Θράκης ή των Ρομά γενικώς. Δε θα έκανε ποτέ το ίδιο για τα εθνικά δικαιώματα των Βάσκων ή των Βορειοϊρλανδών, που δεν αποτελούν μειονότητες αλλά εθνότητες που ζητούν την αυτοδιάθεσή τους. Στην πραγματικότητα, αυτό που αναγνωρίζει ο κοσμοπολιτισμός είναι το «δικαίωμα στον αυτοπροσδιορισμό», στο οποίο έχει δώσει καθαρά πολιτιστικό χαρακτήρα (είναι κάτι πολύ πιο πίσω από τη θεωρία της «πολιτιστικής αυτονομίας», που χρησιμοποιούνταν ως αντίδοτο στον αγώνα για εθνική αυτοδιάθεση στις αρχές του 20ού αιώνα).

Ο ελληνικός εθνικισμός, οχυρωμένος πίσω από τη Συνθήκη της Λωζάννης, που μιλά για μουσουλμανική μειονότητα, από τη μια καταγγέλλει το (υπαρκτό) γεγονός της παρέμβασης του τουρκικού προξενείου στη μειονότητα και από την άλλη αναζητά με ελιγμούς τρόπο για να μην έρθει σε ρήξη με τις κοσμοπολιτικού χαρακτήρα αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Ετσι, δημιουργείται ένα δίπολο που στη μια μεριά έχει την «τουρκική απειλή» και στην άλλη την «ανάγκη συμμόρφωσης με τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου». Ενα δίπολο που αποπροσανατολίζει από την ουσία του ζητήματος και προσπαθεί να διασώσει τον ελληνικό εθνικισμό και την πολιτική του έναντι της μειονότητας.

Το πρόβλημα με τη μειονότητα το έχει προκαλέσει και εξακολουθεί να το προκαλεί ο ελληνικός εθνικισμός, που χρόνια τώρα όχι μόνον αρνείται στη μειονότητα το δικαίωμά της στην εθνική ταυτότητα (τουρκική ή όποια άλλη), αλλά -πάντοτε στο όνομα του «τουρκικού κινδύνου»- εφαρμόζει σε βάρος της πολιτική διακρίσεων σε όλα τα επίπεδα (ακόμα και στο επίπεδο αυτού που ονομάζουν καθημερινότητα). Ετσι, έσπρωξε τη μειονότητα πιο βαθιά στην αγκαλιά του τουρκικού προξενείου, ανοίγοντας έναν φαύλο κύκλο που διαιωνίζεται. Τα εθνικά ζητήματα ουδέποτε λύθηκαν με **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13**

Ανθρωπιστές με ματωβαμμένα χέρια

Το προσφυγικό ζήτημα δεν αποτελεί νέο φαινόμενο. Για την ακρίβεια αποτελεί ακριβώς το αντίθετο. Οποιος παρακολουθεί στενά τη διεθνή πολιτική σκηνή είναι σε θέση να κατανοήσει πολύ καλά τη διάστασή του. Παλαιότερα, τώρα και στο μέλλον. Τα τελευταία χρόνια δε, το βιώνουμε σε τέτοια έκταση και στην ελληνική επικράτεια που πλέον μπορούμε να έχουμε άμεση εικόνα της ζοφερής πραγματικότητας των προταγιστών του.

Αφορμή, ωστόσο, για το συγκεκριμένο άρθρο δε στέκονται ούτε η κατάσταση των προσφύγων στη χώρα μας ούτε μια ακόμη επιθυμία για ανάλυση των διαφορών πτυχών του θέματος. Μετά από ρεπορτάζ, στο πεδίο του προσφύγιου, έχουμε την ευκαιρία να ξεκινήσουμε να αναδεικνύουμε ορισμένες πλευρές του ζητήματος αυτού που αποτελεί «καυτή πατάτα» για τα ευρωπαϊκά κράτη.

Ολοι ξέρουμε ότι στο μυαλό αυτού που υφίσταται την καταπίεση, είτε από ένα απολυταρχικό καθεστώς είτε από έναν εν ενεργεία πόλεμο, στην πιο οριακή μορφή της, το μόνο που υπάρχει είναι η ανάγκη να φύγει με κάθε τρόπο και χρησιμοποιώντας κάθε μέσο. Κι όταν λέμε με κάθε τρόπο και μέσο κυριολεκτούμε.

Αυτός ο άνθρωπος θα πληρώσει όσο-όσο δικινητές, θα χρησιμοποιήσει όλα τα πιθανά κυκλώματα, θα δώσει ψευτικά στοιχεία, θα μπει παράνομα σε νταλικές και καράβια, θα ανεχτεί εξευτελιστικές συμπεριφορές από λογίων λογίων φύλακες (ανθρωποφύλακες, συνοριοφύλακες κ.λπ), ενδοχόμενες θα συλληφθεί, θα κακοποιηθεί, θα χωριστεί από φίλους και συγγενείς, θα περάσει παράνομα σύνορα όπως-όπως (με τα πόδια, με βάρκες, με αυτοκίνητα), θα κινδυνεύσει να τραυματιστεί, να ξυλοκοπηθεί, να ληστευτεί, να πνιγεί. Οα υποστεί με λίγα λόγια τα πάντα για να φτάσει κάποια «ευλογημένη» στιγμή στη δική του Γη της Επαγγελίας. Εκεί που πια θα αισθάνεται ασφαλής γι' αυτόν και την οικογένειά του.

Ο συνεχιζόμενος πόλεμος στη Συρία αλλά και οι προγενέστεροι δημιουργήσαν ένα τεραστίο κύμα ανθρώπων (μεγάλο μέρος του οποίου το βλέπουμε και στην Ελλάδα) που έκαναν τα αδύνατα δυνατά για να εγκαταλείψουν τις χώρες τους. Για να προσεγγίσουν την «φιλέυ-σπλaxnh» Ευρώπη. Τον τόπο που θα τους εξασφάλιζε πρώτα απ' όλα τη ζωή τους και μετέπειτα τις συνθήκες για να κατοικήσουν, να εργαστούν, να μορφωθούν και να μεγαλώσουν τα παιδιά τους. Αυτή η περιγραφή όμως δεν είναι παρά μια χίμαιρα. Ενα όνειρο που έχει καταλήξει να γίνει εφιάλτης για όλους αυτούς τους βασανισμένους ανθρώπους. Που αποκαλύπτει ότι οι παρουσιαζόμενοι ως «προστάτες» τους είναι στην πραγματικότητα θύτες και υπεύθυνοι για τον βίαιο ξεριζωμό τους.

Πρόσφατα, λάβουμε γνώση από τους ίδιους τους πρόσφυγες κάποιων περιστατικών διόλου... μεμονωμένων, που επιβεβαιώνουν με τον πιο αισχρο και αληθινή τρόπο την υποκρισία της «φιλέυσπλaxnh» Ευρώπης. Ενα ακόμα έγκλημα που αυτή τη φορά τύνεται με το ένδυμα μιας σάπιας

«ανθρωπιάς», μιας αηδιαστικής «ηθικής». Αυτά είναι και η αφορμή για το παρόν άρθρο-σχόλιο.

Κι τυχεροί που καταφεραν να ζήσουν και να φτάσουν ως εδώ, μετά το κλείσιμο των συνόρων από την Ευρώπη και τη μετατροπή της Ελλάδας σε μια απέραντη υπαίθρια φυλακή, εγκλωβίστηκαν. Η μετακίνησή τους γίνεται απόλυτα ελεγχόμενα. Τουλάζιστον τυπικά.

Στην αρχή, και συγκεκριμένα μέχρι τις 20 Μάρτη του 2016, αυτοί που ήρθαν μπορούσαν να έχουν πρόσβαση σε ευρωπαϊκές χώρες (εννοείται έπειτα από έγκριση της χώρας προορισμού) μέσω της Ελλάδας, κάνοντας χρήση του περιβόητου προγράμματος μεταγκατάστασης (relocation). Χωρίς να μπούμε σε λεπτομέρειες που δεν έχουν ουσιαστική σημασία για το παρόν σχόλιο, η μετεγκατάσταση αποτελεί ένα πρόγραμμα που λειτουργούσε ως «απορρόφηση προσφύγων με... ποσόστωση» προκειμένου να ελαφρυνθεί η Ελλάδα και να συμπεριλάβει και τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειάς τους στην Ευρώπη από τα μέρη Ιανουαρίου, δεν έχουν καταφέρει (λόγω... διαδικασιών) να ταξι-δεύσουν μέχρι και σήμερα!

Πώς θα αντιδρούσε ένας άνθρωπος που έχει περάσει τα εμπόδια για να φτάσει στην Ελλάδα, τα πάνδεινα για να επιβιώσει στην Ελλάδα και να πάνεινα για να προσεγγίσει την Ευρώπη; Οα βρει νέους τρόπους να ξεπερνάει τα εμπόδια που του βάζουν. Την τρομερή υποκρισία των «φιλέυ-σπλaxnh» Ευρωπαίων. Γιατί αν δεν είναι υποκρισία, εκείνοι που τροφοδοτούν τους πολέμους, οι στυγνοί εκτελεστές και συμμετέχοντες σε βομβαρδισμούς χωριών και πόλεων, ακόμα και νοσοκομείων ή υπαίθριων παραδοσιακών γιορτών, οι συμμετέχοντες σε σφαγές και μαζικούς θανάτους νέων, γέρον, ανδρών και γυναικών, να κουνούν το δάχτυλο ο' αυτούς που βίαια εξεπίτωσαν, ξερί-ζωσαν από τις πατρίδες τους, διέλυσαν τα σπίτια και τις χώρες τους και έπνιξαν στη Μεσόγειο, τότε τι είναι; Τους κουνούν το δάχτυλο εγκλω-ντας τους για παραμέληση των παιδιών τους, όταν οι ίδιοι εθιμούνται που τους έχουν φέρει στο έσχατο σημείο.

Η λογική είναι απλή. Το ανήλικο παιδί θα φτάσει με διακινητές σε ένα ευρωπαϊκό κράτος και εκεί, μέσω φίλων ή συγγενών, θα προχωρήσει ο' ένα αίτημα οικογενειακής επανένω-σης που σε συνδυασμό με αυτό των γονιών από την Ελλάδα θα «τραβή-ξει» αναγκαστικά και την υπόλοιπη οικογένεια. Επωφελούμενοι από τη μέχρι τώρα εφαρμογή του μέτρου, που έδειχνε ότι οι οικογένειες επανένω-νται στη χώρα που βρίσκεται το ανήλικο τέκνο, οι γονείς επιλέγουν να πληρώσουν αδρά διακινητές και να

στείλουν τα παιδιά τους όπως-όπως στην Ευρώπη, παρόλο που μπορεί να έχουν καταγραφεί στην Ελλάδα μαζί με την υπόλοιπη οικογένεια.

Η «φιλέυσπλaxnh» και «ηθική» Ευ-ρώπη αντέδρασε! Και ξαφνικά, από εκεί που ενέκρινε έστω κάποια αιτή-ματα, θέλοντας να ανακόψει τη νέα «μόδα» που δημιουργείται, αποφα-σίζει να... ηθικολογήσει στις πλάτες αυτών που η ίδια οδήγησε ο' αυτή την κατάσταση. Οχι μόνο σταμάτησε να εγκρίνει οικογενειακές επανενώσεις αλλά προχώρησε ένα ακόμα βήμα.

Με προστάρηδες το Βέλγιο και τη Μ. Βρετανία (αυτές είναι οι χώ-ρες που έχουν δώσει «δείγματα χρο-φής» μέχρι στιγμής), τα κράτη που δέχονται ανήλικα τέκνα αφενός δεν επιστρέφουν τα παιδιά στην Ελλάδα (όπου βρίσκεται η υπόλοιπη οικογέ-νεια), προβάλλοντας το προσωπείο της προστασίας και φιλοξενίας, και αφετέρου δεν εγκρίνουν το αίτημα οικογενειακής επανένωσης για τους γονείς. Το αιτιολογικό; Είναι -λένε-ανάξιο να μεγαλώσουν τα παιδιά τους, αφού τα εκθέτουν στον κίνδυ-νο των διαφορών κυκλωμάτων και διακινητών! Μιλάμε για την απόλυτη χυδαιότητα και υποκρισία. Για ένα μέ-τρο που ουσιαστικά σκοτώνει για μια ακόμα φορά τους ανθρώπους που βί-αια βρέθηκαν ο' αυτή την κατάσταση. Και παρμένο από αυτούς; Από τους ίδιους τους τους θύτες!

Η σκέψη των κατατρεγμένων αυ-τής της γης παρόλα αυτά δεν φεύγει από το στόχο της. Απλώς, δυσκολεύε-ται, προσωρινά, η επίτευξή του. Γιατί πάντοτε τα μέτρα λαμβάνονταν για να ξεπερνιούνται από την υπάρχουσα αποδοχής του αιτημάτων τους να ενωθούν με τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειάς τους στην Ευρώπη από τα μέρη Ιανουαρίου, δεν έχουν κατα-φέρει (λόγω... διαδικασιών) να ταξι-δεύσουν μέχρι και σήμερα!

Πώς θα αντιδρούσε ένας άνθρω-πος που έχει περάσει τα εμπόδια για να φτάσει στην Ελλάδα, τα πάνδεινα για να επιβιώσει στην Ελλάδα και να πάνεινα για να προσεγγίσει την Ευ-ρώπη; Οα βρει νέους τρόπους να ξε-περνάει τα εμπόδια που του βάζουν.

Εται, λαμβάνοντας υπόψη ότι τα ευρωπαϊκά κράτη παίζουν παιχνίδια ακόμα και μ' αυτό το ζωτικό δικαίω-μα των προσφυγικών οικογενειών που ζουν χώρα, κάνοντας δεκτές του εύ-κολα τις αιτήσεις που αφορούν ανή-λικα παιδιά που είναι μόνα τους ενώ η υπόλοιπη οικογένεια (γονείς και πι-θανόν άλλα αδέρφια) είναι στην Ελ-λάδα, ξεκίνησε ένας νέος Γολγοθάς. Ενα νέο κύκλωμα που βάζει προστά-τα παιδιά. Πλέον, αντί να περνάει με διακινητές στην Ευρώπη ο πατέρας ή η μητέρα μιας οικογένειας, στέλνουν τα παιδιά. Ακόμα και παιδιά τριών ή τεσσάρων ετών.

Η λογική είναι απλή. Το ανήλικο παιδί θα φτάσει με διακινητές σε ένα ευρωπαϊκό κράτος και εκεί, μέσω φίλων ή συγγενών, θα προχωρήσει ο' ένα αίτημα οικογενειακής επανένω-σης που σε συνδυασμό με αυτό των γονιών από την Ελλάδα θα «τραβή-ξει» αναγκαστικά και την υπόλοιπη οικογένεια. Επωφελούμενοι από τη μέχρι τώρα εφαρμογή του μέτρου, που έδειχνε ότι οι οικογένειες επανένω-νται στη χώρα που βρίσκεται το ανήλικο τέκνο, οι γονείς επιλέγουν να πληρώσουν αδρά διακινητές και να

Μπάτσοι και ναζί, πάντοτε μαζί

Η φωτογραφία, αν και προδιαθέτει, δεν μπορεί να περιγράψει αυτά που υπέστη ο μουσικός δρόμος και μετανάστης από τη Γουίνεα, Μοχάμεντ Καμαρά, λίγα λεπτά μετά τα μεσάνυχτα της 18ης Σεπτεμβρίου στο Μοναστηράκι. Απ' αφορμή ένα εντελώς αβυσσικό περιστατικό (ένα μπουκάλι κύλησε από παγκάκι και έσπασε) μπάτσοι πλήραιο τον Καμαρά, που καθόταν εκεί με τη γυναίκα του, και άρχισε να τον βρίζει. Του έσφιξε τα χέρια στην πλάτη με χειροπέδες (σημάδια του άφραση) κι όταν αυτός του είπε ότι έχει χαρτί, έχει γυναίκα και παιδί εδώ και θα φωνάξει τη δικηγό-ρο του, γιατί δεν έκανε τίποτα παράνομο, ο μπάτσος -που προφανώς τον γνώριζε- του απάντησε: «Γαμώ και σένα, και τη γυναίκα σου και τη δικηγόρο μαζί. Όταν είμαι εγώ στο Μοναστηράκι δε θα πατάς εδώ, ούτε μουσική θα παίζεις». «Γιατί τα κάνεις αυτά, επειδή εί-μαι μαύρος;» ρώτησε ο Καμαρά. Τότε, παρέα μ' έναν άλλο μπάτσο, τον στρίμωξαν στον τοίχο και άρχισαν να τον χτυπούν, μπροστά στα αδιάφορα μάτια των υπόλοιπων μπάτσων.

Ο ξυλοδαρμός συνεχίστηκε στο κακόφημο ΑΤ Ομόνοιας, παρουσία του αξιωματικού υπηρεσίας, για ν' αποδειχτεί ότι οι κυβερνήσεις αλλάζουν αλλά οι φασίστες και ρατσιστές στην αστυνομία, οι οποαδοί και ψηφοφόροι της ΧΑ, παραμένουν ανενόχλητοι και η ατιμωρησία τους αποβρασύνει.

Στο μεταξύ, όπως κατήγγειλε η Πακιστανική Κοινό-τητα, στη Γκουρτσά του Αποδρόπουρου ξαναχτύπησε η φασιστική συμμορία που είχε λουφάξει για μερι-κόλες μίνες, μετά τις αντιφασιστικές κινητοποιήσεις που οργανώθηκαν στην περιοχή. Στις 7 το πρωί στις 19 Σεπτεμβρίου, ο μετανάστης εργάτης Χασούαρ Αμπάς έβγαίνει από το σπίτι του, όταν δέχτηκε την επίθεση δύο φασιστών, που τον πλήραιοσαν από πίσω. Ο ένας τον άρπαξε από το λαιμό και ο δεύτερος άρχισε να τον χτυπά με σιδερογροθιά στο κεφάλι. Αφού τον έριξαν κάτω, συνέχισαν να τον χτυπούν με κλωτσιές, μέχρι που έβγαλαν τις φωνές οι γείτονες και τους ανάγκασαν να φύγουν.

Παρά τις απανωτές κλήσεις από ντόπιους και μετα-νάστες, μηχανές της αστυνομίας έφτασαν μετά από μια ώρα. Δεν καταλάβαιναν τι έλεγαν οι μετανάστες στο τηλέφωνο, είπαν! Και τους Έλληνες που τηλεφώ-νησαν δεν τους καταλάβαιν; Εφτασαν με το πάσο τους, για να δώσουν την ευκαιρία στους φασίστες να εξα-φανιστούν από την περιοχή. Γι' αυτό και δεν έκαναν τίποτα ούτε όταν ένα από τα θύματα προηοούμενων ρατσιστικών επιθέσεων κατήγγειλε ότι αναγνώρισε τους δράστες, που ήταν οι ίδιοι που είχαν χτυπήσει και σε προηγούμενα περιστατικά.

Είναι φανερό ότι η αστυνομία καλύπτει προκλητι-κά τη φασιστική ομάδα που δραστηριοποιείται στην περιοχή, «οσακεδάζοντας» με το να ανοίγει κεφάλια με μεταναστών εργατών. Αλλωστε, το μέρος είναι μικρό. Τους προσφέρουν πλήρη κάλυψη γιατί προφανώς εί-ναι δικό τους. Σ' αυτή τη γωνιά της Αττικής φασίστες και ναζί βαδίζουν χερί-χερί.

Ιδού τα δάση στην έκταση Ελληνικού - Αγίου Κοσμά

Είτε ξεφυλλίζεις μια αστική φυλλάδα είτε ακούς έναν ραδιοφωνικό ή τηλε-οπτικό σταθμό, διαβάζεις και ακούς τα ίδια εμπαθή σχόλια για το Ελληνικό, που τάχα είναι μια έρημη έκταση, στην οποία κάποιοι «κολλημένοι» ανακαλύπτουν είτε δάση είτε αρχαιολογικούς χώρους. Με ει-ρωνείες του τύπου «είχαν και οι αρχαίοι αεροπλάνα», «δάσος ο αεροδιάδρομος» κτλ.

Πρόκειται για καθαρά γκεμπελιστική εκστρατεία, που σκοπό έχει να παρα-δώσει ολόκληρη την έκταση Ελληνικού - Αγίου Κοσμά στους πλιατσικολόγους καπιταλιστές του real estate και των καζάνων, χωρίς καμιά προστασία των αρ-χαιολογικών θησαυρών και των εκατοντά-δων στρεμμάτων δασών. Γιατί η περιοχή περιλαμβάνει δάση και δασικές εκτάσεις, τις οποίες προσπάθησε να υπερασπιστεί ο Δασάρχης Πειραιά, καταφέροντας τελικά να εξαιρέσει από τον αποχαρ-κτηρισμό 37 στρέμματα (τα υπόλοιπα τον υποχρέωσαν -με το πιστόλι στον κρόταφο-, όπως έχουμε γράψει- να τα εξαιρέσει από την υπαγωγή στη δασική νομοθεσία).

Η Επιτροπή Αγώνα για το Μητροπολι-τικό Πάρκο Ελληνικού μας έστειλε πρό-σφατα μια συλλογή από πολλές φωτο-γραφίες που απθανατίζουν τα δάση της περιοχής και τραβήχτηκαν στη διάρκεια της αυτοψίας που έκανε η Τεχνική Επι-τροπή Εξέτασης Αντιρρήσεων Πειραιά. Ο περιορισμένος χώρος της εφημερί-δας δεν επιτρέπει την αναδημοσίευσή τους, θα τις «ανεβάσουμε» όμως στην ιστοσελίδα μας. Αυτές οι φωτογραφίες αποκαλύπτουν τα ψεύδη των γκεμπελί-σμων. Αλλωστε, ο καθένας που ζει στην Αττική μπορεί να κάνει μια βόλτα στην περιοχή και να δει με τα ίδια του τα μάτια τα δάση.

Στη συνέχεια, δημοσιεύουμε το Υπό-μνημα που υπέβαλαν 33 πολίτες στην Τε-χνική Επιτροπή Εξέτασης Αντιρρήσεων Πειραιά, στην οποία προσέφυγε το ΤΑΙ-ΠΕΔ, ζητώντας να αποχαρκτηριστούν από τα 37 στρέμματα που ο Δασάρχης, με την Πράξη Χαρακτηρισμού χαρακτήρισε δάσος. Οι πολίτες προσέφυγαν ζητώντας να χαρακτηριστούν δάσος όχι μόνο τα 37 στρέμματα, αλλά και οι τεχνητές δασικές φυτείες (που ο Δασάρχης υποχρεώθηκε να αποχαρακτήρισει) και άλλες εκτά-σεις δάσους. Συνολικά, 424 στρέμματα με δασική βλάστηση και 140 στρέμματα ως πάρκα και άλση εντός σχεδίου πόλης.

Αυτού του τύπου οι Επιτροπές συνε-χίζουν μια αντιδημοκρατική παράδοση, με κλειστές συνεδριάσεις και χωριστές ακροάσεις αυτών που προσέφυγαν, ώστε η μια πλευρά να μη γνωρίζει τι έχει υπο-στηρίξει ή άλλη (θυμίζουμε ότι το ΣτΕ και τα διοικητικά δικαστήρια συνεδριάζουν δημόσια). Οπως γνωρίζουμε, για τον κα-θορισμό της σύνθεσης της συγκεκριμέ-νης Επιτροπής «ζηλώθηκε» προϊστάμενος αρμόδιος Διεύθυνσης, που θεωρήθηκε ότι «δε βοηθάει!» Η Επιτροπή συνεδρί-ασε, έκανε αυτοψία στην περιοχή και αναμένεται η απόφασή της.

Μεγάλης σημασίας είναι και η απόφα-ση του ΣτΕ 89/81 η οποία αναφέρει: «Κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 24 παρ. 1 και 117 παρ. 3, 4 των ισχύοντος Συντάγματος, συναγόμενη τόνος εκ της γενικής διατυπώσεως αυ-τών, όσον και εκ των προπαρασκευαστι-κών της επί ψηφισίας των εργασιών (βλ. Πρακτικά υποεπιτροπών της επί του Συ-ντάγματος κοινοβουλευτικής επιτροπής της Ε' Αναθεωρητικής Βουλής, σελ. 465, Πρακτικά της Ολομελείας της Ε' Αναθε-ωρητικής Βουλής επί του Συντάγματος 1975, σελ. 537 επ.), τα δάση και αι δασικά

Περιοχή πολλών δεκάδων στρεμμάτων δάσους που ανήκουν στη ζώνη παράκτιου πάρκου του ΕΣΟΑΠ Ελληνικού (ανάμεσα στην παραλία Αγίου Αλεξάνδρου και στη λεωφόρο Ποσειδώνος)

Δάσος 37 στρ. στην περιοχή του Καλλιγέιου (ταυτίζεται με τα 37 στρ. που χαρακτηρίσε ο Δασάρχης)

Δ/2002).

Επιπλέον ανήκουν στη χερσαία ζώνη του λιμένα και ως εκ τούτου είναι κοι-νόχρηστα (άρθρο 967 ΑΚ, βλ Γεωργιάδη Σταθόπουλου «Αστικός Κώδικς», σελ 147) και ανήκουν στη δημόσια και όχι στην ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου και επομένως και δασική φυτεία να θεω-ρηθούν και πάλι προστατευόμενα.

2. Η συνταγματική προστασία των τεχνητών δασικών φυτειών - Αντίστοιχα, στην οποία υποχρεώθηκε ο Δασάρχης, με την Πράξη Χαρακτηρισμού χαρακτήρισε δάσος. Οι πολίτες προσέφυγαν ζητώντας να χαρακτηριστούν δάσος όχι μόνο τα 37 στρέμματα, αλλά και οι τεχνητές δασικές φυτείες (που ο Δασάρχης υποχρεώθηκε να αποχαρακτήρισει) και άλλες εκτά-σεις δάσους. Συνολικά, 424 στρέμματα με δασική βλάστηση και 140 στρέμματα ως πάρκα και άλση εντός σχεδίου πόλης.

Αυτού του τύπου οι Επιτροπές συνε-χίζουν μια αντιδημοκρατική παράδοση, με κλειστές συνεδριάσεις και χωριστές ακροάσεις αυτών που προσέφυγαν, ώστε η μια πλευρά να μη γνωρίζει τι έχει υπο-στηρίξει ή άλλη (θυμίζουμε ότι το ΣτΕ και τα διοικητικά δικαστήρια συνεδριάζουν δημόσια). Οπως γνωρίζουμε, για τον κα-θορισμό της σύνθεσης της συγκεκριμέ-νης Επιτροπής «ζηλώθηκε» προϊστάμενος αρμόδιος Διεύθυνσης, που θεωρήθηκε ότι «δε βοηθάει!» Η Επιτροπή συνεδρί-ασε, έκανε αυτοψία στην περιοχή και αναμένεται η απόφασή της.

Μεγάλης σημασίας είναι και η απόφα-ση του ΣτΕ 89/81 η οποία αναφέρει: «Κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 24 παρ. 1 και 117 παρ. 3, 4 των ισχύοντος Συντάγματος, συναγόμενη τόνος εκ της γενικής διατυπώσεως αυ-τών, όσον και εκ των προπαρασκευαστι-κών της επί ψηφισίας των εργασιών (βλ. Πρακτικά υποεπιτροπών της επί του Συ-ντάγματος κοινοβουλευτικής επιτροπής της Ε' Αναθεωρητικής Βουλής, σελ. 465, Πρακτικά της Ολομελείας της Ε' Αναθε-ωρητικής Βουλής επί του Συντάγματος 1975, σελ. 537 επ.), τα δάση και αι δασικά

Δασική φυτεία είναι το Σείχι Σου, το δά-σος στα Κύθηρα, τα Αστέρια Γλυφάδας, το 1998 δημοσιεύθηκε δασικό νομο-σχέδιο το οποίο τελικά εγκρίθηκε με το ν. 3208/2003, στο άρθρο 11 του οποίου προβλέπεται ότι: «Ο υπαγόμενος στην περίπτωση α' της παραγράφου 6 του άρ-θρου 3 του Ν.998/1979 ιδιωτικές γεωργι-κές εκτάσεις, στις οποίες υπάρχουν ή δη-μιουργούνται τεχνητές δασικές φυτείες, δεν προσλαμβάνουν εκ του λόγου αυτού το δασικό χαρακτήρα. Με την επιφύλα-ξη των όσων ορίζονται στους σχετικούς

κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι ιδιοκτήτες αυτών των εκτάσεων διαχειρί-ζονται τις δασικές φυτείες ελεύθερα, χω-ρίς περιορισμούς ως προς το χρόνο και το είδος της υλοτομίας και τη μετέπειτα χρήση του αγρού».

Ενώ σύμφωνα με τις προαναφερό-μενες διατάξεις του ν. 3208/2003, της προστασίας των διατάξεων της δασικής νομοθεσίας εξαιρούνται εκείνες μόνο οι δασικές φυτείες που δημιουργούνται επί ιδιωτικών γεωργικών εκτάσεων, με σκοπό την υλοτομία, τη διακίνηση και εμπορία δασικών προϊόντων (βλ. Π.Ε. 131/2007 και Εισηγ. Έκθεση του ν. 3208/2003, σελ. 10, όπου διευκρινίζεται ότι πρόκειται για λευ-κόνες, χριστουγεννιάτικα δένδρα και δα-νικές φυτείες του Κανονισμού 1280 ΕΟΚ που δημιουργήθηκαν ή δημιουργούνται επί γεωργικών εκτάσεων από τους ιδιο-κτήτες τους).

Προηγήθηκε η διάταξη του άρθρου 27 παρ. 1 του ν. 2664/1998 «Εθνικό Κτημα-τολόγιο και άλλες διατάξεις» (Α' 275), όπως αυτή είχε πριν την αντικατάστασή της με την παράγραφο 1 του άρθρου 5 του ν.3208/2003: «1.Οι δασικοί χάρτες καταρτίζονται κατά νόμο από τις προβλε-πόμενες στη διάταξη της παραγράφου 10 του άρθρου 28 του παρόντος νόμου υπη-ρρεσίες του νομαρχιακού επιπέδου Διευ-θύνσεων Δασών. Τα αναγκαία στοιχεία για τον προσδιορισμό των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων, όπως αυτές προσδιορίζονται στις διατάξεις των πα-ραγράφων 1,2,3,4 και 5 του άρθρου 3 του ν.998/1979 "περί προστασίας των δασών και των δασικών εκτάσεων της χώρας" (ΦΕΚ 289 Α), εξαιρουμένων των τεχνητών δασικών φυτειών».

Μετά το νόμο αυτό εξεδόθη εγκύκλιος του υπουργείου Γεωργίας η οποία έλεγε ότι δεν υπάγεται στις διατάξεις του Ν. 998/79 καμία δασική φυτεία.

Την ίδια εποχή εξεδόθη η υπ' αρ. 13/2003 απόφαση της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβη-τήσεων, στην οποία συμμετείχαμε τινές ες ήμιν σχετικά με τα Αστέρια Γλυφά-δας και η οποία χαρακτηρίζει εκτάσεις εμβαδού 116,4 στρ. με χρώμα κόκκινο και 28 στρ. με χρώμα κίτρινο και πράσινη διαγρμμίση, ως τεχνητές δασικές φυτεί-ες της παρ. 4 άρθρου 3 του Ν.998/1979. Επειδή η απόφαση συνοδεύεται από την εγκύκλιο του Υπουργείου που έλεγε ότι οι τεχνητές δασικές φυτείες δεν προ-στατεύονται, προσφύγαμε στο ΣτΕ κα-τά της απόφασης και εξεδόθη η υπ' αρ. 3459/2009 απόφαση η οποία αναφέρει:

«Διότι τα δάση και οι δασικές εκτάσεις της Χώρας, είτε ανήκουν στο Δημόσιο είτε σε ιδιώτες ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, υπάγονται ως φυσικά αγαθά υπό ίδιον προστατευτικό καθε-στώς, προς το σκοπό της διατήρησης της κατά τον προορισμό τους χρήση τους και της διαφύλαξης της φυσικής και βιολογι-κής ισορροπίας που προκύπτει από την ύπαρξή τους. Αυτή η προστασία αφορά τις εκτάσεις που πράγματι καλύπτονται από δασική βλάστηση είτε αυτή δημιουρ-γήθηκε με φυσικά είτε με τεχνητά μέσα (βλ. ΣτΕ 89/1981,2568/1981, 2087/2004, 321/2005). Ποτέ δε δεν υπάγονται στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας οι τε-χνητές δασικές φυτείες που δημιουργού-νταν επί ιδιωτικών γεωργικών εκτάσεων, με σκοπό την υλοτομία, τη διακίνηση και εμπορία δασικών προϊόντων».

Ταυτόχρονα εξεδόθησαν οι ΣτΕ 3457, 3458/2009 οι οποίες επαναλαμβάνουν το ίδιο σκεπτικό ως προς την Συνταγματι-κή προστασία των δασικών φυτειών.

Ακολούθησε η ΣτΕ 5405/2012 η οποία ομοίως επιβεβαιώνει τη συνταγματική προστασία των δασικών φυτειών.

Αγνοώντας το Σύνταγμα και την πά-για νομολογία του ΣτΕ το άρθρο 32 παρ 6γ Ν.4280/2014, ΦΕΚ Α 159/8.8.2014 επιχειρεί να ανατρέπει την προστασία αυτή.

Το άρθρο αυτό προβλέπει:

«5. Στις διατάξεις του παρόντος νό-μου πλην των περιπτώσεων των άρθρων 17, 22, 63, 64 και 65 του παρόντος νόμου υπάγονται και οι εκτάσεις των επόμενων περιπτώσεων α' και β' του παρόντος, που δεν έχουν αναγνωρισθεί ως ιδιωτικές με έναν από τους τρόπους του άρθρου 10 του ν. 3208/2003:

α) Οι χορτολιβαδικές εκτάσεις που βρίσκονται επί ημιορεινών, ορεινών και ανώμαλων εδαφών και συγκροτούν φυ-σικά οικοσυστήματα αποτελούμενα από φρυγανική, ποώδη ή άλλη αυτοφυή βλά-στηση ή από δασική μεν βλάστηση που δεν συνιστά δασοοικονομότητα.

β) Οι βραχώδεις ή πετρώδεις εκτάσεις των ημιορεινών, ορεινών και ανώμαλων εδαφών.

6. Δεν υπάγονται οπωσδήποτε στις δι-ατάξεις του παρόντος νόμου:

α) Οι ανέκαθεν γεωργικός καλλιέργου-μενες εκτάσεις.

β) Οι εκτάσεις που έχουν τη μορφή της περίπτωσης α' της παραγράφου 5 του παρόντος, που στη λήψη Α/Φ έτους 1945 ή, εφόσον αυτές δεν είναι ευκρινείς, του 1960, εμφανίζαν αγροτική μορφή.

γ) Οι τεχνητές δασικές φυτείες που δη-μιουργούνται από τους ιδιοκτήτες τους, ως και οι από αυτούς φυτεύσεις δέν-δρων, ενώ εκτάσεων που έχουν τη μορφή των ανωτέρω περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 5 ή των περιπτώσεων α' και β' της παρούσας παραγράφου 6, είτε σε εφαρμογή εθνικών ή κοινοτικών προγραμ-μάτων είτε όχι, με σκοπό την παραγωγή και εμπορία δασικών προϊόντων ή την αναβάθμιση της αισθητικής του τοπίου».

Η νέα διάταξη αγνοεί τη συνταγματι-κή επιταγή για προστασία των «εκτά-σεων καλυπτόμενων πράγματι υπό δα-σικής βλάστησης, φυσικών ή τεχνητών δημιουργηθείσας», αγνοεί τη μείζονα σημασία που έχει για την κοινωνική δι-αίτιση και την ισορροπία του περιβά-λλοντος η ύπαρξη δασικής βλάστησης εγγύς ή και εντός οικιστικών περιοχών ή σχεδίων πόλεων (η περίπτωση του Ελληνικού, βλ ΣτΕ 89/1981).

Η Αιτιολογική Έκθεση του Νόμου κα-θώς και η ΝΣΚ 337/16 επικαλούνται το άρθρο 17 του Συντάγματος περί δικαι-ώματος στην ιδιοκτησία, το οποίο βε-βαίως δεν θίγεται από την προστασία της τεχνητής δασικής φυτείας. Οπως δεν θίγεται από την προστασία των ιδιωτικών δασών το οποίο προσέθεσε η αναθεώρηση του Συντάγματος του 2001 ενώ το Σύνταγμα του 1975/1986 προβλέπε την προστασία μόνο των δη-μοσίων δασών.

Εδώ πέραν της αντισυνταγματικότη-τας υπάρχει και ένας λογικός παραλο-γισμός. Ο νόμος θεωρεί ως δασικές τις ορεινές χορτολιβαδικές και τις βραχώ-δεις εκτάσεις (άρθρο 32 παρ. 5 του ν. 4280/2014). Εάν όμως σε αυτές οι ιδιο-κτήτες τους φυτεύσουν δασικά δέντρα τότε παύουν να θεωρούνται δασικές (άρθρο 32 παρ 6 του ν. 4280/2014)!

Πωρωμένος νεοφιλελεύθερος

«**Αξίζουμε αυτόνομα και δημιουργικά σχολεία. Με ελευθερία στην οργάνωση, τη διαχείριση πόρων, την επιλογή διδακτικού προσωπικού.** Αλλά και ελευθερία στην κατάρτιση προγράμματος σπουδών και επιλογή διδακτικών μεθόδων. **Με αξιολόγηση παντού.** Με νέα αντικείμενα. Να διδάσκουν προγραμματισμό, τη γλώσσα του μέλλοντος. Αλλά και δεξιότητες, όπως η ομαδική δουλειά, αντί για στείρα παπαγαλία. Επιβραβεύουμε τον αγώνα να γινόμαστε συνεχώς καλύτεροι. Αυτό είναι αριστεία, αξιοσύνη, προκοπή. Αξίζουμε σχολεία που ο επαγγελματικός προσανατολισμός δεν θα είναι κενό γράμμα, αλλά μια πραγματική προσπάθεια να καταλάβουμε τις δεξιότητες, τα ταλέντα, τις επιθυμίες των νέων μας.

Ιδρύουμε ένα πρότυπο σχολείο σε κάθε περιφερειακή ενότητα, ξεκινώντας από τις υποβαθμισμένες περιοχές της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. Για τους καλύτερους μαθητές. Αυτούς που δεν έχουν τη δυνατότητα να πάνε σε ιδιωτικό σχολείο. Οι νόμοι Μπαλτά - Φίλη - Γαβρόγλου καταργούνται. **Τα Πανεπιστήμια θα αξιολογούνται από Ανεξάρτητη Αρχή Διασφάλισης Ποιότητας. Και μέρος της χρηματοδότησής τους θα εξαρτάται από την απόδοσή τους.**

Το άσυλο θα αποκτήσει ξανά το πραγματικό του νόημα. Και το δημόσιο Πανεπιστήμιο θα σταματήσει να είναι άντρο βίας και ανομίας. Κυριάκος Μητσοτάκης, ομιλία στο πλαίσιο της ΔΕΘ (οι εμφάνσεις δικές μας).

Κατάργηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, ιδιωτικά πανεπιστήμια και στην Ελλάδα (το καμουφλάζ «μη κρατικά, μη κερδοσκοπικά» θεωρείται πλέον περιττό): ομιλία Μητσοτάκη στην Τεχνόπολη Θεσσαλονίκης, παρουσία στελεχών επιχειρήσεων υψηλής τεχνολογίας.

Το όραμά του για την Παιδεία ξετύλιξε ο Κούλης. Πωρωμένος νεοφιλελεύθερος, με μαύρο παρελθόν ως υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης στη συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, όπου διέπρεψε με τις δεκάδες χιλιάδες διαθεσιμότητες δημοσίων υπαλλήλων, τις απολύσεις και τις συγχωνεύσεις - καταργήσεις δημοσίων υπηρεσιών, αλλά και οικογενειακό περιβάλλον με βεβαρυμένο παρελθόν και παρόν.

Ο Μητσοτάκης είπε έξω από τα δόντια αυτά που φοβούνται να πουν οι συριζαίοι και καμουφλάρει ο Γαβρόγλου με μπόλικη χρυσόσκονη:

◆ «Αυτονομία» σχολικής μονάδας σε όλα τα επίπεδα, διοικητική, παιδαγωγική και οικονομική, ώστε κάθε σχολείο να αναζητά τους δικούς του πόρους, με διευθυντές μαντζαράιους και δικούς του «χορηγούς», που θα έχουν και λόγο στη διαμόρφωση του προγράμματος και στο περιεχόμενο της εκπαίδευσης. Κοντολογίς, ιδιωτικοποίηση της δημόσιας εκπαίδευσης, σχολεία για πλούσιους και φτωχούς.

◆ Αξιολόγηση σε όλα τα επίπεδα και όχι τώρα «αυτοαξιολόγηση» και αξιολόγηση εκπαιδευτικών και σχολικών μονάδων σε επόμενο χρόνο.

◆ Αξιολόγηση Πανεπιστημίων και εφαρμογή της διάταξης του νόμου Διαμαντοπούλου (οι συριζαίοι δεν τον κατήγγειλαν στο σύνολό του, παρά τις αρχικές υποσχέσεις), σύμφωνα με την οποία μέρος της χρηματοδότησης των Πανεπιστημίων εξαρτάται από την αξιολόγηση-απόδοσή τους.

◆ Καθαρή κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου και όχι απλά ένα άσυλο-φάντασμα, που προβλέπει η ψευδεπίγραφη επαναφορά του στο νόμο Γαβρόγλου.

Βέβαια, ο Μητσοτάκης, ως γνήσιος νεοφιλελεύθερος, που λέει ανοιχτά στο κεφάλαιο ότι είναι «ο άνθρωπός του» πήγε και παραπέρα:

◆ Μίλησε για τη δυνατότητα των ιδίων των σχολείων να «επιλέγουν» το διδακτικό τους προσωπικό. Τούτο σημαίνει διαφοροποίηση στα «προσόντα», γενίκευση των ελαστικών μορφών εργασίας και διαφορετικά επίπεδα μισθών, άρα και διαφοροποιήσεις στο ασφαλιστικό και το συνταξιοδοτικό καθεστώς. Δηλαδή, πλήρης ασυδοσία του αστικού κράτους και του κεφαλαίου, κατηγοριοποίηση σχολείων και εκπαιδευτικών, μορφωτικές διακρίσεις και ανισότητες όσον αφορά στη μαθησιακή διαδικασία με επιπτώσεις στους μαθητές.

◆ Μίλησε επίσης για την ίδρυση «πρότυπων» σχολείων για τους «άριστους». Η «πλέμπα» πρέπει να κατευθυνθεί σε σχολεία δεύτερης κατηγορίας. Το ότι η ΝΔ, ως κυβέρνηση, θα ξεκινήσει να τα ιδρύει από τις υποβαθμισμένες περιοχές, τάχα για να «βολευτούν» εκεί οι άριστοι φτωχοί μαθητές, ειπώθηκε για ξεκάρφωμα. Πολλή κατηγοριοποίηση έπεσε μαζεμένη και το πόπολο, στο οποίο θεωρεί ότι απευθύνεται ο Μητσοτάκης υπάρχει κίνδυνος να «βαρυστομαχιάσει».

Γιούλα Γκεσούλη

Οι μπάτσοι να καταλύουν το άσυλο όποτε γουστάρουν

Η ειδηση είναι λίγο παλιά, αλλά αξίζει να τη σχολιάσουμε. Το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, «πρωτοπόρο» στην επιχειρηματική λειτουργία, στην ίδρυση «επώνυμων» εδρών και τα «κονέ» με αστούς πολιτικούς όλου του φάσματος, την πρεσβεία του σιωνιστικού κράτους που έχει επιδοθεί στον αφανισμό του παλαιστινιακού λαού, και λοιπά κρίματα, ων ουκ έστιν αριθμός, ενημερώνει με δελτίο Τύπου, στις 8 του Σεπτεμβρίου, για την ακόλουθη εξοργιστική **Ομόφωνη Απόφαση** της Συγκλήτου και του Πρυτανικού Συμβουλίου:

«Η Σύγκλητος και το Πρυτανικό Συμβούλιο του ΑΠΘ συζήτησαν στις 31/8/2017 το θέμα των περιστατικών διακίνησης ναρκωτικών ουσιών σε υπαίθριους χώρους της πανεπιστημιούπολης ΑΠΘ, σε συνδυασμό με τις προβλέψεις του νέου νόμου 4485/2017.

Τα δύο σώματα επιβεβαίωσαν προηγούμε-

νες αποφάσεις τους ότι το θέμα μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο από τα αρμόδια όργανα της Πολιτείας και **αποφάσισαν ομόφωνα να απευθύνουν έγγραφη πρόσκληση προς τον Προϊστάμενο της Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών Θεσσαλονίκης και τη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Θεσσαλονίκης, σε εφαρμογή του άρθρου 3 παρ. 2 του Ν. 4485/2017, για συνεχή παρέμβαση και διενέργεια ελέγχων των αρμόδιων οργάνων της αστυνομίας εντός της πανεπιστημιούπολης,** αποκλειστικά και μόνο προς αντιμετώπιση του προβλήματος διακίνησης και χρήσης ναρκωτικών ουσιών».

Κοντολογίς, η Σύγκλητος και το Πρυτανικό Συμβούλιο αποφάσισαν να δώσουν το «ελεύθερο», «εις το διηνεκές» (χωρίς αυτά τα όργανα να συνεδριάζουν ad hoc) το δικαίωμα στην εισαγγελία και τους μπάτσους να μπουκάρουν στον πανεπιστημιακό χώρο για

«τη διενέργεια ελέγχων», όποτε αυτοί κρίνουν, με πρόφαση τη διακίνηση ναρκωτικών.

Υπαίτιος γι' αυτήν την εξέλιξη είναι ο ίδιος ο νόμος Γαβρόγλου, που επανέφερε «για τα μάτια» το άσυλο (το Πρυτανικό Συμβούλιο αποφασίζει **κατά πλειοψηφία**, το άσυλο αναγνωρίζεται **μόνον ως «ακαδημαϊκό» «έναντι οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει»** και «επέμβαση δημόσιας δύναμης σε χώρους των Α.Ε.Ι. επιτρέπεται **αυτεπαγγέλτως** σε περιπτώσεις κακοουρημάτων και εγκλημάτων κατά της ζωής και **ύστερα από απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση**»). Συνεπώς, υποκριτική ήταν επί της ουσίας, η αντίδραση του Γαβρόγλου.

Ως «λαγός» δε, λειτουργήσε η επιστολή των «ανησυχούντων» 471 φοιτητών οννεδίων και σίας, που «φοβόντουσαν» να κυκλοφορήσουν στον πανεπιστημιακό χώρο.

Και άστεγοι και πένητες

«Άρθρο 32, του Νόμου 4483/2017

Παροχή κινήτρων σε εργαζόμενους από Ο.Τ.Α. ορεινών και νησιωτικών περιοχών

Οι ορεινοί δήμοι του άρθρου 1 του ν. 3852/2010, οι δήμοι με πληθυσμό έως 30.000 κατοίκους των οποίων τουλάχιστον το 50% των δημοτικών ή κοινοτικών τους ενοτήτων χαρακτηρίζονται ως ορεινές στο Μητρώο Δήμων, Κοινοτήτων και Οικισμών της ΕΛ.ΣΤΑΤ., οι **νησιωτικοί δήμοι με πληθυσμό μικρότερο των 18.000 κατοίκων**, καθώς και τα Ν.Π.Δ.Δ. των δήμων αυτών, **μπορεί να παρέχουν δωρεάν σίτιση και κατάλληλο κατάλυμα διαμονής** στους υπαλλήλους τους, τους ιατρούς και νοσηλευτές του Κέντρου Υγείας, και των δημόσιων νοσοκομείων, το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, του Λιμενικού Σώματος, της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, του Ε.Κ.Α.Β., **τους εκπαιδευτικούς όλων των βαθμίδων και τους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς όλων των βαθμίδων.** Για τις ανωτέρω παροχές **απαιτείται να ληφθεί απόφαση από το οικείο Δημοτικό ή Διοικητικό Συμβούλιο**, η οποία θα ειδικεύει τις παροχές κατά περίπτωση και το χρονικό διάστημα ισχύος αυτών, **κατόπιν βεβαίωσης της ύπαρξης των ανάλογων πόρων από την οικονομική υπηρεσία του Ο.Τ.Α....**

Οι παροχές του πρώτου εδαφίου μπορούν να χορηγούνται, υπό τις ίδιες προϋποθέσεις, και από νησιωτικούς δήμους με πληθυσμό μεγαλύτερο των δέκα οκτώ χιλιάδων (18.000) κατοίκων, εφόσον αφορούν αποκλειστικά υπαλλήλους που υπηρετούν σε αυτοτελή νησιά που συνιστούν τοπικές κοινότητες αυτών» (οι εμφάνσεις δικές μας).

Απύθμενη υποκρισία κρυμμέ-

νη στις νομικές διατάξεις των νόμων που θέσπισαν οι Τσιπροκαμμένοι, στη λογική του πολυδιαφημισμένου «παράλληλου προγράμματος» ανακούφισης των λαϊκών τάξεων. Μια κυβέρνηση που έχει αναλάβει με επιμονή και προσήλωση να φέρει εις πέρας τις μνημονιακές δεσμεύσεις, καταδικάζοντας το λαό σε απίστευτη φτώχεια διαρκείας. Κοινωνικές δαπάνες, μισθοί, συντάξεις στο ναδίρ, τεμενάδες στο κεφάλαιο και την ασυδοσία του και ύμνοι στην «υγιή επιχειρηματικότητα».

Το άλλο μακρύ χέρι του αστικού κράτους, οι δήμοι, από τη μια «μπατιρημένοι», ελλείψει κρατικής χρηματοδότησης, από την άλλη «ληστές» των πενιχρών λαϊκών εισοδημάτων, το άλλο πρόσωπο της σκληρής φορολόγησης («ανταποδοτικά τέλη» για τις λιγοστές και ανεπαρκέστατες «υπηρεσίες» που προσφέρουν στους πολίτες τους).

Μέσα Μαζικής Παραπληροφόρησης που αναπαράγουν καθημερινά σε απίστευτο βαθμό την προπαγάνδα του κεφαλαίου. Που μας βομβαρδίζουν με τη «νέα μεγάλη ιδέα του επιχειρείν», που για την Ελλάδα-ψωροκώστα να εξειδικεύεται στην προώθηση και υποστήριξη της «βαριάς βιομηχανίας του του-

ρισμού».

Κάθε τουριστικός προορισμός και ξενοδοχεία, κάθε χωριό με φυσικές ομορφιές και αρχαιότητες rooms to let, Airbnb και δε συμμαζεύεται.

Κι ένας λαός σε συντριπτική πλειοψηφία χωρίς ταξικό μπουσούλα. Στους τουριστικούς προορισμούς υψηλής ζήτησης, τολμούμε να πούμε, πολλοί διαπαιδαγωγημένοι από το σύνολο του εσμού στη λογική της γρήγορης «κονόμας», με ανύπαρκτες ή και υποτονικές κοινωνικές ευαισθησίες. Ακόμη κι αν πρόκειται για τη μόρφωση των ιδίων των παιδιών τους. Αλλωστε, αυτή -και μαζί της το δημόσιο σχολείο- έχει τόσο απαξιωθεί σε αυτές τις μικροκοινωνίες!

Η κρίση κατάφερε πλήγματος σ' αυτές τις θεωρίες και τις επιλογές, όμως σε τουριστικούς προορισμούς που καταφθάνει όλο το enfant gâté της διεθνούς αστικής τάξης και της γκλαμουριάς καλά κρατούν.

Τη «νύφη» πλήρωσαν και φέτος οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί. «Κεραμίδι» να βάλουν στο κεφάλι τους σε αυτές τις περιοχές (π.χ. Σαντορίνη, Μύκονος) δεν υπήρχε ούτε για δείγμα. Τα διαθέσιμα σπίτια ελάχιστα, δυσεύρητα και με τσουχτερές τιμές που δεν ανταποκρίνονταν

πολλές φορές στην ποιότητα που προσέφεραν. Πού να φθάσει ο πενιχρός μισθός των 700-800 ευρώ όταν μόνον το νοίκι αγγίζει ή και ξεπερνά τα 500 ευρώ; Καταφύγιο για το βράδυ έγιναν ο υπνόσακος, η παραλία, το αυτοκίνητο.

Και πένητες και άστεγοι, λοιπόν, οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί, που γυρνούν χρόνια τώρα (πολλοί ακόμη και δέκα πέντε χρόνια) στις εσχατιές της Ελλάδας, υπηρετώντας το δημόσιο σχολείο.

Οι «ευαίσθητοι» συριζαίοι έκαναν πως κονταροχτυπιούνται με τους «ανάλητους» δήμους, που δεν εφαρμόζουν τάχα το νόμο. Οι δημαρχαίοι δήλωσαν «ανήμποροι», μιας και δεν διαθέτουν τα απαραίτητα κονδύλια και εμφανίσθηκαν «υπεράνω», στη διαδεδομένη λογική απαλλαγής του αστικού κράτους από τις υποχρεώσεις του έναντι των εργαζόμενων, του «εθελοντισμού». Απευθύνθηκαν στην «ευαισθησία» των πολιτών τους και τους κάλεσαν να «υιοθετήσουν για λίγο έναν εκπαιδευτικό».

Το «πινγκ πονγκ» συνεχίζεται ακόμη και τώρα με μπαλάκι τους αναπληρωτές.

Η μόνη λύση, οι μαζικοί διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών, σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες των σχολείων, η κατάργηση όλων των ελαστικών μορφών εργασίας και οι αξιολογικές μισθοί, που να μπορεί να ζει κανείς μόνον από αυτούς, είναι για την συγκυβέρνηση και τους ιμπεριαλιστές δανειστές ανήκουστο αίτημα. Είναι, όμως, για το εκπαιδευτικό κίνημα, για την εργατική τάξη και τους εργαζόμενους αδιαμφισβήτητος στόχος, για τον οποίο αξίζει να παλέψει κανείς, αν πονά το δημόσιο σχολείο, αν νοιάζεται για τη μόρφωση των παιδιών του λαού.

Κόμμα του σωλήνα

Αρκεί να δει κανείς ποιο είναι το... μέγα διακύβευμα των υποψήφιων αρχηγών του «νέου» κόμματος της Κεντροαριστεράς για να καταλάβει τι είδους θα είναι αυτό το κόμμα. Γεννηματά και Θεοδωράκης, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι, ερίζουν δημόσια, μέσω ανακοινώσεων και δηλώσεων, για το αν θα υπάρξει ή όχι ηλεκτρονική ψηφοφορία για την εκλογή αρχηγού. Κι ενώ οι πάντες γνωρίζουν ποια είναι τα αίτια αυτού του σκυλοκαυγά, οι πρωταγωνιστές του παριστάνουν τους αθώους που ενδιαφέρονται τάχα μου για την όσο το δυνατόν πιο πλατιά συμμετοχή στις εκλογές, αλλά με... εγγυήσεις για το αδιάβλητο της διαδικασίας.

«Όσον αφορά την εξ αποστάσεως ψηφοφορία, δεν υπάρχει διαφωνία. Δεν υπάρχουν εγγυήσεις. Αυτό είναι το πρόβλημα», λέει η Φώφη. «Είναι πολύ σοβαρό το εγχείρημα που κάνουμε, για να το θέσουμε σε αμφισβήτηση και να πάρουμε τόσο σημαντικό ρίσκο χωρίς εγγυήσεις» συμπληρώνει με επιτηδευμένα αθώο ύφος. «Ολοι ενδιαφερόμαστε για το αδιάβλητο της ψηφοφορίας και στον ίδιο βαθμό. Οι τεχνικοί διαβεβαιώνουν ότι υπάρχει τρόπος διασφάλισής του» απαντά το Ποτάμι. «Δεν είναι τυχαίο ότι σε καμία άλλη χώρα του κόσμου δεν εφαρμόζεται και κανένα κόμμα, ούτε κανένα άλλο σοσιαλιστικό κόμμα στις διαδικασίες του επέλεξε να το υιοθετήσει» λέει η Φώφη. Ηλεκτρονική ψηφοφορία εφάρμοσε δυο φορές το Εργατικό Κόμμα στην Αγγλία και έφτασε τους 800.000 εγγεγραμμένους της απαντούν δημοσιογράφοι της «άλλης πλευράς». «Σε τελική ανάλυση, ας αφήσουμε την υπόθεση στα χέρια της επιτροπής υπό τον καθηγητή Αλιβιζάτο» καταλήγει κουτοπόνηρα το Ποτάμι. «Παρά τις προσπάθειες που έχει καταβάλει ο κ. Αλιβιζάτος δεν δίδονται εγγυήσεις μέχρι σήμερα. Ακόμα και υποστηρικτής αυτού του εγχειρήματος στην Επιτροπή, παραδέχτηκε ότι κάποιος μπορεί να ψηφίσει δυο, τρεις και τέσσερις φορές, ή άλλος να πάρει το ρπν και άλλος να ψηφίσει τελικά», αντιγυρίζει η Φώφη.

Οι εγγυήσεις, φυσικά, δεν είναι παρά πρόσχημα. Η Φώφη ποντάρει στον μηχανισμό του ΠΑΣΟΚ, ενώ ο Θεοδωράκης στους χρήστες του Ιντερνετ. Το ίδιο και ο Καμίνης. Το ίδιο και ο Ραγκούσης και ο Μανιάτης, που δεν έχει καμιά πρόσβαση στο μηχανισμό του ΠΑΣΟΚ. Ακόμα και ο Ανδρουλάκης, που έχει «άκρες» στον μηχανισμό του ΠΑΣΟΚ, ξέρε ότι θα χάσει από τη Φώφη, ενώ από την ηλεκτρονική ψηφοφορία κάτι μπορεί να κερδίσει, εμφα-

νιζόμενος ως ο εκπρόσωπος της νέας γενιάς.

Δεν ξέρουμε πού θα καταλήξει τελικά η επιτροπή Αλιβιζάτου (ζήτημα ημερών είναι). Ούτε έχει καμιά σημασία για εμάς. Εκείνο που θέλουμε να τονίσουμε είναι πως αυτή η διαδικασία υφίσταται ακόμα και δεν έχει γίνει σμπαραλία (όπως τις προηγούμενες φορές) χάρη στη μεγάλη πίεση που ασκεί το μιντιακό σύστημα πάνω σε όλους τους ηγετίσκους και τα πολιτικά σχήματα του χώρου. Αυτό που προσπαθούν να στήσουν είναι κυριολεκτικά ένα κόμμα του σωλήνα. Γι' αυτό και κατέληξαν σ' αυτή τη διαδικασία: πρώτα θα βγει ο αρχηγός και μετά θα δουν τι μορφή θα έχει το κόμμα και ποιες θα είναι οι πολιτικές του «αρχές». Ως προς το τελευταίο, είναι εύκολο να λένε σήμερα ότι δε θα γίνουν παρακολούθημα ούτε της ΝΔ ούτε του ΣΥΡΙΖΑ, να πετάνε καλαμπούρια όπως ότι μπορεί να είναι και πρώτο κόμμα, όμως όταν «μυρίσουν» εκλογές, θέλουν δε θέλουν θα πάρουν θέση: με τη ΝΔ ή με τον ΣΥΡΙΖΑ;

Οι μιντιάρχες που διαθέτουν τον δοκιμαστικό σωλήνα για να φτιαχτεί το νέο κόμμα, το θέλουν παρακολούθημα της ΝΔ. Γι' αυτό χτυπούν τότε τον Λαλιώτη, τότε τον Σκανδαλίδη και πάντοτε τον Γιωργάκη που θυμίζουν το αντιδεξιό παρελθόν του ΠΑΣΟΚ (εσχάτως και τον Ραγκούση, που το παίζει σφόδρα αντιδεξιός προσβλέποντας κουτοπόνηρα στις ψήφους των παπανδρεϊκών). Οι παλιοί πασόκοι αντιλαμβάνονται ότι αν το νέο κόμμα συμμετάσχει σε μια κυβέρνηση Μητσοτάκη (με τη Φώφη ή τον οποίο άλλο αρχηγό να κερδίζει ένα προβεβλημένο υπουργείο, ίσως και την αντιπροεδρία), θα επιτρέψει στον ΣΥΡΙΖΑ να στρογγυλοκαθήσει στην αντιπολίτευση και να τους «ξεψερίσει» κυριολεκτικά από ψηφοφόρους, στέλνοντάς τους ξανά σε χαμηλό μονοψήφιο νούμερο, όπως συνέβη το 2015. Αντιλαμβάνονται, δηλαδή, ότι οι μιντιάρχες τους θέλουν σαν κόμμα μιας χρήσης, όπως ήταν και το Ποτάμι όταν το έστησαν.

Από την άλλη, αν δεν μπουν σε κυβέρνηση Μητσοτάκη, θα κατηγορηθούν ότι ενεργούν τυχοδιωκτικά και οδηγούν τη χώρα σε επαναληπτικές εκλογές, όπως θέλει ο ΣΥΡΙΖΑ. Μετά από αυτές τις εκλογές, που θα γίνουν με απλή αναλογική, θα έχουν κόψει τις γέφυρες με τη ΝΔ και αναγκαστικά θα πρέπει να συμπήξουν κυβερνητική συμμαχία με τον ΣΥΡΙΖΑ, έστω κι αν αυτός θα είναι το δεύτερο κόμμα. Οι «παλαιοί» πασόκοι δε θα έβλεπαν άσχημα μια τέτοια προοπτική, όπως δε θα έλεγαν όχι και σε μια μελλοντική συγχώνευση με τον ΣΥΡΙΖΑ

(αν στο μεταξύ το ΠΑΣΟΚ έχει διαλυθεί και έχει περάσει στον νέο φορέα). Μπορεί να μην ψήφισαν την απλή αναλογική, ώστε αυτή να εφαρμοστεί από τις επόμενες και όχι τις μεθεπόμενες εκλογές, όμως δε θα τους το θυμίσουν οι συριζαίοι, αν είναι να συνεργαστούν μαζί τους. Όμως, αν στο «παλαίο» ΠΑΣΟΚ μπορεί να ευδοκιμήσει μια τέτοια πολιτική στρατηγική, οι άλλοι (Ποτάμι και σία) ούτε που θέλουν ν' ακούσουν για σύμπραξη με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτά, βέβαια, αλλάζουν. Στην αστική πολιτική οι φίλοι γίνονται εχθροί και το αντίθετο, με ταχύτητα αστραπής. Αρχές δεν έχουν. Πραγματιστές του κερατά είναι και προσαρμόζονται σε ό,τι τους φαίνεται πιο συμφέρον σε κάθε εποχή. Όμως, τώρα διανύουμε μια μικροπερίοδο της πολιτικής, κατά την οποία πρέπει να απαντήσουν σε κάποια διλήμματα. Και θα απαντήσουν, αργά ή γρήγορα. Ο ΣΥΡΙΖΑ ήδη πιέζει ν' απαντήσουν αν προτιμούν αυτόν ή τη ΝΔ. Από τον Τσίπρα μέχρι το τελευταίο στέλεχος και μέχρι τις φυλλάδες που ελέγχει ο ΣΥΡΙΖΑ, οι πάντες επαναλαμβάνουν μονότονα αυτό το δίλημμα, απευθυνόμενοι κυρίως προς το ΠΑΣΟΚ και την ηγετική του ομάδα. Απάντηση, φυσικά, δεν πρόκειται να δοθεί τώρα, όμως το δίλημμα υποβόσκει και αποτελεί αποσυμπεριωτικό παράγοντα από το αν οι εκλογές θα γίνουν και με ηλεκτρονική ψηφοφορία ή όχι.

Από την άλλη, η εκλογή αρχηγού θα είναι ένα πρόκριμα και για την πολιτική τακτική. Άλλο να εκλεγεί η Φώφη, άλλο να εκλεγεί ο Θεοδωράκης ή ο Καμίνης. Η Φώφη μιλάει για «ενιαίο φορέα με πολιτική και οργανωτική αυτοτέλεια». Δηλαδή, αν εκλεγεί αρχηγός ο Καμίνης ή ο Θεοδωράκης, το ΠΑΣΟΚ θα διαλυθεί και τα μέλη και τα στελέχη του θα τρέξουν να προσκυνήσουν τον νέο αρχηγό, με τον οποίο δεν έχουν συνυπάρξει πολιτικά ούτε για μια μέρα; Όταν την ρωτούν «πόσο εύκολο είναι να διαλυθεί το ΠΑΣΟΚ;», η Φώφη ντριπλάρει με στιλ Μέσι: «Τέλος με τα ψευδοδήμματα. Το ΠΑΣΟΚ μετεξελίσσεται, δεν διαλύεται». Δηλαδή: Τι είδους είναι αυτή η μετεξέλιξη; Αναλόγως με το αποτέλεσμα της κάλπης για αρχηγό. Αν μεν νικήσει η Φώφη, τότε δε θα έχει κανένα πρόβλημα να «διαλύσει» το ΠΑΣΟΚ, αφού στην πραγματικότητα το νέο κόμμα θα είναι ένα ΠΑΣΟΚ+. Ο ήδη εγκατεστημένος και πολύπειρος μηχανισμός του ΠΑΣΟΚ θα αποτελέσει τη βάση του νέου κόμματος, με τα στελέχη των άλλων σχημάτων να προστίθενται εν είδει φτωχών

συγγενών. Το λέει και η Φώφη: «Μπορώ να εγγυηθώ ότι η παράταξη ενωμένη θα κάνει το άλμα». Μπορεί να εγγυηθεί το ίδιο οποιοσδήποτε από τους άλλους, αν νικήσει;

Αν νικήσει κάποιος από τους Θεοδωράκη-Καμίνη, τότε το θεωρούμε εξαιρετικά απίθανο να δεχτεί το ΠΑΣΟΚ να διαλυθεί και να προσφέρει τον όποιο κόσμο του σ' έναν αρχηγό που δεν έχει καμιά σχέση (ούτε οργανωτική ούτε ιστορική με το ΠΑΣΟΚ). Η πίεση, βέβαια, από τους μιντιάρχες θα είναι τεράστια. Όμως ισχυρά θα είναι και τα ανταντακαστικά αυτοσυντήρησης της πασοκικής νομενκλατούρας, που μόνο με έναν αρχηγό υπό τη δική της ομηρία θα δεχόταν να συνεργαστεί.

Όπως έχουμε γράψει και άλλες φορές, η μίζερη Κεντροαριστερά και οι ηγετίσκοι της, των οποίων οι φιλοδοξίες είναι αντιστρόφως ανάλογες προς την εκλογική δύναμη ενός εκάστου και όλων μαζί αθροιστικά, δε θα μας αφήσουν να πλήξουμε. Ολ' αυτά, όμως, ειπωμένα από μια άλλη σκοπιά, πέρα από τις ίντριγκες και την παραπολιτική, μπορούν να αποβούν άκρως διδακτικά. Η αστική πολιτική μπορεί να κάνει πάμπολλες οβιδιακές μεταμορφώσεις, παραμένοντας πάντοτε ίδια. Πριν το πραξικόπημα της χούντας το 1967, η αστική πολιτική στην Ελλάδα κινούνταν γύρω από δύο μεγάλες παρατάξεις (Φιλελεύθεροι και Λαϊκοί, ΕΡΕ και Ενωση Κέντρου). Απέναντί τους ορθωνόταν μόνο το μικρό στην αρχή, ισχυρό στη συνέχεια Κομμουνιστικό Κόμμα (μέχρι τη δεκαετία του '50). Μετά τη χούντα, έγινε ο πρώτος μεγάλος εκσυγχρονισμός: ΝΔ και ΠΑΣΟΚ ήταν το νέο διπολο. Απέναντί τους δεν είχαν το επαναστατικό ΚΚΕ, αλλά τις διάφορες φράξιες του εγχώριου αναθεωρητισμού, που αυτοτοποθετήθηκαν σε ρόλο τσόντας του ΠΑΣΟΚ, με τη λογική του «αθροίσματος των δημοκρατικών δυνάμεων». Το ισχυρό πλήγμα της κρίσης, που προκάλεσε και πολιτική κρίση, δημιούργησε τον σημερινό πολιτικό χάρτη: ο ΣΥΡΙΖΑ αντικατέστησε το ΠΑΣΟΚ, μικρότερα αστικά κόμματα δημιουργήθηκαν (Ποτάμι, ΑΝΕΛ, νεοναζί), ενώ ο Περισσός έμεινε εθελουσίως έξω από το παιχνίδι της εξουσίας, προκειμένου να διασωθεί ως «πτωχή πλην τιμία» δύναμη αντιπολίτευσης. Αν πετύχει το σχέδιο των μιντιαρχών για τη δημιουργία νέου φορέα του Κέντρου, θα έχουμε ενδεχομένως νέες ανακατατάξεις. Όμως, αυτό το πολύχρωμο μωσαϊκό θα εξακολουθήσει να κινείται σαν καλειδοσκόπιο, εξασφαλίζοντας στο σύστημα διαχείριση της εξουσίας του.

Προκλητικό σόου Καμίνη

Ηδη από τον τίτλο του δελτίου Τύπου του Δήμου Αθηναίων («Εμπειρογνώμονες από το λιμάνι του Ρότερνταμ, ενημέρωσαν τον δήμαρχο Αθηναίων Γιώργο Καμίνη για την κατάσταση με την πετρελαιοκηλίδα στον Σαρωνικό») ήταν σαφές πως πρόκειται για πολιτικό σόου του Καμίνη, συνδεδεμένο με τη διεκδίκηση της αρχηγίας του νέου κόμματος της Κεντροαριστεράς. Αν ο Καμίνης (και ο κάθε Καμίνης) έχει πρόσβαση σε κάποιους ειδικούς για την αντιμετώπιση περιστατικών θαλάσσιας ρύπανσης, τους παίρνει, τους πηγαίνει στο συντονιστικό όργανο που έχει δημιουργηθεί και εκεί δίνουν τα όποια φώτα τους. Ο Καμίνης, όμως, ήθελε απλά να κάνει το κομμάτι του. Πήρε τους εμπειρογνώμονες και πήγε να κάνει σόου στον Αλιμο, με γλάστρες τον δήμαρχο Αλίμου και τον πρόεδρο του δημοτικού συμβουλίου Ελληνικού. Δεν πήγε καν στον Πειραιά, που έχει το μεγάλο πρόβλημα, προφανώς γιατί ο Μώραλης με τον Μαρινάκη δε δέχτηκαν να του κάνει ο πρώτος τη γλάστρα.

Ο Καμίνης έχει κάποια επαφή με τον δήμαρχο του Ρότερνταμ (είχαν και μια φιάστα δημάρχων απ' όλο τον κόσμο πριν από μερικές μέρες) και σκέφτηκε ότι αν του έστελνε μια ομάδα εμπειρογνομόνων θα έκανε το πολιτικό του σόου (ειδικά στο πολιτικό περιβάλλον που είχε δημιουργηθεί, με την κυβέρνηση παντελώς εκτεθειμένη). Όσο για τους εμπειρογνώμονες, μάλλον για τζάμπα τουρισμό ήρθαν, αν κρίνουμε από τη... μεγαλοφυή δήλωση που έκανε ο επικεφαλής τους, Ερικ Λάνερ: «Θα μπορούσε η συγκεκριμένη παραλία με πολλή δουλειά να καθαρίσει σε μισή ημέρα. Συνήθως βλέπουμε σε μερικές εβδομάδες αν μπορεί να εμφανιστεί πάλι πετρέλαιο αλλά αυτό εξαρτάται από τον καιρό. Αν είναι πιο άγρια η θάλασσα είναι πιο εύκολο να εμφανιστεί και πάλι!» Πω, πω, ρε μεγάλε, ούτε τα ξέραμε αυτά που μας είπες ούτε τα φανταζόμασταν! Κοινοτοπίες που μπορεί να τις πει όποιος έχει ρίξει μια ματιά στις εφημερίδες ή στο Ιντερνετ.

Πάκης ο απάτης

Στις εκδηλώσεις για το ολοκαύτωμα της επαρχίας Βιάννου από τους ναζί κατακτητές επέλεξε να παραστεί φέτος ο Πάκης. Κι επειδή και εκεί τα θύματα υπήρξαν πολλά και οι καταστροφές τεράστιες (ίσως και πάνω από 500 δολοφονημένοι - ολόκληρα χωριά κατεστραμμένα εκ θεμελίων), έπρεπε αναγκαστικά να κάνει και μια δήλωση για τις πολεμικές αποζημιώσεις που ουδέποτε κατέβαλε το γερμανικό κράτος είτε στο ελληνικό κράτος είτε στα θύματα και τις οικογένειές τους. Το είπε και στον δεκάρικο που εκφώνησε, το επανέλαβε και σε χωριστή δήλωσή του: «Δεν ξεχνάμε στη μνήμη τους και για λόγους Δικαιοσύνης ότι οι απαιτήσεις μας για το κατοχικό δάνειο και τις αποζημιώσεις είναι και θα είναι πάντοτε απαράγραπτες. Δηλαδή θα είναι νομικώς ενεργές και δικαστικώς επιδιώξιμες ως την τελική δικαίωση».

Σκέτη απάτη ο Πάκης. Άλλο «νομικά επιδιώξιμες» και άλλο «τις διεκδικώ νομικά». Το πρώτο, έτσι όπως χειρίζεται την υπόθεση το ελληνικό κράτος, είναι απλά ένα παραμυθένι για να αποκοιμίσει τον ελληνικό λαό. Όταν κάτι λες ότι «το δικαιούσαι», αλλά δεν ασκείς αυτό το δικαίωμά σου στην πράξη, κοροϊδεύεις τον κόσμο. Μάλιστα, η πολιτική ηγεσία που διαχειρίζεται τις υποθέσεις του ελληνικού κράτους (και δεν είναι απλά για να εκφωνεί δεκάρικους σε επετειακές εκδηλώσεις), όταν βρίσκεται απέναντι στη γερμανική πολιτική ηγεσία, βάζει την ουρά στα σκέλια και μιλάει για «ηθικό θέμα». Για τους γερμανούς ιμπεριαλιστές «όλα τα ζητήματα επανορθώσεων, συμπεριλαμβανομένων των αναγκαστικών δανείων, έχουν διακανονιστεί στο σύνολό τους». Από τις πολλές δηλώσεις με το ίδιο περιεχόμενο, που έχουν γίνει, επιλέξαμε αυτή του σοσιαλδημοκράτη Φρανκ-Βάλτερ Στάινμάγερ, σημερινού προέδρου και πρώην ΥΠΕΞ της Γερμανίας, που την έκανε «στα μούτρα» του Κοτζιά, όταν συναντήθηκαν στο Βερολίνο. Ουμώσαστε τι απάντησε ο Κοτζιάς; «Γνωρίζω τη θέση της γερμανικής κυβέρνησης, αλλά έχω τις αποφάσεις του ελληνικού κοινοβουλίου, είμαι ένα είδος ταχυδρόμου!» Ας θυμηθούμε και τι είπε ο «πολλά βαρύς» Τσίπρας, στην πρώτη συνάντησή του με τη Μέρκελ στο Βερολίνο: «Το θέμα του κατοχικού δανείου και των γερμανικών επανορθώσεων δεν είναι για μας ένα ζήτημα που αφορά πρωτίστως, μια υλική διεκδίκηση. Είναι ένα **ηθικό** πρωτίστως θέμα και πιστεύω ότι πρέπει να εργαστούμε οι δύο χώρες προκειμένου να αντιμετωπίσουμε αυτό το **ηθικό** θέμα, που δεν αφορά μόνο την Ελλάδα, αφορά και τον ελληνικό και το γερμανικό λαό».

Οι απαντήσεις έχουν δοθεί έμπρακτα και από τη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων. Έχουν αποδεχτεί την ίδρυση του «Ελληνογερμανικού Ιδρύματος Νεολαίας», που οι Γερμανοί θεωρούν ότι εξισορροπεί την μη καταβολή των επανορθώσεων! Εμφανίζονται και ως «λαρτζ», δηλαδή, ισχυριζόμενοι ότι βοηθούν τον ελληνικό λαό ακόμα και σήμερα! Δυο μέρες πριν από την παρουσία του Πάκη στη Βιάννο, ο υφυπουργός Αμυνατικής ήταν στο Βερολίνο για να «προωθήσει» μ' έναν γερμανό υφυπουργό το «Σχέδιο Δράσης Διμερούς Συνεργασίας», που είχαν υπογράψει Στάινμάγερ-Κοτζιάς. Όπως ανακοίνωσε, σ' αυτό το σχέδιο προβλέπεται και «Συνεργασία στο κοινωνικό επίπεδο: Ελληνο-Γερμανικό Γραφείο Νέας Γενιάς/Νέων». Δηλαδή, αυτό που «δίνουν οι Γερμανοί αντί για τις πολεμικές επανορθώσεις!

Επιλεκτική ευαισθησία

Επιστολή στον πρόεδρο του ΕΣΡ, Αθ. Κουτρομάνο, έστειλε ο διευθυντής του Γραφείου του Μητσοτάκη, Μιχάλης Μπεκίρης, ζητώντας του να επιληφθεί υπόθεσης που -σύμφωνα με τη ΝΔ- εγείρεται από δημοσκόπηση της εταιρίας Commonview, για την οποία -πάντοτε κατά τη ΝΔ- «από έναν πρόχειρο έλεγχο στα αρχεία που δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του ΕΣΡ, σύμφωνα με το νόμο, προκύπτει ότι δεν περιλαμβάνεται στο Μητρώο Φορέων και Επιχειρήσεων Δημοσκοπήσεων». Η ΝΔ θυμίζει ότι, σύμφωνα με το νόμο 3603/2017, «προκειμένου να είναι νόμιμη η δημοσιοποίηση μιας δημοσκόπησης, επιβάλλεται, μεταξύ άλλων, η αναφορά του αριθμού εγγραφής του φορέα που πραγματοποίησε τη δημοσκόπηση, στο Μητρώο Φορέων και Επιχειρήσεων Δημοσκοπήσεων». Η ΝΔ ζητά από το ΕΣΡ να πράξει τα δέοντα «προκειμένου να ελεγχθεί η προέλευση της εν λόγω εταιρίας και η τυχόν παραβίαση των όρων δημοσιότητας και διαφάνειας που θέτει το ισχύον νομικό πλαίσιο για τις δημοσκοπήσεις».

Τι μύγα τσίμπησε τον Κούλη και τους συνεργάτες του και εκστρατεύουν κατά της συγκεκριμένης εταιρίας; Η δημοσκόπησης της, που ήταν παραγγελία της ιστοσελίδας News247 (ιδιοκτησίας Δ. Μάρη, του ανθρώπου που πήρε υπερβολαβία από τον Ιβάν Σαββίδη και την επανακυκλοφορία του «Εθνους»), και το κεντρικό της συμπέρασμα ήταν (μαντέψτε!) ότι κλείνει η ψαλίδα μεταξύ ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ σε όλα τα επίπεδα: 27% η ΝΔ - 24% ο ΣΥΡΙΖΑ, 32,1% ο Κούλης ως καταλληλότερος πρωθυπουργός - 29,2% ο Τσίπρας κτλ. Η ΝΔ κατάλαβε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να διευρύνει το μιντιακό του σύστημα (ο Μάρης, που πήρε υπερβολαβία το «Εθνος» από τον Σαββίδη, είναι και συνétairos του Μπόμπολα στον διαδικτυακό τζόγο ΣΤΟΙΧΗΜΑΝ, ο οποίος Μπόμπολας είναι αυτός που πούλησε στον Σαββίδη το μερίδιο που ο τελευταίος κατέχει στο Mega). Γι' αυτό αντέδρασε αμέσως, καταφεύγοντας σε τυπικά ζητήματα, τα οποία μάλλον θα ρυθμίσει η εν λόγω εταιρία.

Ως προς την ουσία, η επιλεκτική ευαισθησία της ΝΔ για μια δημοσκόπηση έρχεται να επιβεβαιώσει αυτό που εμείς υποστηρίζουμε χρόνια τώρα. Οι δημοσκοπήσεις δε γίνονται για να αποτυπώσουν το κλίμα, αλλά για να φτιάξουν πολιτικό κλίμα. Γι' αυτό και πέφτουν τόσο έξω στις προβλέψεις τους. «Μαϊμού» είναι οι προβλέψεις, λογικό είναι να πέσουν έξω.

Κύλησε ο τέντζερης

Ο Κουρουμπλής τράβηξε πάνω του τα φώτα της δημοσιότητας με τις ιταμές δηλώσεις που έκανε από την πρώτη στιγμή (ευρισκόμενος στο Λονδίνο μάλιστα!) που έγινε ορατή η πετρελαιοκηλίδα από τη βύθιση του «Αγία Ζώνη II», κι αυτό ήταν κάπως βολικό για τον Τσίπρα, πρώτο γιατί ο Κουρουμπλής θεωρείται «πασόκος με παλαιοκομματικές αντιλήψεις» και δεύτερο γιατί η αναπηρία του προκαλεί μια συμπάθεια για το πρόσωπό του και μια εν γένει συγκαταβατική αντιμετώπισή του από τον κόσμο (που δεν ξέρει και κρίνει συχνά από τη δημόσια εικόνα που ένας αστός πολιτικός φιλοτεχνεί για τον εαυτό του). Σύντομα, όμως, φάνηκε πως για τον υφυπουργό Νεκτάριο Σαντορινιό, βέρο συριζαίο, στον οποίο ο Τσίπρας ανέθεσε τον συντονισμό της επιχείρησης αντιμετώπισης της ρύπανσης, ισχύει η παροιμία «κύλησε ο τέντζερης και βρήκε το καπάκι».

Είναι αυτός που ξεπερνώντας σε ιταμότητα τον Κουρουμπλή βγήκε και δήλωσε ότι «σε είκοσι μέρες οι παραλίες της Αττικής θα είναι καθαρότερες από πριν!» Στη συνέχεια δε, όταν επιστήμονες ξεκαθάρισαν ότι θα χρειαστούν πολλά χρόνια για να καθαρίσει ο Σαρωνικός, ο Σαντορινιός, σαν να μην έτρεξε τίποτα, βγήκε και πήρε πίσω τη δήλωσή του, λέγοντας ότι «μέσα σ' αυτόν τον πανικό κάνουμε και λάθη!» Μιλάμε για τον απόλυτο αμοραλισμό. Γιατί αυτά τα «λάθη» δεν είναι τυχαία. Είναι ένα ακόμα συνειδητό ψέμα, σαν τα χιλιάδες που λένε ο ΣΥΡΙΖΑ και τα στελέχη του, προσπαθώντας να εξαπατήσουν τον ελληνικό λαό. Αυτό έκανε και ο Σαντορινιός, γιατί μόνο με το ψέμα έχουν μάθει να λειτουργούν ως πολιτικά όντα. Απλά, έκανε λάθος υπολογισμό. Κυρίως ως προς τον χρόνο που πέταξε το ψέμα. Δεν υπολόγισε ότι η υπόθεση ήταν ακόμα «καυτή», οπότε το ψέμα θα αποκαλυπτόταν. Φυσικά, σκέψη να παραιτηθεί μετά την αποκάλυψη ούτε που του πέρασε από το μυαλό. Ανθρωποι που έχουν ψηφίσει και με τα δυο χέρια σωρεία μνημονιακών αντιλαϊκών νομοθετημάτων έχουν γίνει εντελώς χοντρόπετσι.

Αντίθετα, η πονηρή «Αυγή» κατάλαβε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα βγει ζημιωμένος αν ακολουθήσει τη γραμμή Κουρουμπλή-Σαντορινιού, που είναι «από άλλο ανέκδοτο» και έμεινε από νωρίς στη γραμμή που υιοθέτησε μετά και το Μαξίμου. «Λελογισμένη αυτοκριτική» και μεταφορά της ευθύνης στις «χρόνιες παθολογίες των μηχανισμών της δημόσιας διοίκησης, οι οποίες αποτελούν ένα ακόμα σύμπτωμα του δικομματικού συστήματος». Μόνο που οι «μηχανισμοί» έχουν πολιτικούς προϊσταμένους και τα τελευταία δύο χρόνια αυτοί (οι πολιτικοί προϊστάμενοι) δεν ανήκουν στον παλιό δικομματισμό, αλλά στον νέο δικομματισμό των ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ. Κι αυτό ο κόσμος το ξέρει.

Εκλογή προέδρου του Αρείου Πάγου

Οποιος έχει το μαχαίρι έχει και το πεπόνι

Από την εποχή της εκλογής του Βασιλείου Κόκκινου, από την κυβέρνηση Μητσοτάκη το 1990, είχε να γίνει τέτοια «βουτιά» στην επετηρίδα των δικαστών του Αρείου Πάγου, προκειμένου να εκλεγεί ως διάδοχος της Βασιλικής Θάνου ο Βασίλειος Πέππας, δέκατος πέμπτος στην επετηρίδα. Για να εκλεγεί, παρακάμφθηκαν οι αντιπρόεδροι του ανώτατου ακυρωτικού δικαστηρίου και μια σειρά αρχαιότεροι συνάδελφοί του.

Αρκεί μόνο μια λεπτομέρεια για να φανεί ότι πρόκειται για πολιτική επιλογή των ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ. Από τα τέλη Ιούλη που συνταξιοδοτήθηκε η Θάνου, η θέση παρέμενε κενή και η κυβέρνηση δεν έκανε καμιά κίνηση, μολονότι δεχόταν κριτική. Βλέπετε, έπρεπε να περάσει η 7η Αυγούστου, προκειμένου ο Πέππας να συμπληρώσει τετραετία στον Αρειό Πάγο και να έχει δικαίωμα εκλογής στην προεδρία του Αρείου Πάγου.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις, όποιος έχει το μαχαίρι έχει και το πεπόνι. Κάθε κυβέρνηση φροντίζει να τοποθετεί ανθρώπους της επιρροής της (όχι απαραίτητα ιδεολογικά προσκείμενους, αλλά της επιρροής της) στην κορυφή των ανώτατων δικαστηρίων. Ο ΣΥΡΙΖΑ, αν και παραδοσιακά δεν είχε στενούς δεσμούς με

τον δικαστικό μηχανισμό, ανέσυρε από τη ναφθαλίνη τον παραδεξιό Παπαγγελόπουλο, του έδωσε υπουργική καρέκλα και του ανέθεσε το έργο της διαμόρφωσης συσχετισμών μέσα στο δικαστικό μηχανισμό. Φρόντισε να τοποθετήσει πρώτα τη Θάνου στην ηγεσία του Αρείου Πάγου και μετά να τοποθετήσει προέδρους στο ΣτΕ και στο Ελεγκτικό Συνέδριο. Έτσι, όταν ήρθε η ώρα να διοριστεί υπηρεσιακή κυβέρνηση για να κάνει τις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015, η Θάνου πήρε αυτοδίκαια τη θέση του πρωθυπουργού. Αφού απέτυχε η προσπάθεια που έκανε η Θάνου να «πηδήξει» πάνω από το Σύνταγμα και να παρατείνει το ηλικιακό όριο υποχρεωτικής αποχώρησης των ανώτατων δικαστών, η ίδια τοποθετήθηκε επικεφαλής του Νομικού Γραφείου του πρωθυπουργού και ο αντικαταστάτης βρέθηκε με μια «βαθιά βουτιά» στην επετηρίδα. Εξήντα πέντε ετών είναι ο Πέππας, άρα έχει μπροστά του μια θητεία δύο ετών. Δεν έκαναν, λοιπόν, κάποια ανανέωση, βάζοντας κάποιον που θα καθίσει χρόνια στη θέση του, αλλά έβαλαν έναν έμπιστό τους για τα επόμενα δύο χρόνια. Την ίδια «βουτιά» στην επετηρίδα έκαναν και για τους νέους αντιπροέδρους του Αρείου Πάγου.

Τα υπόλοιπα («δικαστής με νομική κατάρτιση, υψηλό κύρους», με ήθος» κτλ) είναι προπαγάνδα για αφελείς. Σ' αυτό το επίπεδο, όλοι (πλην ελάχιστων εξαιρέσεων) οι δικαστές διαθέτουν νομική κατάρτιση. Οσο για το υψηλό κύρος και το ήθος, το ίδιο μπορεί να ισχυριστεί ο καθένας και η καθεμία απ' αυτούς τους δικαστές. Οποιος και να διοριζόταν, τα ίδια θα έλεγαν τα παπαγαλάκια. Και ίδια θα ήταν η αντίδραση της αντιπολίτευσης, εκτός αν διοριζόταν κάποιος «δικός της» (πράγμα απίθανο, φυσικά). Πρώτα το ΠΑΣΟΚ και μετά η ΝΔ εξέδωσαν οργίλες ανακοινώσεις, στις οποίες εντόπισαν κυρίως στη «βουτιά» στην επετηρίδα, για να μιλήσουν για «θεσμικό ατόπημα», «ατυχή απόφαση», «επιλογή ανοικτή σε εύλογη κριτική και αμφισβήτηση» και τα παρόμοια.

Τα ίδια λέει κάθε αντιπολίτευση όταν η εκάστοτε κυβέρνηση διορίζει προέδρους και εισαγγελείς στον Αρειό Πάγο και στα άλλα ανώτατα δικαστήρια. Οπως έχουμε ξαναπεί, ο δικαστικός μηχανισμός παρεμβαίνει στην πολιτική αντιπαράθεση, ευθέως ή έμμεσα. Ο Αρειος Πάγος χειρίζεται δικογραφίες με σκάνδαλα, το ΣτΕ ασκεί συνταγματικό έλεγχο σε νομοσχέδια, προεδρικά

διατάγματα και διοικητικές πράξεις, το Ελεγκτικό Συνέδριο κρίνει υποθέσεις δημόσιων δαπανών, χαριστικών μεταβιβάσεων, πληρωμής εργολάβων και προμηθευτών κτλ. Και οι πρόεδροι, μολονότι δε δικάζουν ως μονοπρόσωπα δικαστικά όργανα, παίζουν καθοριστικό ρόλο στη λειτουργία των δικαστηρίων. Γι' αυτό κάθε κυβέρνηση θέλει να βάζει σ' αυτά τα κρίσιμα πόστα ανθρώπους ελεγχόμενους από την ίδια. Αυτό δεν αφορά μόνο τη θητεία της, αλλά συχνά και την περίοδο μετά τη λήξη της θητείας της, εφόσον ο επιλεγείς πρόεδρος δε φεύγει μαζί με την κυβέρνηση.

Κατά τα άλλα, σε ό,τι έχει να κάνει με τον πέραν του πολιτικού συστήματος ρόλο των ηγεσιών του δικαστικού μηχανισμού, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι αυτός είναι αυστηρά καθορισμένος. Προστατεύουν το κεφάλαιο και τα συμφέροντά του και παρακολούθουν τη σωστή λειτουργία της κρατικής καταστολής των λαϊκών διεκδικήσεων και κινητοποιήσεων. Στον καυγά για τον κομματικό έλεγχο του δικαστικού μηχανισμού ανήκουν σε αντίπαλα στρατόπεδα, όμως στην υπεράσπιση των συμφερόντων της κεφαλαιοκρατίας και στην καταστολή του λαού βρίσκονται όλοι τους στο ίδιο στρατόπεδο.

Με το ίδιο νόμισμα

Από τη διαδικασία κοινοβουλευτικού ελέγχου που έγινε στη Βουλή την περασμένη Δευτέρα, πληροφορηθήκαμε μερικά ενδιαφέροντα πράγματα, που ομολογούμε ότι δεν τα ξέραμε. Πληροφορηθήκαμε ότι κούκλες «Μπάρμπι» δεν πωλούνται στην Ελλάδα και πως για να τις προμηθευτεί κάποιος θα πρέπει να πεταχτεί μέχρι το «Σέλφριτζς» του Λονδίνου. Ακόμα, ότι οι κούκλες «Μπάρμπι» του «Σέλφριτζς» είναι συναρμολογούμενες και δε χωράνε σε μια συνηθισμένη σακούλα, αλλά χρειάζονται μισή ντουζίνα μεγάλες σακούλες για να τις κουβαλήσεις. Τρίτο και κυριότερο, πληροφορηθήκαμε ότι ο υπουργός Καμμένος είναι τόσο φτωχός που αγόρασε «για τα παιδιά μου δώρο μια κούκλα Barbie». Φανταζόμαστε τι καυγά θα ρίχνουν τα μικρά για το ποιο θα πρωτοπαίξει με τη μία και μοναδική «Μπάρμπι» που η καταραμένη φτώχεια ανάγκασε τον πατέρα τους να τους αγοράσει.*

Όπως αντιλαμβάνεστε, αναφερόμαστε στην απείρου κάλλους συζήτηση που έγινε στη Βουλή, κατά τη διάρκεια συζήτησης επίκαιρης ερώτησης του αντιπροέδρου Μπουμπούκου προς τον πρόεδρο και υπουργό Πάνο. Οποιος παρακολούθησε τη συζήτηση ή διάβασε τα πρακτικά της Βουλής κατάλαβε γιατί ο Μητσοτάκης έβαλε τον Γεωργιάδη τομέαρχη Αμυνας. Είναι εκείνος που μπορεί να αντιμετωπίσει τον Καμμένο με τα δικά του (του Καμμένου) όπλα, να τον εκνευρίσει, να τον κάνει να χάσει κάθε έλεγχο και να τον εκθέσει. Ο ακροδεξιός Γεωργιάδης ξέρει πολύ κα-

λά τον Καμμένο και είναι ο πιο κατάλληλος για να απλώσει την επιρροή της ΝΔ στο χώρο της ακροδεξιάς, που καλύπτει σ' ένα βαθμό ο Καμμένος. Οσοι δεν «πήγαν» στη νεοναζιστική συμμορία και ψήφισαν Καμμένο, θα πρέπει να «γυρίσουν» στη ΝΔ. Γι' αυτό και ο Γεωργιάδης χτυπάει τον Καμμένο εκεί που πονάει.

Πριν καν μιλήσει για τα θέματα της επίκαιρης ερώτησης που είχε υποβάλει, πέταξε το καρφί: «Κύριε υπουργέ, ωραία πήγαν τα ψώνια στο Λονδίνο; Σας θαυμάσαμε με την Τζάγκουαρ στα Σέλφριτζς, με ένα αυτοκίνητο γεμάτο σακούλες». Οπότε ο Καμμένος άρχισε να απολογείται ότι πήγε να πάρει μια «Μπάρμπι» για τα παιδιά του, και να καταθέτει χαρτιά (περίμενε την επίθεση) που αποδεικνύουν ότι η Τζάγκουαρ είναι της πρεσβείας. Με το θήραμα να έχει τσιμπήσει το δόλωμα, ο Μπουμπούκος το γλέντησε. Πότε θύμιζε στον Καμμένο τι έλεγε για τη BMW του Βενιζέλου, που κι αυτή κρατική ήταν, πότε του θύμιζε ότι έλεγε πως δεν υπογράφει Μνημόνιο ούτε νεκρός και πότε τον κάρφωνε ότι ήταν στο Λονδίνο με τον κολλητό του Παπανδρέου, που παλιά κατήγγειλε ότι έφερε το Μνημόνιο επειδή είχε επενδύσει σε CDS με βάση τα ελληνικά ομόλογα.

Εκτός εαυτού ο Καμμένος, προσπάθησε να αντεπιτεθεί λέγοντας στον Γεωργιάδη ότι έκανε βόλτες με το σκάφος του Πρετεντέρη στη Μύκονο κι ότι καθόταν στις ξαπλώστρες του NAMOS με 3.000 ευρώ. Αυτού του τύπου οι λασπομαχίες, όμως,

απευθύνονται σε συγκεκριμένο κοινό, το οποίο είχε δει από τις προηγούμενες μέρες (φρόντισαν τα Μέσα του Μαρινάκη) τις φωτογραφίες του Καμμένου από το Λονδίνο. Δυο σακούλες φαίνεται να κρατάει ο Καμμένος, «μέτρησα καμιά τριανταριά σακούλες από τα Σέλφριτζς» έλεγε ο Μπουμπούκος, πληρώνοντας τον Καμμένο με το νόμισμα που αυτός χρησιμοποίησε από τότε που υπάρχει στην πολιτική. Οι «σοβαροί» αναλυτές εξέφρασαν τη... θλίψη τους για τον... υποβιβασμό του κοινοβουλίου, όμως ο Μπουμπούκος δεν απευθυνόταν σ' αυτούς αλλά στους... εκπαιδευμένους ψηφοφόρους.

* Ο Καμμένος συχνά-πυκνά διαμαρτύρεται ότι απειλούν την οικογένειά του, ότι εμπλέκουν τα παιδιά του κτλ. Ομως είναι αυτός που εμπλέκει τα παιδιά του. Τη μια, ευρισκόμενος προφανώς σε μεγάλη... ευθυμία, ανεβάζει στο twitter εικόνα με φαλλούς και μόλις συνειδητοποιεί τι συνέβη (μάλλον έπεσαν και μερικά τηλεφωνήματα από τους συριζαίους φίλους του), κατεβάζει την ανάρτηση γράφοντας ότι του πήρε το τάμπλετ «το παιδί» και ανεβάζει τη φωτογραφία με τους φαλλούς. Την άλλη, αντί να πει ότι έκανε κάποια ψώνια στο «Σέλφριτζς» και δεν πέφτει κανενός λόγος, είπε ότι «πήγα να αγοράσω για τα παιδιά μου δώρο μια κούκλα Barbie». Είναι το χούι που δεν κόβεται, αλλά να μη διαμαρτύρεται μετά ότι οι άλλοι εμπλέκουν τα παιδιά του. Τουλάχιστον όχι σε όλες τις περιπτώσεις.

Να μην περάσει ο αντεργατικός τσαμπουκάς της Γεροβασίλη

Τη θεωρία των «υποκινούμενων» εργαζόμενων, αγαπημένη όλων των αντιδραστικών πολιτικών κάθε που βρίσκονταν στριμωγμένοι από μια κινήτοποίηση, ανέσυρε από το... χρονοντούλαπο της ιστορίας η Ολγα Γεροβασίλη. Όπως δήλωσε με το γνωστό συριζαϊκό θράσος, από την αρχή δεν υπήρχε τόσο μεγάλο πρόβλημα με τους υπαλλήλους όσο με τους προϊσταμένους που είτε δε δέχονταν είτε δεν παρέδιδαν τα φύλλα αξιολόγησης συνεπικουρούμενοι και από τους συνδικαλιστές. Τώρα, λοιπόν, που ψηφίστηκε η φασιστικής έμπνευσης τροπολογία της, που απειλεί με μη επανεκλογή τους προϊσταμένους, αυτοί θα πειθαρχήσουν στη... θέληση των εργαζόμενων και θα μαζέψουν τα φύλλα αξιολόγησης!

Μιλώντας στη Βουλή την περασμένη Πέμπτη, η Γεροβασίλη άφησε στην άκρη τις αβρότητες και μίλησε όπως τα μιλούσε ο Μητσοτάκης, όταν ήταν στη θέση της. «Οι δημόσιοι υπάλληλοι -είπε- όταν άκουσαν αξιολόγηση αισθάνθηκαν ανασφαλείς, παρόλο που εμείς έχουμε αποδείξει ότι έχουμε κάνει όλα όσα πρέπει για να μην το αισθάνονται». Συμπέρασμα πρώτο: η μαζική αποχή των δημόσιων υπαλλήλων, που ξεπέρασε το 80%, ήταν αποτέλεσμα μιας μαζικής υστερίας ανασφάλειας που τους κατέλαβε, ενώ δεν έπρεπε! Και συνέχισε η Γεροβασίλη: «Κάποιοι, λοιπόν, αισθάνθηκαν ανασφαλείς, ενώ κάποιοι άλλοι έχουν και άλλους στόχους, που είναι πιο μικροπολιτικοί και διαφορετικοί». Η ίδια παλιά -αλλά πάντοτε βρόμικη- θεωρία περί πολιτικής υποκίνησης.

Στην πραγματικότητα, αν υπήρξε ποτέ οποιαδήποτε διάσταση ανάμεσα σε εργαζόμενους και προϊσταμένους, ήταν οι εργαζόμενοι αυτοί που αρνήθηκαν να παραλάβουν και να συμπληρώσουν τα φύλλα αξιολόγησης και όχι οι προϊστάμενοι αυτοί που δεν τα συνέλεξαν. Μπορεί μήπως η Γεροβασίλη να μας πει αν σε οποιαδήποτε υπηρεσιακή μονάδα παρέδωσαν φύλλα οι εργαζόμενοι και αρνήθηκαν να τα μαζέψουν οι προϊστάμενοι; Αν ήταν έτσι, τότε γιατί προσπάθει να αναγκάσει τους προϊσταμένους, με την απειλή της μη επανεκλογής τους, να συμπληρώσουν αυτοί τα φύλλα και για λογαριασμό των απλών εργαζόμενων; Αν οι δεύτεροι ήταν πρόθυμοι να συμμετάσχουν στο «παιχνίδι», δε θα υπήρχε λόγος να απειλούνται οι προϊστάμενοι. Απειλούνται οι προϊστάμενοι για να κάνουν αυτοί εκείνο που

θα εξακολουθήσουν να αρνούνται οι εργαζόμενοι.

Η κουτοπονηριά είναι ευδιάκριτη. Προσπαθεί να δημιουργήσει αντίθεση ανάμεσα στους απλούς εργαζόμενους (που δεν απειλούνται με κάποια ποινή) και τους προϊσταμένους (που απειλούνται με μη επανεκλογή στη θέση τους), ώστε να σπρώξει τους προϊστάμενους σε μια ατομική στάση, εκφοβίζοντάς τους. Κι αυτό είναι φασισμός, ίδιος στην ουσία του με τον «κοινωνικό αυτοματισμό» που είχε καθιερώσει ως όρο ο Ρέππας επί Σημίτη. Η Γεροβασίλη δεν έκρυψε την αγάπη της γι' αυτόν τον όρο, λέγοντας ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι θα καταλάβουν «ότι πολλές φορές μια τέτοιου τύπου αντιμετώπιση χωρίς επιχειρήματα τροφοδοτεί τον κοινωνικό αυτοματισμό. Δεν βοηθάει»!

«Είμαστε αποφασισμένοι να συνεχίσουμε το μεταρρυθμιστικό μας πρόγραμμα» δηλώνει με κατασταλτικό οίστρο η Γεροβασίλη, σε μια προσπάθεια να σπείρει το φόβο και να σπάσει το μέτωπο άρνησης των δημόσιων υπαλλήλων, οι οποίοι επέδειξαν αξιοθαύμαστη επιμονή και ενότητα, σε μια περίοδο που το κίνημα βρίσκεται στα χειρότερα του. Δε δίστασε να βγει από τα δεξιά στη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, κατηγορώντας τα κόμματα των προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων για καθυστέρηση στην εφαρμογή της αξιολόγησης! «Είναι βέβαιο ότι δεν έγιναν αξιολογήσεις τα πρώτα μνημονιακά χρόνια. Στη Συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-Νέας Δημοκρατίας δεν έγινε καμία αξιολόγηση και γι' αυτό δημιουργήθηκε το αδιέξοδο το οποίο πάμε σήμερα να λύσουμε και να ξεπεράσουμε για να φύγουμε μπροστά. Διότι οι μεταρρυθμίσεις δεν έρχονται προς τα πίσω. Δεν γίνεται αυτό. Οι μεταρρυθμίσεις είναι προς τα μπροστά. Εκεί είμαστε, λοιπόν».

Τι έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ όταν οι

Σαμαροβενιζέλοι προσπάθησαν να περάσουν την αξιολόγηση; Συντασσόταν υποκριτικά και πρόστυχα με τους δημόσιους υπαλλήλους που και τότε έκαναν απεργία-αποχή. Κάνοντας ένα βήμα πιο πέρα από την υπουργό του, ο συριζαίος βουλευτής Σάκης Παπαδόπουλος δε διστάζει να δηλώσει από το βήμα της Βουλής: «Ολοι μας ωριμάζουμε. Κι εμείς κάποιες περιόδους επιτρέπαμε σε ορισμένες από τις συνδικαλιστικές αποχρώσεις να θεωρούν ότι είναι κατά της αξιολόγησης, επειδή είχαν προβληματισμούς για το αν θα γίνονταν σωστά η αξιολόγηση. Να ξεκαθαρίζουμε. Η αξιολόγηση για όλους μας, από τους πάνω μέχρι τους κάτω, από τον Πρωθυπουργό, από τους Υπουργούς, από τους Γενικούς Γραμματείς, από τους Γενικούς Διευθυντές, μέχρι τους υπαλλήλους, είναι μια αναγκαιότητα. Αξιολογούνται οι πάντες!» Ο απροκάλυπτος αυτός πολιτικός χαμαιλέοντας έχει υπάρξει και συνδικαλιστής (είναι συνταξιούχος γιατρός του Δημοσίου). Έχει διατελέσει πρόεδρος της Ένωσης Νοσοκομειακών Γιατρών Τρικάλων και μέλος της ΕΓ της ΟΕΝΓΕ! Τώρα που... ωρίμασε σιτίζεται από την εξουσία και καταφέρεται εναντίον αυτών που κάποτε του εμπιστεύτηκαν την εκπροσώπησή τους.

Οι μάσκες έπεσαν. Απάντηση σ' αυτόν τον κύριο και στη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων είναι μια επισήμανση της ΑΔΕΔΥ, που δεν είναι δα κανένα ταξικό συνδικαλιστικό όργανο: «Οι διαδικασίες της "αξιολόγησης" στοχεύουν στην ενίσχυση της επιχειρηματικής λειτουργίας στα νοσοκομεία, στα σχολεία, στα πανεπιστήμια, στα υπουργεία γενικότερα επιδιώκουν να συρρικνωθούν οι υπάρχουσες κρατικές κοινωνικές υπηρεσίες. Η "αξιολόγηση" εγγράφεται στο συνολικό πλαίσιο ρυθμίσεων που στοχεύουν στην προώθηση σωρευτικών ιδιωτικοποιήσεων, στην παράδοση ολόκληρων τομέων και

υπηρεσιών σε ιδιώτες, προκειμένου να ενισχύσουν την κερδοφορία τους.

Το θεσμικό πλαίσιο κινητικότητας - "αξιολόγησης" υπαλλήλων διασταυρώνεται με το ψηφιακό οργανογράμμα και τα επιμέρους οργανογράμματα υπουργείων-αυτοδιοίκησης - φορέων, με τη συγχώνευση και κατάργηση ειδικοτήτων και κλάδων και συμπληρώνεται από την ιδιωτικοποίηση μέσω εργολαβιών και από τη διέγερση των ελαστικών σχέσεων εργασίας μέσω ΚΟΙΝΣΕΠ, "ωφελούμενων", συμβασιούχων, αναπληρωτών κ.λπ. Όλη αυτή η νομοθεσία, με την ισχύ και της προηγούμενης μνημονιακής που δεν καταργήθηκε ποτέ, απορρυθμίζει τις εργασιακές σχέσεις στο Δημόσιο, πλήττει τους μισθούς και τα δικαιώματα, υποβαθμίζοντας και ακριβαίνοντας συγχρόνως τις παρεχόμενες υπηρεσίες προς τα φτωχόμενα κοινωνικά στρώματα».

Ψηφίζοντας τη φασιστικής έμπνευσης τροπολογία της, η Γεροβασίλη είπε για τους εργαζόμενους στο δημόσιο: «Ήταν σε αποχή και όχι σε απεργία. Και αυτό το επαναλαμβάνω για να μπορούμε να βάλουμε και τους όρους σωστά». Δεν είναι η ακριβολογία ως προς τους όρους που την ενδιαφέρει, αλλά οι νομικοί χειρισμοί. Ξέρει ότι θα υπάρξουν προσφυγές από την ΑΔΕΔΥ, με στόχο την ακύρωση της ρύθμισης που ψήφισαν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Διότι, η κατασταλτική ρύθμισή της είναι ευθέως αντισυνταγματική, καθώς έρχεται να καταργήσει το δικαίωμα της απεργίας (ισοδυναμεί με λοκ-άουτ). Η ΑΔΕΔΥ έδωσε στη δημοσιότητα νομική γνωμάτευση που πέρα από τη θεωρία επικαλείται σωρεία δικαστικών αποφάσεων που έχουν αποφανθεί ότι και η λευκή απεργία (δηλαδή η αποχή από τμήμα των καθηκόντων) είναι απεργία και έχει την ίδια προστασία. Επομένως, η αποχή από την αξιολόγηση, που αποφασίστηκε από το τριτοβάθμιο συνδικαλιστικό όργανο των εργαζόμενων στο Δημόσιο, είναι μορφή απεργίας και κανείς δεν μπορεί να τιμωρηθεί για την άσκηση αυτού του δικαιώματος.

Όμως, η μάχη δε θα δοθεί στο νομικό επίπεδο, όπου ξέρουμε τι ρόλο παίζει η αστική Δικαιοσύνη. Η μάχη πρέπει να δοθεί στις δημόσιες υπηρεσίες. Εκεί πρέπει να στηρίξει ο ένας εργαζόμενος τον άλλο, για να μη διασπαστεί το μέτωπο και η απεργία-αποχή από την αξιολόγηση να συνεχιστεί όπως μέχρι τώρα.

16χρονος χαροπαλεύει στο ΚΑΤ Ενα ακόμα μπατσικό έγκλημα

Καλύτερα νεκρός παρά ελεύθερος. Αυτό είναι το δόγμα της κρατικής καταστολής, αποτυπωμένο με ωραία λογάκια στο ΠΔ 141/1991, που ορίζει τα καθήκοντα της αστυνομίας. Θύμα αυτού του δόγματος έπεσε ο 16χρονος Κ. Μπ. που χαροπαλεύει στην Εντατική του ΚΑΤ, με βαρύτατα τραύματα (και αστυνομική φρουρά!).

Πήγε να το σκάσει έξω από τη ΓΑΔΑ, είπαν. Και καθώς προσπαθούσε να διασχίσει την Αλεξάνδρας, τον χτύπησε διερχόμενο αυτοκίνητο. Δεν είπαν, όμως, μια λεπτομέρεια: ότι τα χέρια του ήταν δεμένα στην πλάτη με χειροπέδες. Έτσι τον μετέφεραν με το περιπολικό, έτσι προσπάθησε να φύγει και δε χρειάζεται να είναι κανείς ειδικός για να καταλάβει σε τι δυσχερή θέση βρίσκεται κάποιος που προσπαθεί να τρέξει (καθώς τον κυνηγούν μάλιστα) με τα χέρια δεμένα σφιχτά στην πλάτη. Όλη η προσοχή του είναι στραμμένη στη δυσκολία κίνησης που αντιμετωπίζει.

Δεμένο με χειροπέδες τον έβαλαν και στο ασθενοφόρο! Οι μπάτσοι το επιβεβαίωσαν. Ενημέρωσαν, όμως, «ατύπως» τα παπαγαλάκια τους, ότι το τελευταίο έγινε μετά από απαίτηση του προσωπικού του ΕΚΑΒ, διότι «ο νεαρός βρισκόταν σε υπερδιέγερση λόγω πάθησης που είχε»! Παρά ταύτα, αυτοί τον κουβαλούσαν με αυτοκίνητο δεμένο με χειροπέδες. Κι αν όντως είχε πάθει κάποια κρίση, φρόντισαν να τον... καλμάρουν με τον μόνο τρόπο που ξέρουν οι μπάτσοι: χτυπώντας τον. Υπήρξαν σχετικές καταγγελίες, οι οποίες -φυσικά- διαψεύστηκαν από τους μπάτσους. Μπορούμε, όμως, να φανταστούμε ποια ήταν η συμπεριφορά τους απέναντι σ' έναν ανήλικο που τον κατηγορούσαν ότι συμμετείχε σε επίθεση ενάντια στα ΜΑΤ. Και μπορούμε να εικάσουμε βάσιμα, ότι ήταν η γνωστή συμπεριφορά των μπάτσων σε κρατούμενους νεαρής ηλικίας (ειδικά όταν η μεταφορά γίνεται νύχτα και δεν υπάρχουν μάτια για να δουν), που οδήγησε τον Κ. Μπ. στην απόπειρα να ξεφύγει με τα χέρια δεμένα με χειροπέδες.

Εθνικισμός, κοσμοπολιτισμός και πολιτικό παίγνιο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

τη βία. Αντίθετα, όπου αναγνωρίστηκαν πραγματικά τα εθνικά δικαιώματα ολόκληρων εθνότητων ή εθνικών μειονοτήτων, αναπτύχθηκε ένας καινούργιος πολιτισμός, πέρα από τα όποια εθνικά σύνορα. Έχουμε κατά νου την τσαρκική Ρωσία, αυτό το τεράστιο μωσαϊκό εθνοτήτων και εθνικών μειονοτήτων.

Η Οκτωβριανή Επανάσταση κατάφερε -χάρη στην πολιτική των μπολσεβίκων στο εθνικό ζήτημα- να απαλλάξει τους λαούς από την εθνική καταπίεση και το καινούργιο σοσιαλιστικό κράτος από το εθνικό μίσος. Η ηθικοπολιτική ενότητα όλων των εθνοτήτων χτίστηκε πάνω στη βάση της ενιαίας σοσιαλιστικής πατρίδας, την οποία όλες οι εθνότητες υπερασπίστηκαν με το ίδιο πάθος (πλην ελάχιστων, ασήμαντων περιπτώσεων, στην Ουκρανία και στην Κριμαία), όταν οι ναζιφασίστες εισέβαλαν στη Σοβιετική Ένωση. Η εθνική διαίρεση που προσπάθησαν να σπείρουν οι αφασίστες αποδείχτηκε φιάσκο.

Αντίθετα, η παλινόρθωση του καπιταλισμού ζωντάνεψε και πάλι την εθνική διχόνοια. Επανάφερε στο προσκήνιο την εθνική καταπίεση και τις κάθε είδους διακρίσεις. Κι αυτό το πλήρωσε η καπιταλιστική Ρωσία με την

απόσχιση τόσων κρατών και τη διάλυση της Ένωσης, η οποία έχασε κάθε νόημα απ' όταν έπαψε να είναι Σοσιαλιστική.

ΥΓ. Ο Περισσός απέφυγε να τοποθετηθεί πάνω στο θέμα. Όταν το πράγμα φούντωσε, ο ειδικός αγορητής του Συνταχάκης ζήτησε το λόγο, άγρια μεσάνυχτα, για να πει ότι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο «αντιδραστικοποιείται όλο και πιο πολύ», εξέφρασε την... «ανησυχία για το πού μπορούν να οδηγηθούν τα πράγματα και γι' αυτόν τον λόγο θα ψηφίζαμε "ΠΑΡΩΝ" για τη συγκεκριμένη τροπολογία» και κατέληξε: «Σε σχέση με το ζήτημα της μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη, θα θέλαμε να επισημάνουμε ότι αυτό το ζήτημα καθορίζεται από διεθνείς συνθήκες, τη Συνθήκη της Λωζάννης στην προκειμένη περίπτωση και δεν μπορεί να αλλάξει σε καμία των περιπτώσεων με δικαστικές αποφάσεις»!

Νομικό είναι το ζήτημα ή πολιτικό; Οι κομμουνιστές έχουν θέσεις αρχών έναντι του εθνικού ζητήματος. Παλεύουν για την αναγνώριση όλων των εθνικών δικαιωμάτων στις μειονότητες. Και δεν οχυρώνονται πίσω από ιμπεριαλιστικές συνθήκες, όπως Συνθήκη της Λωζάννης. Οι κομμουνιστές. Όχι οι βουτηγμένοι στον εθνικισμό ρεβιζιονιστές.

Φουντώνει ο φόβος

Αποσύροντας την τροπολογία που αφορούσε την Τουρκική Ένωση Ξάνθης, ο Κοντονής αποκάλυψε τον φόβο του μπροστά στα χειρότερα που έρχονται: «Τις επόμενες μέρες έρχεται προς συζήτηση το νομοσχέδιο περί της ταυτότητας φύλου. Εκεί μπορεί να υπάρχουν διαφωνίες με κάποιους Βουλευτές των ΑΝΕΛ, του δεύτερου κόμματος που στηρίζει την Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση, το Υπουργείο Δικαιοσύνης θα το φέρει το νομοσχέδιο και θα συζητηθεί στη Βουλή. Όπως, σας ξαναλέω και πάλι, η συγκεκριμένη διάταξη θα έρθει στη Βουλή προς ψήφιση».

Η... «πατριωτική Κεντροδεξιά», όπως ονόμασε ο Τσίπρας το κόμμα του Καμμένου (του Καμμένου του άρεσε ο όρος και τον χρησιμοποίησε κι αυτός) δε θα ψηφίσει και αυτό το νομοσχέδιο και ο Κοντονής φοβάται πως αν δεν ψηφίσει το Ποτάμι και το ΠΑΣΟΚ θα αντιμετωπίσει μεγάλο πρόβλημα. Γι' αυτό ρίχνει δίχτυα από τώρα.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως τότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Όπως γράφει και το «επετειολόγιο της εβδομάδας», συμπληρώνονται σήμερα σαράντα και τρία χρόνια από τη νομιμοποίηση του αυτοαποκαλούμενου «κομμουνιστικού» κόμματος παρά του αειμνήστου εθνάρχου. Υπό την προϋπόθεση βεβαίως βεβαίως αυτού που υπέγραψε ο μακαρίτης ο Χαρίλαος και που η Αλέκα (τι γίνεται αυτή η ψυχή;) διατύπωσε ευσχήμως ως «μη σπάσιμο ούτε τζαμιού»...

Προχωρημένος Σεπτέμβριος με θερμοκρασίες Ιουλίου! Εκεί μας κα-
τάντησαν...

Αντε, να έρθει ο Κούλης (cool is) που «δεν τρέφει αυταπάτες», μπας και επιστρέψουμε (a piss τρέψουμε) στην κανονικότητα της ανισότητας.

«Για να κρύψουν την έλλειψη πραγματικών σκέψεων, κάποι-οι έχουν εφεύρει μια εντυπωσιακή μηχανή που κατασκευάζει μεγάλες σύνθετες λέξεις, περίπλοκες κοινοτοπίες, ατέλειωτες προτάσεις, νέες και ανήκουστες εκφράσεις, που όλα αυτά μαζί δημιουργούν μια κατά το δυνατόν δύσκολη γλώσσα, που δίνει την εντύπωση της ευρυμάθειας. Όμως, με όλα αυτά, στην ουσία δεν λένε τίποτα: όποιος τους ακούει δεν γίνεται αποδέκτης σκέψεων, δεν νιώθει τη γνώση του να αυξάνει, αλλά αισθάνεται την ανάγκη να αναστενάξει: “Ακούω τον μύλο να γυρίζει, αλεύρι όμως δεν βλέπω” - ή βλέπει επιτέλους καθαρά πόσο λειψοί, πόσο χαμερπείς, πόσο άχρωμοι είναι αυτοί που κρύβονται πίσω απ’ αυτή τη βαρύγδουπη απεραντολογία» (Αρθουρ Σοπενάουερ).

Και μια προδημοσίευση από το νέο πόνημα της λαϊκής μούσας που θα κυκλοφορήσει με τα πρωτοβρόχια, με τίτλο «Τοίχοι και ντουβάρια των κυνικών μέσων δικτύωσης»:

Των social media οι ήρωες και οι επαναστάτες
ολημερίς κραυγάζανε και επαναστατούσαν.

Η νέα συλλογή θα περιέχει και χαϊκού. Μια πρόγευση, ως πρόγευμα:

Λόγια παχιά, «ξεσηκωμός»
λεονταρισμοί, «δεν θα περάσει με τίποτε»
κι έπειτα πιθηκισμός. Και... κλιμάκωση.

Ποια ταξική συγκρότηση; Ποια ιστορική εμπειρία; Ποια διδάγματα; Ας μην κοροϊδευόμαστε...

Τι να 'ναι ο αχός που γίνεται κι η ταραχή η μεγάλη
στη μέση του Σαρωνικού, κάτω στις παραλίες ;

Ο Κουρουμπλής εξύπνησε (με λίγη αργοπορία)
κι εβγήκε τ' ασυμμάζεστα για να τα συμμαζέψει.

Μα το μαζούτ ροβόλησε κατά το Λαγονήσι
κι αν λίγο ακόμα τ' άφηναν θα 'φτανε Κάβο Ντόρο.

Κλαίνε για το... πλημμέλημα (το 'πε η δικαιοσύνη)
τα δυο καράβια τα τρανά, «Lassea» κι «Αγία Ζώνη».

Αν το ψάξουμε, βλέπουμε πως -τεχνηέντως μεν, απλά δε-πολλά πράγματα λέγονται απλώς αντεστραμμένα: Κράτος πρόνοιας: πρόνοια κράτους, πάταξη τρομοκρατίας: τρομοκρατία πάταξης, κράτος δικαίου: δίκαιο κράτους, καταπολέμηση ναρκωτικών: ναρκωτικά καταπολέμησης, πνεύμα πρόληψης: πρόληψη πνεύματος, εδραίωση δημοκρατίας: δημοκρατία εδραίωσης, ισχυροποίηση θεσμών: θεσμοποίηση ισχυρών και πάει κλαίγοντας. Τόσο απλά!

Τα τρένα πήραν Ιταλοί, Κινέζοι τα λιμάνια
στη χώρα σκλάβοι κατοικούν, ραγιάδες στα σαλόνια
που κλαίν' τη μαύρη μοίρα τους με χαβαλέ και στάιλ
στο ίντερνετ, στο φέισμπουκ, στο χαρωπό τουίτερ.

«Δεν μας χωνεύουν εμάς τους νέους. Τα 'χουν καταφέρει έτσι που να βρίσκει παντού εμπόδια, το 'χουν κανονίσει στη βρωμοκοινωνία τους να είναι όλα άδεια γύρω μας... Να τελειώνεις δηλαδή για τι; Για να γίνεις ψωροϋπάλληλος μια ώρα αρχύτερα και να σέρνεσαι προσκυνώντας και γλείφοντας, να κολλήσεις δούλος κάπου με πενήντα χιλιάρικα τον μήνα; Δικιά τους η τράπουλα κι όπως θέλουν την μοιράζουν. Κι από πάνω τ' αληθινά αφεντικά βάζουν τα πρακτορεία τους να μας πουλάνε ιδεολογίες και φούμαρα. Να σε δέρνουν οι μπάτσοι αν καμιά φορά παραφωνάξεις κιόλα, όπως έδερναν ανέκαθεν. Και να 'χεις και τα διάφορα κοκόρια, τους κομματικούς, να σε θέλουν για να μαζεύεις ψήφους εκεί στο προαύλιο» (Σπύρος Πλασκοβίτης - «Η καρέκλα»).

Κοκκινουσκούφισα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Βαλκανική υπόθεση ο τελικός του Eurobasket, με τους Σλοβένους να κερδίζουν τους Σέρβους στις λεπτομέρειες και να κατακτούν το τρόπαιο. Η επιτυχία των Σλοβένων έδωσε την ευκαιρία στους μπασκετικούς να μιλούν για μια νέα εποχή, που σηματοδοτείται από το φαντεζί μπάσκετ που βασίζεται στο «τρέξιμο» και στην επίθεση. Όσοι παρακολουθήσαμε τους αγώνες θα συμφωνήσουμε ότι το μπάσκετ που έπαιξαν οι Σλοβένοι και οι Λετονοί είχε αυτά τα χαρακτηριστικά και είναι πολύ πιο ελκυστικό για τον θεατή από αυτό που παίζουν οι περισσότερες χώρες, ανάμεσά τους και η Εθνική Ελλάδας, το οποίο βασίζεται στην άμυνα. Όταν όμως αρχίζουν οι συγκρίσεις με το παρελθόν και ιδιαίτερα η σύγκριση της Σλοβενίας του Γκόραν Ντράγκιτς με τη μεγάλη Εθνική Γιουγκοσλαβίας του Ντράζεν Πέτροβιτς, τότε τα πράγματα αρχίζουν να ξεφεύγουν.

Μπορεί στους νεότερους που δεν είχαν την τύχη να δουν ζωντανά αυτούς τους παίκτες και να ζήσουν την «αύρα» της εποχής (η διαφορά ανάμεσα στον πραγματικό χρόνο και την παρακολούθηση των αγώνων σε βίντεο είναι τεράστια) τα επιχειρήματα και οι συγκρίσεις να πιάνουν, όμως σε όσους έχουν ζήσει την εποχή φαντάζονται σαν ιεροσουλία. Ανάμεσα στις δυο εποχές υπάρχει μια «λεπτομέρεια» που σηματοδοτεί και το «χάος» που υπάρχει ανάμεσά τους. Τότε οι παίκτες που ζωγράφιζαν στο παρκέ (κάποιοι και στο τσιμέντο) βασίζονταν στο ταλέντο και στο μπασκετικό τους ένστικτο και «επικοινωνούσαν» με τον κόσμο σαν μέλη μιας παρέας που ο καθένας είχε τον ρόλο του, οι αθλητές εντός και οι οπαδοί εκτός του αγωνιστικού χώρου. Σήμερα οι παίκτες βασίζονται κυρίως στην προπόνηση και τα συστήματα και η σχέση τους με τους οπαδούς της ομάδας τους είναι, εκτός ελάχιστων εξαιρέσεων, αυτή του ηθοποιού με τους θεατές που παρακολουθούν τη θεατρική παράσταση που συμμετέχει.

Αυτή η «λεπτομέρεια», που την κρύβουν επιμελώς όλοι οι «αναλυτές», αποτελεί το σημείο που οριοθετεί την «ερασιτεχνική» από την άκρως επαγγελματική εποχή και χωρίζει όσους ασχολούνται με το μπάσκετ σε δυο ομάδες. Σε αυτούς που προσφέρουν στο άθλημα και σε αυτούς που προσφέρουν σε αυτούς που κερδίζουν από το άθλημα. Περιττό να τονίσουμε ότι για τους πρωτοκλασάτους παίκτες της νεότερης γενιάς τα πάντα καθορίζονται από το σταρ σίστεμ και μόνο όσοι δώσουν τα διαπιστευτήριά τους και συμβιβαστούν εξασφαλίζουν την προβολή και την αναγνώριση της προσφορά τους στο άθλημα.

Καπιταλιστικά παζάρια

Αν και όλα δείχνουν ότι ο ποδοσφαιρικός Παναθηναϊκός βρίσκεται σε αδιέξοδο, μετά την άκαρπη συνάντηση Γιαννακόπουλου - Αλαφούζου, είναι πολύ νωρίς για να μιλήσουμε για το τέλος του ΡΑΟ Foundation, το οποίο θα πρέπει να το αναλύσουμε ως μια καπιταλιστική μπίζνα που θέλει να στήσει ο Γιαννακόπουλος και όχι σαν ένα σχέδιο σωτηρίας της ομάδας. Ξεκινώντας με αυτό το δεδομένο, οι πιθανότητες να σταμάτησε την πρωτοβουλία του ο Γιαννακόπουλος, με την πρώτη κιόλας άρνηση του Αλαφούζου να του παραδώσει χωρίς όφελος τα «κλειδιά» της ΠΑΕ, είναι κατά την ταπεινή άποψη της στήλης από μηδενικές έως ελάχιστες. Για το λόγο αυτό δε θα ασχοληθούμε με αυτό το σενάριο και θα προσπαθήσουμε να αξιολογήσουμε τις διάφορες φάσεις από τις οποίες θα περάσει η διαπραγμάτευση ανάμεσα στις δυο πλευρές.

Σύμφωνα με όσα έχουν ανακοινωθεί δημόσια από τον Γιαννακόπουλο, το σημείο «διαμάχης» ανάμεσα στις δυο πλευρές είναι το οικονομικό, αφού υπάρχει διαφωνία τόσο για το ύψος των χρεών του Παναθηναϊκού όσο και για τις υποχρεώσεις που θα αναλάβει η κάθε πλευρά για να καλυφθεί το χρέος. Στη γραπτή ανακοίνωση που έβγαλε μετά το τέλος της συνάντησης με

τον Αλαφούζο, ανέφερε ότι τα νεότερα στοιχεία είναι πολύ διαφορετικά από αυτά που αρχικά είχε παρουσιάσει η ΠΑΕ και τα χρέη έχουν εκτοξευτεί στα 50.000.000 ευρώ από τα 25.000.000, συν περίπου 30.000.000 ευρώ που είναι διακανονισμένα χρέη που θα πληρωθούν τα επόμενα χρόνια. Επίσης, ξεκαθάρισε ότι ο ίδιος δεσμεύεται να καλύψει 15.000.000 ευρώ, το οποίο σημαίνει ότι τα υπόλοιπα θα πρέπει να καλυφθούν είτε από τον Αλαφούζο είτε από τους άλλους «επιφανείς Παναθηναϊκούς» που θα συμμετάσχουν στην προσπάθεια «σωτηρίας» της ομάδας. Σε απλά ελληνικά, προσπαθεί να εκμεταλλευτεί το αδιέξοδο στο οποίο βρίσκεται ο Αλαφούζος και κατά συνέπεια ο Παναθηναϊκός και να πάρει το κουμάντο, δαπανώντας μόλις 15.000.000 ευρώ.

Από την άλλη πλευρά, ο Αλαφούζος, αν και βρίσκεται σε μειονεκτική θέση, αφού δε θέλει ή δεν μπορεί να συνεχίσει να «τρέχει» την ομάδα, δεν είναι διατεθειμένος να αναλάβει τα χρέη, να πουλήσει όσο-όσο ένα μαγαζί γωνία και να κάνει μάγκα τον Γιαννακόπουλο. Γνωρίζει και αυτός, τον διαχρονικά διακαή πόθο των Γιαννακοπουλαίων να πάρουν την ΠΑΕ, όπως επίσης ότι η αποτυχία να βρεθεί λύση θα έχει αρνητικό επικοινωνιακό αντίκτυπο για την οικογένεια,

Είναι γνωστό το «δέσιμο» των ποδοσφαιριστών και των οπαδών της Ζανκτ Πάουλι. Τα όσα συνέβησαν στο γήπεδο της Χόλστεϊν Κιέλ (οι δυο ομάδες βρέθηκαν αντιμέτωπες στο ντέρμπι της β' κατηγορίας του γερμανικού πρωταθλήματος) το επιβεβαιώνουν. Πριν από την έναρξη του αγώνα, κατά την άφιξη των οπαδών της Πάουλι, υπήρξαν συγκρούσεις ανάμεσα στους οπαδούς των δυο ομάδων, στη διάρκεια των οποίων οι φιλοξενούμενοι οπαδοί κατάφεραν να πάρουν ως λάφυρα πανό και σημαίες των γηπεδούχων. Λίγο πριν τη σέντρα, οι οπαδοί της Χόλστεϊν, επιχείρησαν να πάρουν τη ρεβάνς, μπήκαν στο γήπεδο και επιτέθηκαν στους οπαδούς της Πάουλι, πετώντας εναντίον τους πέτρες και φωτοβολίδες. Κατά την επιστροφή τους, ορισμένοι από αυτούς βρέθηκαν αντιμέτωποι με τους παίκτες της ομάδας του Αμβούργου (είχαν σπείσει για να υποστηρίξουν τους οπαδούς τους), οι οποίοι αφού τους έδωσαν αρκετές «φιλέες», τους ακινητοποίησαν και τους παρέδωσαν στους υπεύθυνους ασφάλειας. Για την ιστορία, η Ζανκτ Πάουλι επικράτησε με 0-1 και έπιασε την αντίπαλό της στη δεύτερη θέση, έχοντας και έναν αγώνα λιγότερο.

αφού μια σημαντική μερίδα οπαδών της ομάδας θα της «χρεώσει» κάθε αρνητική εξέλιξη. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι υπάρχει ήδη αντιπαλότητα του υιού Γιαννακόπουλου με τους οργανωμένους οπαδούς, οι οποίοι θα έχουν ένα πολύ καλό επικοινωνιακό ατού για να τον αποδομήσουν περισσότερο.

Το πλέον πιθανό είναι να έχουμε το επόμενο χρονικό διάστημα έναν νέο κύκλο δι-αβουλεύσεων ανάμεσα στις δυο πλευρές και ένα παζάρι για τα φράγκα που θα κληθεί να συνεισφέρει η κάθε πλευρά. Ο Αλαφούζος θέλει να πουλήσει την ΠΑΕ και να ξεμπλέξει, ο Γιαννακόπουλος θέλει να κάνει το οικογενειακό όνειρο πραγματικότητα, οπότε μένει να δούμε ποιος θα αντέξει περισσότερο για να επιβάλει τους όρους του στη συμφωνία.

Ανεξάρτητα από την εξέλιξη του παζαριού ανάμεσα στους δυο καπιταλιστές, θα πρέπει να σχολιάσουμε δυο σημεία που θα επηρεάσουν την επόμενη μέρα. Το πρώτο έχει να κάνει με το έμφυχο δυναμικό του Παναθηναϊκού, το οποίο είναι πολύ κατώτερο από αυτό που θα έπρεπε να διαθέτει μια ομάδα που θέλει να κάνει πρωταθλητισμό στη χώρα της και να έχει και μια αξιοπρεπή ευρωπαϊκή πορεία. Αυτό σημαίνει ότι όποιος και να είναι ο επόμενος ιδιοκτήτης της ΠΑΕ θα πρέπει να ενισχύσει το ρόστερ της ομάδας, άρα εκτός από τα φράγκα που θα χρειαστεί για να αποκτήσει την ΠΑΕ θα πρέπει να ρίξει φράγκα στην πιάτσα και να φέρει στην ομάδα παίκτες που μπορούν να κάνουν τη διαφορά και να πρωταγωνιστήσουν.

Το δεύτερο σημείο το οποίο είναι πολύ αρνητικό για τις προοπτικές που μπορεί να έχει ο σημερινός Παναθηναϊκός είναι ότι τα συνεχή αρνητικά αποτελέσματα στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις έχουν μειώσει δραματικά τα έσοδα, οπότε όσο και να μειωθούν τα έξοδα θα υπάρχει παθητικό και τα χρέη θα αυξάνονται. Ο νέος ιδιοκτήτης της ομάδας είναι σίγουρο ότι θα επικαλεστεί αυτή την παράμετρο και θα ζητήσει πίστωση χρόνου από τους πράσινους οπαδούς, προκειμένου να δημιουργήσει μια ομάδα που θα στηρίζεται σε «υγιείς» βάσεις, όμως είναι πολλά τα «πέτρινα» χρόνια και η υπομονή των οπαδών του Παναθηναϊκού έχει εξαντληθεί, οπότε δύσκολα θα πάρει τη συνάντησή τους.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Το Trump το τελευταίο

**Δουλειά γιοκ, σύνταξη γιοκ, μπάνιο στη θάλασσα γιοκ (ο αγώνας τώρα δικαιώνεται)
ή πως ασκείται σε όλα τα πεδία η καπιταλιστική βία**

Λίθοι, πλίνθοι, κέραμοι ατάκτως ερωμένοι

Η κόπρος των ενέα και τα συμφραζόμενα του Τσίπρα

Απλώνουν τα σακιά οιπραματευτές

πό τη Θράκη ως την Αθήνα,

σου λεν πως πάλι εσύ θα φταις

τόσο που απλώθηκε ο φόβος και η πείνα

Ο Νταλάρας που λέει στην ΚΝΕ το μέγα ΝΑΙ

► Φαγούρα και σπυράκια βγάζει ο enikos.gr ακόμα και με μια απλή στάση εργασίας (βλ. twitter): «Νέα ταλαιπωρία την Πέμπτη για το επιβατικό κοινό». Λες και το «επιβατικό κοινό» αποτελεί κοινωνική τάξη, τα συμφέροντα της οποίας προασπίζει ο... enikos.gr (σω-χέμη).

► «Αν και οι άμεσες επιπτώσεις του πετρελαίου στις τροφικές αλυσίδες και δίκτυα θεωρούνται συχνά μικρής κλίμακας, δεν αποκλείονται μακροχρόνιες επιπτώσεις...». 2η ανακοίνωση του υπουργείου Υγείας.

► Για διάβασμα: «Λούμπεν» (Ελλη Αλεξίου).

► Αριστερό το ΑΚΕΛ (κατά την εφημερίδα ΠΡΙΝ - 10/9/2017). «Ο χώρος της Αριστεράς βρίσκεται σε κρίση, με το ΑΚΕΛ να στηρίζει ξανά την υποψηφιότητα του κεντρώου Σταύρου Μαλά...». Στο άρθρο «Δεξιόστροφες λύσεις από το ΑΚΕΛ».

► Έχει περάσει πάρα πολύς καιρός που οι του Περισσού ήταν ρεβιζιονιστές. Η ονομασία Περισσός ΑΕ περιγράφει καθαρότερα την εξέλιξή τους σε αστικό κόμμα.

► ΚΑΙ στο Πέραμα: μπάτσοι και ναζί το ίδιο μαγαζί.

► «Σε μια δίνη αβεβαιότητας αλλά και δικαστικών βρίσκει το ελληνικό τραπεζικό σύστημα...» (tovima.gr/opinions/article/?aid=901975). Ρε, μπας και θένε κι άλλη ανακεφαλαίωση; Αλλοίμονο, να συνδράμουμε...

► Συκάμινω Ωρωπού: θαμμένα βιομηχανικά απόβλητα. (Αλλη μια απόδειξη για τον «σεβασμό» της ανθρωπίνης ζωής που τρέφουν οι ποικιλώνυμοι καπιταλιστές).

► Και πωλούνται και προστατεύονται (οι 24 από τις 40 βραχονησίδες).

► Η τρύπα του όζοντος δεν κλείνει ακόμη (όσο υπάρχει καπιταλισμός σε τούτο τον πλανήτη χλωμότσικο φαίνεται...).

► «Έχουμε μπροστά μας έναν ακόμη χρόνο, τον πιο δημιουργικό της θητείας μας για να υλοποιήσουμε το σχέδιό μας για μια νέα Ελλάδα» - Τσίπρας. Κι άλλη επέλαση-ξεπάτωμα εργασιακών δικαιωμάτων και ελευθεριών για την εργαζόμενη μάζα.

► «Δίωξη σε βαθμό πλημμελήματος σε πλοίαρχο και Α μηχανικό του «ΛΑΣΣΑΙΑ» - καμαρώνει η ΑΥΓΗ. ΠΛΗΜ-ΜΕΛΗΜΑΤΟΣ: γουάου!

► Από την δήλωση Τσίπρα: «Είμαστε ακόμη στο νερό και κολυμπάμε, αλλά το κεφάλι μας είναι έξω» - Σεις κολυμπάτε (-ριόληδες), εμείς που στο ... μπίτσο να κολυμπήσουμε; Όσο για το κεφάλι σας είναι μόνιμα στραμμένο προς τα κάτω όπως αρμόζει στους yesmen μπανανίας!

► Λοταρία αποδείξεων: Η ξεφτίλα!

► Όταν ενεργείς ως τσάτσος της εταιρίας («...διεκδικώντας τη γρήγορη επίλυση των εκκρεμοτήτων σχετικά με την αδειοδότηση που έχει ζητήσει η εταιρία...») «κόβεις» απ' την εργατική τάξη - και σε προβάλλει η μαρινακιάδα...

Κ Ατιμη κοινωνία, που σπέρνει ζιζάνια κι έχθρητα ανάμεσα στους καλύτερους φίλους. Αυτοί που γλεντάγανε αγκαλιασμένοι, τώρα έχουν γίνει, ο ένας «παλιοαδερφή» και ο άλλος «γυναικούλα - τίγρης - νιάου νιάου»! Μετά την ανταλλαγή μηνύσεων δεν είδαμε να δίνεται συνέχεια και... ανησυχούμε. Εκτός αν ο «παλιοαδερφή», που τις έφαγε κιάλας, ετοιμάζει νέο χουνέρι στον «γυναικούλα - τίγρη - νιάου νιάου». Οχι στο επίπεδο της ποδοσφαιρικής αντιπαράθεσης, αλλά στο επίπεδο της «υπόθεσης Noor 1», όπου το δίδυμο Μαρινάκη-Μητσotάκη ετοιμάζει αντεπίθεση.

► Αναγούλα.

► Καλό σκυλάκι του αφεντικού.

► Βόθρος.

► Καταδικάζει ο Περισσός την επίθεση στο συνεργείο του ΑΝΤ1 και τον δημοσιογράφο με ανακοίνωση του γραφείου Τύπου. Αλληλεγγύη μεταξύ καπιταλιστών...

► Νέος γύρος της αντιλαϊκής επίθεσης. Εμείς ούτε... πιτόγυρο.

► Να και μια «πρωτιά» του σιωνιστικού μορφώματος με την ονομασία Ισραήλ: αμερικάνικη βάση μέσα στη βάση Μπισλάχ.

► «Ο Οκτώβρης φωτίζει την πάλη των λαών, ο σοσιαλισμός είναι ανάγκη των καιρών» (τίτλος Ριζοσπάστη για το φεστιβάλ «Κ»ΝΕ στο Βόλο). Ο σοσιαλισμός των Χρυσουσιόφ, Μπρέζνιεφ, Γκορμπατσώφ και λοιπών ... πρωτοπόρων (στην καπιταλιστική παλινόρθωση);

► Τα πυρηνικά «άραξαν» στην Αραξο;

► Για την ενίσχυση της ασφάλειας από τους κακούς λύκους...

► Banana Republic.

► Και κάτι παραπάνω.

► «Ενισχύονται οι κατασταλτικοί μηχανισμοί της Ε.Ε. σε βάρος των λαών» - (Ριζοσπάστης, 20/9/2017 - Πολιτική). Αλλά οι μπάτσοι είναι «παιδιά του εργαζόμενου λαού».

► 1.4 εκατομμύρια εργάτες στη Βρετανία έχουν συμβάσεις που δεν εγγυώνται ούτε τις ώρες δουλειάς ούτε την αμοιβή (zero-hours contracts). Τα στοιχεία δίνει το ONS (Office of National Statistics). «Μεσαίωνα», με ή χωρίς Brexit.

► Το χαμηλότερο ποσοστό εργαζομένων του δημόσιου τομέα στην αγορά εργασίας από το 1947 (σχετικό άρθρο στην morningstaronline.co.uk/a-70a7-Austerity-axed-a-million-jobs#.WcK2uLJJbcs).

► Μάλλον ράκος το ISIS, χάνοντας τη Ράκα.

► Εντοπίστηκε ο πρώτος βίσονας μετά από 250 χρόνια στη Γερμανία. Και μετά τον σκότωσαν...

► Α, ρε, Ενγκελς.

► Διαλεκτική της φύσης.

► Αναγκαία.

► Frankenmeat: ψάρι και κρέας ... εργαστηρίου.

► P. Floyd: The Wall.

► Είναι εντάξει να διστάσεις, αν στη συνέχεια προχωρήσεις (Μπ. Μπρεχτ).

► Είναι εκεί στην πολιτεία σε πλατείες και γραφεία, μια φωλιά που ζει μια ράτσα τετραπέρατη καπάτσα. Σκάβουν, σπέρνουν και θερίζουν

και τρυγάνε με τις γλώσσες και τα χέρια τα 'χουν μόνο να υπογράφουν, να μουτζώνουν και ποτέ τους τόνα χέρι που 'ναι τ' άλλο τους δεν ξέρει γλωσσομάχοι, γλωσσοφάγοι που τις γλώσσες τους να φάνε (Βασ. Ρώτας: «Η Βουλή») Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Βασιλιά Μακρόν, οι τεμπέληδες θα σε ξαποστείλουν.

Ο τυπάκος δεν το κρύβει ότι είναι οπαδός του Μελανσόν (το φ είναι το λογότυπο της «Ανυπότακτης Γαλλίας» - France Insoumise = FI). Όμως, αυτό που έγραψε στο πλακάτ είναι έξυπνο. Και δείχνει την οργή που αρχίζει να εξαπλώνεται στη Γαλλία ενάντια στην «εργασιακή

μεταρρύθμιση» του πρώην τραπεζίτη Μακρόν. Οργή που πολλαπλασιάστηκε μετά τη δήλωση που έκανε ο Μακρόν στην Αθήνα: «Θα είμαι απολύτως αποφασισμένος και δεν θα παραχωρήσω το παραμικρό ούτε στους τεμπέληδες, ούτε στους κυνικούς, ούτε στους ακραίους». Η δήλωση έγινε μια μέρα πριν από την εργατική κινητοποίηση ενάντια στην αντεργατική μεταρρύθμιση και θεωρήθηκε βρισιά προς τη γαλλική εργατική τάξη, για την οποία ο Μακρόν είχε εκφράσει και παλιότερα την άποψή του: «Δεν επιδέχεται μεταρρύθμισης και αντιστέκεται σε οποιαδήποτε αλλαγή! Όσο για τη λέξη faïnéant (ο τεμπέλης, ο ακαμάτης, ο ανεπρόκοπος, ο αναποτελεσματικός), είναι από τις αγαπημένες του Μακρόν. Την είχε χρησιμοποιήσει και τον Φλεβάρη του 2015, αναφερόμενος τότε στο Σοσιαλιστικό Κόμμα. Δικαίως, λοιπόν, πέραν της επιθετικής αντεργατικής πολιτικής μου, αντιμετωπίζεται και ως η σύγχρονη Μαρία Αντουανέτα, λόγω της βαθύτατης περιφρόνησης που εκφράζει για τον γαλλικό λαό. Όταν ρωτήθηκε στο Βουκουρέστι, αν επιμένει στη δήλωση που έκανε στην Αθήνα, απάντησε ότι δεν μετανιώνει που χρησιμοποίησε αυτόν τον όρο, γιατί ανταποκρίνεται σε «όλες και όλους αυτούς που νομίζουν ότι έχουμε την πολυτέλεια να μην κάνουμε τίποτα, ότι μπορούμε να παραμείνουμε αραχτοί».

Η ΑΥΓΗ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΕΚΔΟΣΗ 1100 - 9 ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΕΚΔΟΣΗ 1100 - 9 ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΣΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΤΑ «ΚΕΝΑ» ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

Το πάθημα να γίνει μάθημα

Η. Κουρουμπλής: «Η επιχείρηση απορρόπησης συνεχίζεται με ένταση... Σε πολύ λίγες ημέρες θα έχουμε ικανοποιητικά αποτελέσματα»

ΣΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΤΑ «ΚΕΝΑ» ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

ΣΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΤΑ «ΚΕΝΑ» ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

ΣΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΤΑ «ΚΕΝΑ» ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

◆ Πιο πονηρή από τους υπουργούς, που μέχρι και το Σάββατο επέμεναν πως τα είχαν κάνει όλα τέλεια, η «Αυγούλα» φρόντισε να εισηγηθεί τη σωστή γραμμή: δεν μας συμφέρει να λέμε ψέματα για την υπόθεση της πετρελαιοκηλίδας, γιατί εξοργίζουμε τον κόσμο. Ακόμα κι αν δεν έχει άμεση γνώση, ο κόσμος βλέπει τις τηλεοπτικές εικόνες, ακούει τους δημάρχους, ακούει εκπροσώπους ΜΚΟ και ξέρει ότι έγινε μεγάλη ζημιά. Ας τα φορτώσουμε λοιπόν στους προηγούμενους (η νομοθεσία έχει κενά) κι ας πάρουμε ύψος συντριβής μετά αυτοκριτικής, μπας και τη βγάλουμε με τις λιγότερες δυνατότες πολιτικές απώλειες. Τελικά, αυτή ήταν και η «γραμμή» Τσίπρα στο υπουργικό συμβούλιο της Δευτέρας (την Παρασκευή βγήκε το συγκεκριμένο πρωτοσέλιδο της «Αυγής»).

◆ Λευτεριά σε κάθε έμβιο ον - Φωτιά στον βιομηχανικό πολιτισμό - Α (σύνθημα με μαύρο σπρέι στην Παπαρηγοπούλου, κοντά στην Κλαυθμώνος)

Όπως γνωρίζουν οι τακτικοί αναγνώστες της στήλης, πρόκειται για μια από τις αγαπημένες μας κατηγορίες συνθημάτων. Μπορεί ο έντυπος πριμιτιβισμός να υπογράφεται με «αλφάδι», όμως θα ήταν άδικο να τον φορτώσουμε συλλήβδην στην αναρχία. Σε μια... θρησκευτική σέκτα της μόνο. Οι αναρχικοί που γνωρίζουμε εμείς, όταν καθήσει κουνούπι στο πόδι και τους ρουφάει το αίμα, δίνουν μια και το λιώνουν...

«**Ε**μένα με λένε Ρίζο κι όπως θέλω το γυρίζω» λέει μια ηπειρώτικη παροιμία. Δεν ξέρουμε αν έτυχε να την ακούσει ο Τσακαλώτος στις ετήσιες διακοπές του στην Πρέβεζα, φροντίζει όμως να την εφαρμόζει με... μακιαβελική συνέπεια.

Την Τετάρτη 13 Σεπτέμβρη, οι οικονομικοί συντάκτες κλήθηκαν σχεδόν συνωμοτικά (με τηλεφωνήματα και όχι με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο) για «άτυπη ενημέρωση» στο υπουργείο. Δεν υπάρχει λόγος να κοροϊδευόμαστε. Οι πάντες γνωρίζουν πλέον, ότι ο «υψηλόβαθμος παράγοντας του υπουργείου Οικονομικών» που τους μίλησε ήταν ο Τσακαλώτος. Οργάνωσε αυτή την

και τα θεσμικά όργανα του ΔΝΤ δεν σκέφτονται γραμμή προληπτικής πίστωσης, δεν υπάρχει λόγος για μια τέτοια γραμμή πίστωσης. Στην πραγματικότητα, η απόφαση του Eurogroup του Ιουνίου λέει ξεκάθαρα ότι πρέπει να συγκεντρωθούνε χρήματα για ληξιπρόθεσμα και χρήματα για ένα buffer (μαξιλάρι προστασίας), ώστε οι Έλληνες να έχουν μία καθαρή έξοδο (από το πρόγραμμα). Προφανώς θα υπάρξουν τρεις συζητήσεις (ενν. τρία θέματα συζήτησης) μετά την ολοκλήρωση της τρίτης αξιολόγησης. Η μία θα αφορά τη φύση της εξόδου. Μία θα αφορά το ζήτημα του χρέους και το να διασφαλιστεί ότι θα διευκρινίσουμε τι πρέπει να γίνει για το χρέος. Η τρίτη

πεπεισμένος ότι δεν θα χρεια-στούμε κανένα νέο μέτρο για το 2018, διότι πιστεύω ότι τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα, η υπεραπόδοση και η υποαπόδοση θα αλληλοεξουδετερωθούν».

Τίποτα απ' όσα είχε πει ως «υψηλόβαθμος παράγοντας» δεν πήρε πίσω ο Τσακαλώτος. Απλά στρογγύλεψε τις εκφράσεις και έδειξε το ποτήρι μισογεμάτο αντί για μισοάδειο, όπως απαιτείσε το Μαξίμου. Τα μηνύματα που ήθελε να στείλει τα έστειλε.

Στο πλευρό του Τσακαλώτου εμφανίστηκε ο αντιπρόεδρος της Κομισιόν (δεξί χέρι του Γιούνκερ), Βάλντις Ντομπρόβσκις, που σε συνέντευξή του στον ΣΚΑΙ χαρακτήρισε «πρώ-

μηνύματα στους επενδυτές και τις διεθνείς αγορές ότι η Ελλάδα βρίσκεται στον δρόμο για να αποκτήσει πλήρη πρόσβαση στις αγορές και να διανύσει μια δημοσιονομικά ανεξάρτητη και αναπτυξιακή πορεία».

Οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές δε θέλουν να δώσουν νέο δάνειο στην Ελλάδα. Θέλουν, από το 2018 και μετά, ο δανεισμός να γίνεται από τις «αγορές». Και η επιτροπεία; Δε χρειάζεται να δώσουν νέο δάνειο για να εξασφαλίσουν την επιτροπεία, όπως (μετά τον Μοσκοβισί) εξηγεί ο Βίζερ. Η λεγόμενη «προληπτική γραμμή πίστωσης», αν χρειαστεί, θα ανοίξει για να δείξει στα «κοράκια» των αγορών ότι δεν έχουν λόγο να φοβούνται

βαθύ κόκκινο

Συνένοχοι συνωμότες

Ποιος κόβει τα επιδόματα, η τρόικα ή η ελληνική κυβέρνηση; Το ερώτημα θυμίζει τη γνωστή ανεκδοτολογική φράση με το αυγό και την κότα, όμως τέθηκε επισήμως. Ο ΛΑΕτζής ευρωβουλευτής Νίκος Χουντής υπέβαλε ερώτηση με αίτημα γραπτής απάντησης προς την Επιτροπή και η επίτροπος Μαριάνε Τίσεν απάντησε εκ μέρους της Επιτροπής.

Ο Χουντής ρώτησε «γιατί οι θεσμοί, σε περίοδο κρίσης, επέλεξαν την κατάργηση αυτών ειδικά των επιδομάτων» (τα χαρακτηρίζει «επιδόματα απόλυτης ένδειας») και αν η Επιτροπή «προτίθεται να εισηγηθεί την επαναφορά τους, αφού κάποια που ισχύουν ήδη από τις δεκαετίες '60-'70 καταργούνται τώρα, όταν τα ασθενέστερα στρώματα έχουν την μεγαλύτερη ανάγκη».

Η επίτροπος απάντησε (γραπτά) ότι η κατάργηση των συγκεκριμένων επιδομάτων «αποτελεί μέρος αυτής της διαδικασίας μεταρρυθμίσεων (σ.σ. του συστήματος κοινωνικής πρόνοιας), που έχει ως στόχο, μεταξύ άλλων, τη μείωση του κατακερματισμού και της πολυπλοκότητας του συστήματος και τον εξορθολογισμό του, με τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και την επικέντρωση στους φτωχότερους πολίτες (ιδίως με την εισαγωγή του νέου συστήματος κοινωνικού εισοδήματος αλληλεγγύης)». Και συνεχίζει: «Αυτές οι συγκεκριμένες παροχές που καταργήθηκαν επιλέχθηκαν από τις ελληνικές αρχές μετά από προσεκτική ανάλυση, διότι ήταν μικρής κλίμακας και δαπανηρές στη διαχείρισή τους, η παρακολούθησή τους ήταν ανεπαρκής και υπήρχε επικάλυψη, σε μεγάλο βαθμό, με τις βασικές οικογενειακές παροχές (για τις οποίες βρίσκεται επίσης σε εξέλιξη μια διαδικασία μεταρρυθμίσης), καθώς και με το σύστημα του κοινωνικού εισοδήματος αλληλεγγύης που θεσπίστηκε πρόσφατα».

Μολονότι υποστηρίζει ότι ήταν η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων που επέλεξε την κατάργηση των συγκεκριμένων επιδομάτων, η Τίσεν υπερασπίζεται αυτή την επιλογή: «Η Επιτροπή θεωρεί ότι η κατάργηση των εν λόγω παροχών δεν συνεπάγεται μείωση του επιπέδου προστασίας από τη φτώχεια: πράγματι, τα ίδια τα νοικοκυριά και τα άτομα δικαιούνται οικογενειακές παροχές και/ή το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης (ΚΕΑ). [...] Σχετικά με την αναφορά του κ. βουλευτή, ειδικά στους νέους που εισέρχονται στην αγορά εργασίας, θα πρέπει να σημειωθεί ότι εφαρμόζονται στην Ελλάδα αρκετά προγράμματα που υποστηρίζουν την ένταξη στην αγορά εργασίας των νέων ηλικίας έως 29 ετών, με την υποστήριξη της Πρωτοβουλίας για την Απασχόληση των Νέων και του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου».

Αν επιβεβαίωσε κάτι με την απάντησή της η επίτροπος Τίσεν είναι πως τα περί «κακής» τρόικας και «καλών» ελληνικών κυβερνήσεων, που τάχα διαπραγματεύονται σκληρά για να προστατεύσουν τον ελληνικό λαό από τα χειρότερα, είναι ένα παραμύθι για την εξαπάτηση του ελληνικού λαού. Μια προπαγάνδα που ειδικά οι Τσιπραίιοι την έκαναν... επιστήμη.

Στην πραγματικότητα, τρόικα και ελληνικές κυβερνήσεις κάθονται στην ίδια όχθη. Στην απέναντι όχθη κάθεται ο ελληνικός λαός. Από τη στιγμή που συμφωνούν στους δημοσιονομικούς στόχους, δεν είναι δύσκολο να συμφωνήσουν στα «τεχνικά ζητήματα». Γιατί το τι θα κόψουν είναι γι' αυτούς τεχνικό ζήτημα. Νούμερα βλέπουν, όχι ανθρώπους. Τα υπόλοιπα είναι παιχνίδι προπαγάνδας. Οι ελληνικές κυβερνήσεις βολεύονται με το να ρίχνουν την ευθύνη στην τρόικα, οι ευρωπαϊκοί «θεσμοί» βολεύονται να ρίχνουν την ευθύνη στο ΔΝΤ και πάει λέγοντας.

Εκείνο που πρέπει να κρατήσουμε είναι πως όλοι τους υπηρετούν το ίδιο σύστημα. Κι αυτό το σύστημα (καπιταλισμός και ιμπεριαλιστική εξάρτηση) πρέπει να διαχειριστεί την κρίση του και να «κοιτάξει» το μέλλον του. Στο πλαίσιο αυτού του συστήματος δεν υπάρχει άλλη «συνταγή» εκτός από την κινεζοποίηση της εργατικής τάξης, που αντιμετωπίζει βραχυπρόθεσμα την κρίση και δημιουργεί μεσομακροπρόθεσμα συνθήκες για εκτίναξη της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Π.Γ.

Λιτότητα, κινεζοποίηση και επιτροπεία επ' αόριστον

άτυπη συνέντευξη Τύπου για να πει βασικά δυο πράγματα. Πρώτον, ότι υπάρχει κίνδυνος να ζητηθούν νέα μέτρα για το 2018 και δεύτερο ότι δεν μπορεί να υπάρξει «καθαρή έξοδος» από το Μνημόνιο τον Αύγουστο του 2018. Όπως είπε χαρακτηριστικά, ανάμεσα στο clean exit (καθαρή έξοδος) και στην προληπτική γραμμή πίστωσης υπάρχει ένα πολύ μεγάλο ενδιάμεσο φάσμα.

Ούτε άπειρος είναι ο Τσακαλώτος ούτε χαζοχαρούμενος. Οργάνωσε σκόπιμα αυτή τη συνέντευξη Τύπου, ξέροντας πως αυτά που θα πει θα συζητηθούν και θα ερμηνευτούν ως αποδόμηση του success story που είχε παρουσιάσει ο Τσίπρας στη Θεσσαλονίκη, ως καμπανάκι κινδύνου γι' αυτά που έρχονται.

Αυτός ο ίδιος Τσακαλώτος, δυο μέρες μετά την άτυπη συνέντευξη Τύπου στην Αθήνα, εμφανίστηκε σε κανονική συνέντευξη Τύπου στο Ταλίν, μετά τη συνεδρίαση του Eurogroup στις 15 Σεπτέμβρη, για να πει ότι δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας, καθώς όλοι συμφωνούν «να βγούμε από το πρόγραμμα χωρίς την ανάγκη νέου προγράμματος». «Θα εννοούσατε ότι δεν τίθεται θέμα για προληπτική πιστωτική γραμμή για μετά το καλοκαίρι του 2018 και συμφωνούν όλοι σε αυτό;» ρωτήθηκε. Απάντησε αφήνοντας ένα παραθυράκι ανοιχτό:

«**Δεν είχαμε μακρά συζήτηση, είναι αρκετά σαφές ότι η ελληνική κυβέρνηση και τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα**

θα είναι για τα εναπομείναντα θέματα που σχετίζονται με το πρόγραμμα».

Είχε και συνέχεια: «**Το ερώτημα είναι τι συμβαίνει με το μέρος του δανείου ESM που δεν δαπανάται και φαίνεται πως δεν θα δαπανηθεί. Δεν έχω καμία σαφή απάντηση για το θέμα αυτό, αλλά είμαι σίγουρος ότι αυτό είναι μέρος όλων των συζητήσεων για το πώς η Ελλάδα θα βγει από το πρόγραμμα. Αυτό που προκύπτει από το Eurogroupstatement του Ιουνίου είναι ότι θα πάρουμε ίσως μερικά από αυτά τα χρήματα για την αποπληρωμή των ληξιπρόθεσμων οφειλών και την δημιουργία buffer (μαξιλάρι προστασίας). Αυτή είναι μια συζήτηση την οποία θα έχουμε μεταξύ Φεβρουαρίου και Μαΐου, νομίζω. Δεν είναι μια συζήτηση για τώρα».**

Στο άλλο θέμα, του κινδύνου για νέα μέτρα το 2018, όταν του υπενθύμισαν τι είχε πει «ένας Έλληνας αξιωματούχος» (δηλαδή ο ίδιος ο Τσακαλώτος), απάντησε: «**Νομίζω ότι κανείς δεν πιστεύει ότι δεν πρόκειται να επιτύχουμε τους στόχους μας για το 2017. Το ζήτημα για το 2018 θα το μάθουμε μέχρι τον Νοέμβριο. Η ανησυχία έχει δημιουργηθεί λόγω της υποαπόδοσης στον φόρο εισοδήματος, αλλά ταυτόχρονα έχουμε υπερβολική απόδοση σε άλλες περιοχές. Εχουμε μια υπεραπόδοση στον προϋπολογισμό κοινωνικής ασφάλισης, έχουμε υπεραπόδοση στον ΦΠΑ. Οπότε δεν ξέρουμε ακόμα ποιο θα είναι το καθαρό αποτέλεσμα. Είμαι**

ιμη» τη συζήτηση για «καθαρή έξοδος» από το Μνημόνιο και απέφυγε να τοποθετηθεί όταν ρωτήθηκε για το ενδεχόμενο απαίτησης πρόσθετων μέτρων. Ο Κλάους Ρέγκλινγκ του ESM, που πρέπει να υπηρετήσει και το «Greek success story» που πλασάρει η Μέρκελ στις γερμανικές εκλογές, σε συνέντευξή του σε εσθονική εφημερίδα, επέλεξε μια πιο... αισιόδοξη αοριστία: «**Αν η Ελλάδα υλοποιήσει τις μεταρρυθμίσεις που απομένουν έχει καλές πιθανότητες να βγει από το πρόγραμμα το επόμενο έτος».**

Ο βλοσυρός Τόμας Βίζερ του EuroWorkingGroup, όμως, επέλεξε το μαστίγιο αντί για το καρότο (είναι και η δουλειά του βλέπετε). «Η Ελλάδα θα παραμείνει σε αυστηρή εποπτεία για χρόνια» ήταν ο τίτλος που έβαλε το insider.gr στη συνέντευξη που του παραχώρησε ο Βίζερ. Και δεν ήταν καθόλου υπερβολικός ο τίτλος. Ο Βίζερ υπερασπίζεται την επίσημη άποψη («όχι τέταρτο πρόγραμμα»), χωρίς την οποία η πολυπόθητη «έξοδος στις αγορές» θα ήταν ανέφικτη. Ακόμα και για τα αναμενόμενα «μεσοπρόθεσμα μέτρα για το χρέος», ο αυστριακός τεχνοκράτης μένει στην άποψη Σόιμπλε: «Θα δούμε στο τέλος του προγράμματος αν χρειάζεται ελάφρυνση του χρέους». Αφήνει ανοιχτό το ζήτημα της λήψης νέων μέτρων για το 2018 και εστιάζει στο κύριο για τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές: «Τα δεδομένα αυτά σε συνδυασμό με την επιτυχή κατάληξη της επόμενης αξιολόγησης θα δώσουν ξεκάθαρα

ενδεχόμενο χρεοκοπίας του ελληνικού κράτους. Όχι για να εξασφαλίσουν τη συνέχιση της επιτροπείας. Αυτή την έχουν ήδη εξασφαλισμένη και ο Βίζερ το λέει με τευτονική ωμότητα:

«Θα υπάρξει ακόμη ένα πλαίσιο πολιτικής, το οποίο μπορεί να ενεργοποιηθεί το 2019 και το 2020. Πρόκειται για ένα πλαίσιο, που δεν είχαμε στις περιπτώσεις άλλων κρατών υπό πρόγραμμα και συνδέεται με τις αποφάσεις, που λήφθηκαν για την **ανάγκη νέων έκτακτων μέτρων εφόσον υπάρξει ανάγκη κατά τη διάρκεια των ετών 2019 και 2020** (σ.σ. αναφέρεται σε μέτρα πέραν της μείωσης των συντάξεων και του αφορολόγητου, που έχουν ήδη νομοθετηθεί). **Μπορεί να δούμε νέα μέτρα**, αλλά εξαρτάται από ποια σενάρια θα επαληθευτούν, οι πιο απαισιόδοξες προβλέψεις του ΔΝΤ ή οι πιο αισιόδοξες από την πλευρά των ευρωπαϊκών θεσμών και της ελληνικής κυβέρνησης. Υπάρχει ακόμη το πλαίσιο εποπτείας, που έχει εφαρμοστεί στα κράτη, που ήταν σε πρόγραμμα, όπως έγινε σε Ισπανία, Ιρλανδία, Πορτογαλία, Κύπρο. **Η Ελλάδα θα υπαχθεί σε ανάλογη εποπτεία μέχρι την αποπληρωμή του 75% των χρεών, αλλά ο βαθμός εποπτείας τουλάχιστον τα πρώτα χρόνια θα είναι πιο έντονος** σε σύγκριση, για παράδειγμα, με την Ιρλανδία».

Πόσο πιο καθαρά να τα πουν τα μεγαλοστελέχη των ιμπεριαλιστών; Μόνο αφελείς θα μπορούσαν να δώσουν βάση στα ψέματα του Τσίπρα.

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638